

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 461 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 31 ΜΑΡΤΗ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

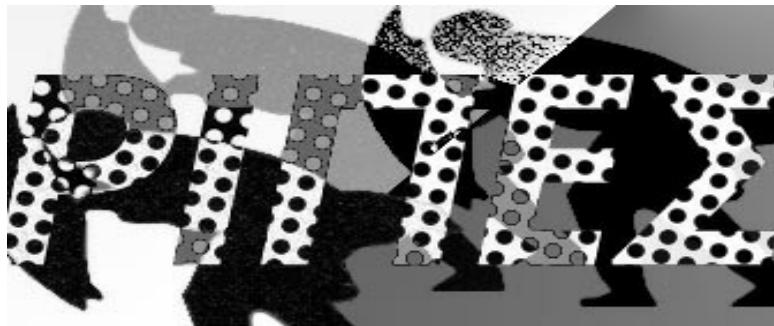

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΤΙΚΕΤΑ ΗΣΕΙΣ
ΖΑΙ ΖΕΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΞΑΝΑ ΜΕ ΚΑΤΑΛΗΞΕΙΣ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

31/3: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1974) 31/3/1833: Απελευθέρωση Αθήνας από τούρκους 31/3/1946: Πρώτες μετοκατοχικές εκλογές (αποχή αριστεράς) - επίθεση στον αστυνομικό σταθμό Λιτοχώρου - αρχή εμφύλιου 31/3/1931: Ιδρυση Εργατικής Εστίας 31/3/1991: Διάλυση Συμφώνου Βαρσοβίας 1/4/1564: Μετάθεση πρωτοχρονίας από 1/4 σε 1/1 (Κάρολος Θ') 1/4/1935: Κατάργηση γερουσίας στην Ελλάδα 1/4/1947: Θάνατος Γεωργίου Β' (56 χρ) - ενθρόνιση Παύλου 1/4/1954: Ιδρυση ΕΟΚΑ 1/4/1955: Εναρξη ένοπλου αγώνα ΕΟΚΑ 1/4/1985: Εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου 1/4/2001: Σύλληψη Μιλόσεβιτς 1/4/2006: Θάνατος πρώτης ελληνίδας δημάρχου (Αμαλιάδα) Μαρίκας Μπότση - Τσαπαλίρα (102 χρ) 1/4/1934: Οι Bonnie και Clyde σκοτώνουν δύο αστυνομικούς 1/4/1979: Το Iran ανακηρύσσεται ισλαμική δημοκρατία 1/4/1980: Απόπειρα δολοφονίας Tariq Aziz 2/4: Ποικόσμια ημέρα παιδικού βιβλίου 2/4/1968: Ανατίναξη s/m "Κάουφχαουζ Σνάιντερ" από Baader - Ennslein (RAF) 2/4/1453: Αρχή πολιορκίας Κωνσταντινούπολης 2/4/1974: Θάνατος Πομπιντού (62 χρ) - Πρόεδρος ο Ντ' Εστέν 2/4/1982: Εισβολή Αργεντινής στα Φόκλαντ 3/4/1912: Γέννηση Γρηγόρη Λαμπράκη 3/4/1950: Θάνατος Κουρτ Βάιλ (50 χρ) 3/4/1951: Δικαίωμα ψήφου στις ελληνίδες για δημοτικές εκλογές 3/4/1928: Δίκη Καζαντζάκη - Γληνού για διάδοση ανατρεπτικών ιδεών 3/4/1770: Γέννηση Θεόδωρου Κολοκοτρώνη (Ραμαβούνι) 3/4/1984: Επίθεση κατά Ρόμπερτ Τζαντ (17N) 3/4/1922: Γ.Γ. του Κ.Κ.Σ.Ε. ο Ιωσήφ Στάλιν 3/4/1967: Ορκωμοσία τελευταίας προδικοτορικής κυβέρνησης (Κανελλόπουλος) 3/4/1881: Εκτέλεση πέντε μελών της Ναρόντναγια Βόλια για τη δολοφονία τούρκου Αλέξανδρου Β' 4/4: Ουγγαρία: Ημέρα απελευθέρωσης (1945) - Σενεγάλη: Ημέρα Ανεξαρτησίας (1960) 4/4/1949: Ιδρυση NATO 4/4/1968: Δολοφονία Martin Luther King (James Earl Ray) 4/4/1979: Απαγχονισμός Zulfikar Ali Bhutto (Πακιστάν) 4/4/1930: Θάνατος Βλαντιμίρ Μογιακόφσκι 4/4/1932: Γέννηση Andrei Tarkovski 4/4/1970: Κλείσιμο "Εθνους" (χούντα) - διώξει κατά Ιωάννη Ζήδη και αρχισυντακτών 5/4: Ημέρα ελληνικού εμπορικού ναυτικού 5/4/1902: Ο Στάλιν έχοριζεται στη Σιβηρία 5/4/1897: Αρχή ελληνοτουρκικού πολέμου 5/4/1975: Θάνατος Chiang Kai-shek (87 χρ) 5/4/1945: Διαγραφή Βελουχώτη από KKE 5/4/1951: Θανατική καταδίκη για κατασκοπεία στο ζεύγος Rόζενμπεργκ (ΗΠΑ) 5/4/1937: Γέννηση Colin Powell 5/4/1974: Αρχή λειτουργίας διδύμων πύρων 6/4/1941: Επίθεση γερμανών στην Ελλάδα 6/4/1992: Εναρξη συγκρούσεων στο Σερόγεβο 6/4/1917: Καθιέρωση οχτάρου - κατάργηση θανατικής ποινής στην Ρωσία 6/4/1986: Ισα δικαιώματα στις ανύπαντρες μητέρες (Ελλάδα) 6/4/1722: Ο Μέγας Πέτρος επιβάλλει φόρο στα γένια 6/4/1903: Εθνικιστές στρατιωτικού πλαστογραφούν έγγραφα με σκοπό καταδίκη του Ντρέιφους.

● «Είναι φαρδιά, φαρδιά, η σούφρα του τσολιά» ●●● Σύνθημα που δια μπούσε να φωναχτεί από τους Τουρκάρες (κατά το Ελληνάρες) μετά το ποδοσφαιρικό Βατερόλι του περασμένου Σαββάτου ●●● Ως φίλαθλοι βεβαίως στενοχωρημήκαμε, αλλά ως αντιεθνικούς το κατευχαριστήραμε ●●● Δε χρειάζεται να πούμε γιατί ●●● Μια γύρα στα κανάλια, που φιλοξένησαν το δρήνο των Ελληναράδων είναι αρκετή ●●● Σαν πολλοί «αντιεθνικούς» δε μαζεύτηκαν στα «μίντια», ρε παιδιά; ●●● Πού ήταν όλοι αυτοί σε ανάλογες εκδηλώσεις στο παρελθόν; ●●● Τώρα έμαθαν για τη «γαλάζια στρατιά» των Χρυσαυγιτών, που ψάρευε πιτοιρικά στα διολά νερά; ●●● Άλλα, ξεχάσαμε, τότε είχαμε νίκες, ενώ τώρα ήττα ●●● Επρεπε να βρεθούν αποδιοπομπαίοι τράγοι και εκτός αγωνιστικού γηρέδου ●●● Πίσω από τους Χρυσαυγίτες κρύφτηκε η μεγάλη μάζα των «Ελληναράδων» ●●● Πίσω από την περιστασιακή κριτική κρύ-

φτηκαν οι τσάτσοι των μίντια, που τόσα χρόνια τους χάιδευαν ●●● Σαν τα κοτόπουλα τα 'πιασαν τα εγγλεζάκια οι Ιρανοί ●●● Για να μάθουν άλλη φορά να μη «κολυμπούν» σε ξένα χωρικά ύδατα ●●● Και ο «πολύ» Τόνι τρέχει τώρα να διαπραγματεύει την απελευθέρωσή τους ●●● Μεγάλα ζόρια για την παμπόνηρη διπλωματία της γηραιάς Αλβιόνος ●●● Ο νέος «γου γου» του ΟΗΕ, Μπιαν Κι Μουν συναντήθηκε με τον Αμπάς και παλαιστίνιους υπουργούς που δεν ανήκουν στη Χαμάς ●●● Για να μη μας αφήσει καμιά αμφιβολία ότι είναι κι

αυτός τοιράκι των Αμερικάνων ●●● Κατά τα άλλα, το εξ Ασίας καθαρματίδιο εμφανίζεται ως εγγυητής της «διεθνούς νομιμότητας» ●●● Τι ακριβώς «έδωσε» η Ντόρα για να εισπράξει το «δώρο» του Μπερνς (τη δήλωση περί Αι-Στράτη); ●●● Γιατί η αμερικανική διπλωματία δε δίνει χωρίς αντάλλαγμα ούτε τον πυρετό της ●●● Πάντως, έτσι όπως συνέλεγε φωτογραφικά ενσταντανέ σε Ουασιγκτον και Νέα Υόρκη, η Ντόρα μας δύμισε το γνωστό «Μητσάρα» που «ψιφάει» για τηλεοπτικά ενσταντανέ ●●● Στο ζήτημα αυτό μιμείται τον

◆ «Να μάθουμε οι Ελληνες να μην είμαστε υπερβολικοί σύτε στη νίκη ούτε στην ήττα», δήλωσε ο Γιάννης Ιωαννίδης. Ποιος; Αυτός που χαρακτήριζε εθνικές εκστρατείες τα πατηνίδια του Αρη με την Εφές Πίλσεν στην Ισταμπούλ και προσπαθούσε να ντοπάρει τους πατήχεις του με φτηνιάρικο εθνικισμό. Αυτός που επέπλητε τον καναδό σέντερ του Αρη, Γουΐλτζερ, επειδή ο άνθρωπος αντιμετώπιζε και αυτά τα πατηνίδια σαν όλα τα άλλα. Οι «Ελληνάρες» σαν τον Ιωαννίδη αισθάνθηκαν πολύ ζόρικα από την ποδοσφαιρική ήττα από την Τουρκία, αλ-

Τα δυο επόμενα
Σάββατο από τη «Κόντρα»
δεν θα κυκλοφορήσει,
όπως κάθε χρόνο. Θα
είμαστε πάλι κοντά σας
το Σάββατο 21 Απρίλη
(μπρρρ! αποφράδια
μέρα). Μέχρι τότε, σας
προσφέρουμε ένα
χορταστικό 24σελίδο
(για πρώτη φορά από
εκδόσεως «Κ»).

λά έκαναν την ανάγκη φιλοτιμία και το 'παιξαν «υπεράνω». ◆ «Στο θέμα της δεοντολογίας έχουμε φτάσει στο ναδίρι εδώ και αρκετά χρόνια. Και δυστυχώς δυσκολεύομας να δω κάποιο φως». Ποιος έκανε την παραπάνω δήλωση; Κρατηθείτε: ο Alexis Παπαχελάς. Το όνομα και μόνο καθιστά περιττό κάθε σχολιασμό. ◆ Ρωτήθηκε ο Χρυσόδουλος για την ενέργεια των Χρυσαυγιτών να κάψουν δημόσια στο Σύνταγμα το βιβλίο Ιστορίας της Στ' Δημοτικού και απάντησε: «Αυτό δεν το ξέρω! Οπως δεν ήξερε και για τα βασανιστήρια της χού-

ντας, διότι εκείνη την εποχή ασχολούνταν με τα μαθήματά του (ως αρχιγραμματέας του διορισμένου από τη χούντα του Παπαδόπουλου αρχεπίσκοπου Ιερώνυμου). ◆ Οταν ο Καραμανλής έγινε πρωθυπουργός, πήρε και το υπουργείο Πολιτισμού, για να δειξει ότι είναι άνθρωπος της κουλτούρας. Βέβαια, όσοι τον γνώριζαν ως ΟΝΝΕΔίτη και στη συνέχεια βουλευτή ήξεραν καλά ότι η σχέση του με τον πολιτισμό αρχίζει σε Ρέμο-Βανδή και τελειώνει σε «Ρεντ Χοτ Τσίλι Πέπερς», όμως βοηθούστηκε

μιας παρέας πρώην αριστερών καλλιτεχνών και διανοούμενων, που απετέλεσαν τη μέρα της, διότι εκείνη την εποχή της προσέξετε την ανάλυση του ΚΚΕ, θα δείτε ότι εμείς δεν λέμε τέτοια πράγματα. Ασφαλώς και υπάρχουν νέα παιδιά με αντιεξουσιαστικές, όπως τις λέτε, αντιλήψεις, που θεωρούν ότι με τις μολότοφ θα συντρίψουν το σύστημα. Δεν συμφωνούμε. Ομως δεν κατατάσσουμε αυτούς τους κουκουλοφόρους στα παρακλάδια της αστυνομίας, παρ' ότι εξ αντικειμένου βοηθούν το έργο της καταστολής και βεβαίως εκδηλώνουν αντικομμουνισμό. Άλλα είναι σαν να κρύβεται κανείς πίσω από το δάχτυλό του, αν δεν βλέπει ότι υπάρχουν και άτομα με κουκούλες που βρίσκονται σε διατεταγμένη υπηρεσία. Και που βεβαίως αξιοποιούν για τις προβοκάτσιες τους και παιδιά άσχετα με τα διατεταγμένα. Ενας και δύο είναι οι κύκλοι που ωφελούνται από τέτοια γεγονότα;

Αλέκα Παπαρήγα

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ποποτάδων κατά την διάρκεια συνεδρίασης της «Ιεράς Συνόδου») όταν είναι να θάψουν ο ένας τον άλλον; Ακούστε πώς στολίζουν τους εν Χριστώ αδελφούς τους: Αρσενική πόρνη, πουστόγερος, γυμάρι, έκρυλος, κίναδος, αρχικίναδος, πισωγέλητης γυναικωτός, λούστρος, τομάρι, αλήτης, γύρτος, πόρνος, μιζαδόρος, μαέστρος της διαπλοκής, τρέμουν από τα οπίσθια, πορνικό στοιχείο, αποδεδειγμένα κλέφτης και ομοφυλόφιλος.

Το Ποντίκι
Η κυβέρνηση αλλά και ειδικό-

τερα το υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας εργάζομαστε, ώστε οι ασφαλιστικοί οργανισμοί, τράπεζες και χρηματιστηριακές να λειτουργούν με απόλυτη διαφάνεια και με αυστηρούς κανόνες, ώστε σε όλο το σύστημα να υπάρχει απόλυτη διαφανότητα και αποτελεσματικός έλεγχος.

Σάββας Τσιτουρίδης
Η κίνηση αυτή με τα ομόλογα έχει και εγκέφαλο και ταμία. Τέτοιες χοντρές αρπαχτές δε γίνονται από συνήθη λαμπόγια..
Απόστολος Κακλαμάνης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

**■ <Τρενάρουν>
την παράδοση
εγγράφων
Τι φοβούνται;**

Το φθινόπωρο του 2004 οι Διευθύνσεις Κτηνιατρικής Επιθεώρησης και Ελέγχου και Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας, με εντολή του αρμόδιου υφυπουργού Γεωργίας Α. Κοντού πραγματοποίησαν ελέγχους σε πολλές νομαρχίες στην Ελλάδα, για την καταπολέμηση δήθεν του κυκλώματος ελληνοποίησης εισαγόμενων αρνιών από τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία. Σ' αυτό το κύκλωμα αναφερθήκαμε αναλυτικά σε τρία προηγούμενα φύλλα, αναλύοντας το πόρισμα της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (πρώτη η ΔΔΟΕ).

Στις 12 Μάρτη, με αίτηση μας ζητήσαμε από την προϊστάμενη της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Επιθεώρησης και Ελέγχου να μας δώσει αντίγραφο των εκθέσεων που συντάχθηκαν μετά από ελέγχους που έγιναν στις νομαρχίες της βόρειας Ελλάδας και ιδιαίτερα της Καβάλας.

Αρχικά η διεύθυντρια μας δήλωσε ότι δεν θα έχει πρόβλημα να μας δώσει αντίγραφα, αφείνοντας την άσκηση της ζητήσεις με την οποία να ζητάμε τις εκθέσεις. Μάλιστα, μας τόνισε ότι εδώ και καιρό αυτές οι εκθέσεις της Διεύθυνσης δημοσιεύονται στο σάιτ του υπουργείου. Αυτά μας έλεγε σε διερευνητική επαφή μαζί της, πριν καταθέσουμε την αίτηση, όταν όμως την καταθέσαμε τα πράγματα άλλαξαν. Πρώτα μας είπε ότι θα την πάρει στο γενικό διεύθυντή Β. Μπατζιλιώτη για να τη χρεωθεί και να περάσουμε μετά από δύο μέρες. Οι 2 ημέρες έγιναν 14 και ακόμη δεν μας δίνει τα δημόσια αυτά έγγραφα, γιατί... πρέπει να το φάξει ακόμη περισσότερο... αν είναι υποχρεωμένη να δώσει τις εκθέσεις. Θέλει να το φάξει, λέει, γιατί υπάρχει δικαστική διερεύνηση για τέσσερα στελέχη της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Καβάλας και δύο Αγροτικών Κτηνιατρείων!

Η δήλωση είναι από μόνη της προκλητική και περιττεύει κάθε σχολιασμός. Επικοινωνήσαμε και με τον Β. Μπατζιλιώτη και ζητήσαμε εξηγήσεις για τη στάση της Διεύθυντριας. Μας απάντησε ότι έχει λάβει γνώση του αιτήματός μας και ότι το παρέτεμψε στο γενικό γραμματέα του υπουργείου Κ. Σκιαδά. Απέφυγε όμως σκόπιμα να επαναλάβει το λόγο που ανέφερε η Διεύθυντρια.

Εμείς περιορίζόμαστε να τους πούμε: θέλουν δε θέλουν, θα δώσουν τα έγγραφα και θα πουν κι ένα τραγούδι.

■ Κυβέρνηση σε κατάσταση νευρικής κρίσης

Τους πήρε από κάτω το σκάνδαλο

Πανικός στα κυβερνητικά επιπτελεία. Ο απόλυτος χαμός. Το σκάνδαλο τους έχει πάρει από κάτω και η κυβέρνηση θυμίζει στάνη με λαγούς, με τον τσοπάνη εξαφανισμένο.

◆ Ο Αλογοσκούφης από τη μια δηλώνει ότι «πολιτικές ευθύνες δεν υπάρχουν σε κανέναν» και από την άλλη μιλά για «ανίδεες διοικήσεις» που τις εκμεταλλεύονται «άπληστοι χρηματιστές». (Έχει το λόγο του, όπως θα δώμε παρακάτω).

◆ Ο Τσιτουρίδης, που έχει καταλάβει ότι αυτός θα είναι (και πάλι) η Ιφιγένεια που θα θυσιαστεί για να πνεύσει ούριος άνεμος και να μπορέσει ο κυβερνητικός στόλος να πλέυσει προς τις εκλογές, διαμαρτύρεται και ζητάει επανόρθωση. Δυο απονωτές δηλώνονται έκανε ο Αλογοσκούφης τάχα για να τον καλύψει, αλλά τα περί «ανίδεων διοικήσεων» δεν τα πήρε πιώσ. Και ως γνωστόν, τις «ανίδεες διοικήσεις» τις έχει διορίσει ο αρμόδιος υπουργός, δηλαδή ο Τσιτουρίδης, ο οποίος δέχτηκε τη χαριστική βολή από τον Ζαφερίπη, που εξερχόμενος του Μαξίμου (δηλωτικό του ότι τα λεγόμενά του είχαν την έγκριση, αν όχι την υπογρέυση, του Καρραμανλή) μιλήσε για σύστημα που είχε «τρύπες» και άφηνε

«να παρεισφρύσουν οι αδαείς».

◆ Και ποιος διόριζε τους «αδαείς» ή «ανίδεους»; Ο Τσιτουρίδης. Ο οποίος δηλώνει ότι διόριζε διοικητές με βάση τα προσόντα τους και τα βιογραφικά τους. Αποψή που αναγκάστηκε να υποστηρίξει και ο Ρουσόπουλος, δηλώνοντας τα εξής αφιμότητα: «Οι διοικήσεις των Ταμείων, όπως είναι τα γεράματά του πήγε και γράφτηκε σε μια οικονομική σχολή από την οποία δεν πήρε πτυχίο. Δεν γνωρίζουμε τις στρατιωτικές γνώσεις του Αγάπτου, σήγουρα όμως τεχνοκρατικά, με βάση τις απατήσεις διοικητής ενός ασφαλιστικού ταμείου, το οποίο μάλιστα παίζει στις πιο σκληρές μορφές χρηματιστηριακού τζόγου, δεν είναι παρά ένας ξεγάνωτος τενέκες. Το μόνο πρόσον του, που σήγουρα δεν αναγράφεται στο βιογραφικό του, είναι ότι είναι γιος ενός από τους ομαδάρχες της ΝΔ, στον οποίο κανένας Τσιτουρίδης δε μπορεί να πει όχι».

◆ Πριν μερικές μέρες, ο Αλογοσκούφης, με την τυπική παρουσία του αμιλητού Τσιτουρίδη, ανακοίνωσε ότι απαγορεύεται εφεξής στα ασφαλιστικά ταμεία να τζογάρουν στα λεγόμενα σύνθετα χρηματιστηριακά προϊόντα. Τώρα, ο Τσιτουρίδης δηλώνει ότι το ΤΕΑΔΥ δε ζημιώσει ούτε από την αγορά

του συγκεκριμένου ομόλογου. Τότε προς τι η απαγόρευση; Είπαμε, ο απόλυτος χαμός.

◆ Αναφερόμενος στον δανεισμό του ελληνικού δημοσίου ο Αλογοσκούφης δήλωσε: «Ενα μικρό μέρος, προκειμένου να εκμεταλλευτούμε συγκυρίες που ανακύπτουν στη διεθνή αγορά, γίνεται με δομημένα ομόλογα, δηλαδή με ομόλογα τα οποία δεν είναι αυτά τα απλά ομόλογα που είναι η τεράστια πλειοψηφία... Το Δημόσιο, από την ώρα που εκδίδει οποιοδήποτε ομόλογο, στη δευτερογενή αγορά δεν μπορεί να παρακολουθήσει την πορεία του. Εκδίδεται ένα ομόλογο, αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να είναι με όρους επωφελείς για το Δημόσιο, και όλα τα ομόλογα που εκδίδονται είναι με εξαιρετικά επωφελείς όρους για το Δημόσιο... Στη δευτερογενή αγορά, τα ομόλογα σήμερα τα διαπραγματεύονται μέσα από ηλεκτρονικά συστήματα dealers, στις μεγάλες χρηματαγορές του εξωτερικού και αλλάζουν με αστραπαιά τοχύτη τα χέρια. Κανείς δεν μπορεί να παρακολουθήσει πού καταλήγει τελικά ένα ομόλογο. Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να μην καταλήγουν τα ομόλογα αυτά, μέσα από αυτές τις διαδικασίες, σε ασφαλιστικά ταμεία τα

οποία πιθανόν να μην ξέρουν σε τι ακριβώς επενδύουν. Αυτό είναι το πρόβλημα που ανέκυψε το θεσμικό. Τώρα, οποιεσδήποτε ποινικές και άλλες ευθύνες διερευνώνται από τις αρμόδιες αρχές».

◆ Μήπως μπορεί να μας εξηγήσει ο Αλογοσκούφης πώς έγινε και ο Πρινιωτάκης της «Ακροπόλεως» γνώριζε τέσσερις μήνες πριν ότι θα εκδοθεί το συγκεκριμένο ομόλογο και πήγε και ξέρισε ο Τσιτουρίδης; Είναι πολύ δύσκολο να πάρεις την αλήθευτη πραγματικότητα από την αποφασιστική παρούσα της διεύθυντριας της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Καβάλας, που είχε πάρει την απόφαση να δώσει τα δημόσια αυτά έγγραφα, γιατί... πρέπει να το φάξει ακόμη περισσότερο... αν είναι υποχρεωμένη να δώσει τις εκθέσεις της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Καβάλας και δύο Αγροτικών Κτηνιατρείων!

Είναι φανερό ότι εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα τεράστιο οικονομικό και πολιτικό σκάνδαλο. Το οποίο έπεισαν μιζές είναι το λιγότερο. Το βασικό ότι θα εκδοθεί το συγκεκριμένο ομόλογο και πήγε και ξέρισε ο Τσιτουρίδης, πριν από την προϊστάμενη της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Καβάλας, που είχε πάρει την απόφαση να δώσει τα δημόσια αυτά έγγραφα, γιατί... πρέπει να το φάξει ακόμη περισσότερο... αν είναι υποχρεωμένη να δώσει τις εκθέσεις της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Καβάλας και δύο Αγροτικών Κτηνιατρείων!

■ Γη υψηλής παραγωγικότητας

Κομπίνα στην κομπίνα

Η στάση αυτή του υπηρεσιακού παράγοντα εξόργισε τον Α. Κοντό, σύμφωνα με τον διεύθυντη του πολιτικού του γραφείου. Ο τελευταίος, απ' αφορμή πρόσφατο δημοσίευμα του συγκροτήματος Λαμπτράκη για τη γη υψηλής παραγωγικότητας στην Τράπεζα της Ελλάδος και στην Επιπροπτή Κεφαλαιαγοράς. Και ζητώ από αυτούς να εγκρίνουν τον διορισμό. Είναι ένα βήμα που αφορά και τη διαφάνεια και την καλύτερη διαχείριση».

Καταρχάς, θέλουμε να θυμίσουμε στον κύριο διεύθυντη, που δεν χάριει εκτίμησης ούτε στο δικό του κομματικό χώρο, για λόγους που και ο ίδιος γνωρίζει πολύ καλά, ότι τα έγγραφα αυτά είναι δημόσια έγγραφα που προστατεύονται από την εθνική δικαιοδοσία. Επανέλαβε αυτά που εδώ και δύο χρόνια λέει στις απαντήσεις που δίνει σε Διεύθυνσεις Αγροτικής Ανάπτυξης που ρωτούσαν για την χωροθέτηση της γης υψηλής παραγωγικότητας. Απαντήσεις που δεν σταθεί η αντίστοιχη στην περιφέρεια. Ο υπηρεσιακός παράγοντας, όπως ήταν φυσικό, επανέλαβε αυτά που εδώ και δύο χρόνια λέει στις απαντήσεις που δίνει σε Διεύθυνσεις Αγροτικής Ανάπτυξης που ρωτούσαν για την χωροθέτηση της γης υψηλής παραγωγικότητας. Απαντήσεις που δεν σταθεί η αντίστοιχη στην περιφέρεια.

Πολλές φορές έχουμε αποδείξει, ότι ο Ε. Μπασιάκος ανείπιστης στην εθνική δικαιοδοσία, απονέμει στην περιφέρεια βεβαιώσεις σε ιδιώτες ότι το κομμάτι της αγροτικής γης στο οποίο θέλουν να κάνουν επένδυση βρίσκεται σε απόσταση μικρότερη από τα 600 μέτρα. Με τη βεβαιώση αυτή, όπως αντιλαμβάνεται, γίνεται αποχαρακτηρισμός της αγροτικής γης και η π

■ Βρετανία

Χιλιάδες λιποτάκτες με φυσικές διαταραχές

Χιλιάδες Βρετανοί στρατιώτες έχουν φύγει από τις μονάδες τους χωρίς άδεια από το 2003, γιατί ο στρατός είναι απρόθυμος να αναγνωρίσει τη σοβαρότητα των φυσικών διαταραχών που τους έχει προκαλέσει η συμμετοχή τους στον πόλεμο του Ιράκ, σύμφωνα με ρεπορτάζ της βρετανικής εφημερίδας «Independent» (26/3/06).

Το βρετανικό υπουργείο Αμυνας υπολογίζει σε 10.000 περίπου τις περιπτώσεις λιποτάξιας από την εισβολή στο Ιράκ το 2003 και σε 1.100 τους στρατιώτες που διώκονται σήμερα από το στρατό.

Στην εκπομπή «Πανόραμα» του BBC μίλησε ένας στρατιώτης που έφυγε από τη μονάδα του χωρίς άδεια – αδίκημα που τιμωρείται με ισόβια φυλάκιση – επειδή αρνήθηκαν να του δώσουν άδεια, παρόλο που υπέφερε από άσχημες αναμνήσεις και αύπνια από τότε που είδε να σκοτώνεται ένας φίλος του κατά τη διάρκεια περιπόλου. Αποφάσισε να λιποτάκτησε όταν απορρίφθηκε η αίτησή του για απόλυτη, παρόλο που είχε υπηρετήσει την καθορισμένη 12μηνη θητεία συν εξι μήνες παράταση.

«Τα παιδιά επιστρέφουν από το Ιράκ –είπε– με φυσικά τραύματα και δεν έχουν ίδεια πώς να τα αντιμετωπίσουν. Να ζητήσεις βοήθεια από το στρατό για προβλήματα φυσικής υγείας είναι αδιανόητο. Οταν επέστρεψα από το Ιράκ, η συμπεριφορά μου ήταν διαφορετική. Βρήκα δυσκολές στις σχέσεις μου με τους ανθρώπους. Κλείστηκα στον εαυτό μου. Το μόνο που έκανα ήταν να κάθομαι μέσα και να πίνω όλη μέρα. Είναι πολύ δύσκολο να ζητήσεις βοήθεια. Ο στρατός σε διδάσκει να είσαι σοβαρός, να τα έχεις καλά με όλους και να περνάς απαρατήρητος. Αν ζητήσεις βοήθεια, γίνεσαι πρόβλημα και στο στρατό δεν αρέσουν τα προβλήματα. Σου βάζουν στο μυαλό ότι πρέπει να είσαι ο άντρακλας, που δεν κάνει λάθη και μπορεί να αντιμετωπίσει οπιδήποτε του συμβεί. Αν πεις ότι έχεις ένα πρόβλημα, θα υποστέσεις τις συνέπειες».

Την περασμένη χρονιά, η βρετανική βουλή ψήφισε να διατηρηθεί η ποινή της ισόβιας φυλάκισης για τους λιποτάκτες, όμως η λιποτάξια έχει γίνει τόσο διαδεδομένο φαινόμενο, ώστε δημιουργήθηκε ειδική γραμμή υποστήριξης, που προσφέρει νομική και φυσιολογική υποστήριξη σε όσους ζητήσουν βοήθεια.

■ 130 αμερικάνικα επικόπτερα έχουν πέσει σε Ιράκ και Αφγανιστάν

Ο αμερικανικός στρατός έχει 130 ελικόπτερα στον πόλεμο του Ιράκ και του Αφγανιστάν, όπως αποκάλυψε ο διοικητής της Πολεμικής Αεροπορίας, ο στρατηγός Στέφεν Μουντ, μιλώντας σε δημοσιογράφους του Πενταγώνου στις 23 Μαρτίου. Το ένα τρίτο απ' αυτά έχει καταρριφθεί από εχθρικά πυρά και για τα υπόλοιπα αρνήθηκε να δώσει λεπτομέρειες πέρα από τότε αρκετά έχουν πέσει λόγω της σκόνης, του αφριλόξενου εδάφους και των άσχημων συνθηκών στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν. Διαμαρτυρήθηκε γιατί η στρατιωτική βιομηχανία δεν ακολουθεί το ρυθμό που απαιτούν οι ανάγκες του πολέμου και δεν τα αντικαθιστά αρκετά γρήγορα και επισήμως ότι χρειάζονται 24 μήνες για να αντικατασταθεί ένα αεροσκάφος και ότι τώρα έρχονται τα ελικόπτερα που θα καλύψουν τις πρώτες απώλειες.

■ Κολομβία

Στις πόρτες του προεδρικού μεγάρου το παραστρατιωτικό σκάνδαλο

Ο κλοιός του παραστρατιωτικού σκανδάλου σφίγγει επικινδυνά πλέον γύρω από τον Κολομβιανό πρόεδρο Αλβάρο Ουρίμπη μετά την αποκάλυψη ότι και ο αρχηγός των Ενόπλων δυνάμεων της χώρας, ο αρχιστάτης Μάριο Μοντόγια, έχει συνεργαστεί εκτεταμένα με τα αποστάσματα θανάτου, συμπεριλαμβανομένης της πολιτοφυλακής της οποίας αρχηγός ήταν ένας από τους μεγαλύτερους εμπόρους ναρκωτικών, ο Νικόγιο Φερνάντο Μουργίο Μπεζαράνο.

Οι πληροφορίες για την εμπλοκή του Μοντόγια στο παραστρατιωτικό σκάνδαλο περιέχονται σε πρόσφατη έκθεση της CIA, η οποία επικαλείται και άλλες δυτικές Υπηρεσίες Πληροφοριών. Η έκθεση διέρρευσε στη «Los Angeles Times», η οποία δεσμεύτηκε να μη δημοσιεύσει λεπτομέρειες που θα έθεταν σε κίνδυνο τις πηγές πληροφοριών και τις μεθόδους της CIA. Η CIA δεν αμφισβήτησε την αυθεντικότητα του ντοκουμέντου, όμως κάποιοι αξιωματούχοι της επιχείρησαν να υποβαθμίσουν τη σημασία της αποκάλυψης με το τρόχισμα ότι οι πληροφορίες για το Μοντόγια δεν έχουν επιβεβαιωθεί απόλυτα. Ο ίδιος και η κυβέρνηση του Αλβάρο Ουρίμπη διέψευσαν φυσικά την εμπλοκή του στο παραστρατιωτικό σκάνδαλο, όμως ο βίος και η πολιτεία του δεν αφήνουν αμφιβο-

λίες ακόμη και στους αυτοψίαστους, με το δεδομένο ότι υπάρχουν εδώ και χρόνια αναρίθμητες καταγγελίες για τη στενή συνεργασία στρατού και αποστασμάτων θανάτου στον πόλεμο εναντίον των αριστερών ανταρτών.

Ο Μάριο Μοντόγια είναι ο πιο υψηλόβαθμος μέχρι στιγμής αξιωματούχος που φέρεται εμπλεκόμενος στο παραστρατιωτικό σκάνδαλο. Υπενθυμίζουμε ότι για τον ίδιο λόγο έχουν προφυλακιστεί 8 βουλευτές του κυβερνητικού συνασπισμού, ο γερουσιαστής Αλβάρο Αράγιο, αδελφός της υπουργού Εξωτερικών, η οποία αναγκάστηκε να παραιτηθεί στα τέλη Φλεβάρη ύστερα από την έκδοση εντάλματος σύλληψης και εναντίον του πατέρα της, πρώην βουλευτή και υπουργού, και ο Ζόργκ Νογκουέρα, διοικήτης της Υπηρεσίας Πληροφοριών της Κολομβίας και στενός συνεργάτης του Μοντόγια. Ενταλματικής σύλληψης έχει επίσης εκδοθεί εναντίον του κυβερνήτη του κρατιδίου Μαγνταλένα, ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη ανακρίσεις σε βάρος εκαποντάδων ακόμη κυβερνητικών και στρατιωτικών αξιωματούχων.

Σύμφωνα με το σχόλιο των «Los Angeles Times» (25/3/07), ο Μάριο Μοντόγια υπήρξε ευνοούμενος του Πενταγώνου και σημαντικός συ-

νεργάτης στο χρηματοδοτούμενο από τις ΗΠΑ «Πλαν Κολόμπια», με στόχο τη συντριβή του αριστερού ανταρτικού. Επίσης διατηρεί μακρόχρονη και στενή σχέση με τον Κολομβιανό πρόεδρο Αλβάρο Ουρίμπη, ο οποίος εκλέχτηκε για πρώτη φορά το 2002 υποσχόμενος ότι θα πάρει σκληρά μέτρα εναντίον των ανταρτών. Μετά την εκλογή του οργάνωσε την εκκαθαριστική επιχείρηση εναντίον των ανταρτών στην περιοχή Μεντεγίν, προπύργιο των ναρκωτικών, με την κωδική ονομασία «Επιχείρηση Ορίου», επικεφαλής της οποίας τοποθέτησε το Μάριο Μοντόγια. Στην επιχείρηση αυτή πήραν μέρος 3.000 στρατιώτες και αστυνομικοί υποστηριζόμενοι από ελικόπτερα με βαρύ οπλισμό. Στην έκθεση της CIA αναφέρεται ότι στην «Επιχείρηση Ορίου» υπήρξε στενή συνεργασία στρατού, αστυνομίας και παραστρατιωτικών, για την οποία υπάρχει και ένα γραπτό ντοκουμέντο με τις υπογραφές από την πλευρά του Στρατού του Μάριο Μοντόγια και από την ίδιο την Κολομβιανό πρόεδρο στο παραστρατιωτικό σκάνδαλο και το πιθανότερο είναι να μην έχει ο ίδιος αναμειχθεί άμεσα, παρά μόνο έμεσα, μέσω συνεργατών του. Για πόσο όμως θα μπορεί να παραμένει αλώβητος και να το παιζεί Πόντιος Πιλάτος, όταν τόσοι και τόσο στενοί συνεργάτες του κατηγορούνται;

Μέχρι στιγμής δεν έχουν αποκαλυφθεί στοιχεία που να εμπλέκουν και τον ίδιο τον Κολομβιανό πρόεδρο στο παραστρατιωτικό σκάνδαλο και το πιθανότερο είναι να μην έχει ο ίδιος αναμειχθεί άμεσα, παρά μόνο έμεσα, μέσω συνεργατών του. Για πόσο όμως θα μπορεί να παραμένει αλώβητος και να το παιζεί Πόντιος Πιλάτος, όταν τόσοι στενοί συνεργάτες του κατηγορούνται;

■ Ινδία

Οι αντάρτες αναβαθμίζουν τη δράση τους

πρώτος ομοσπονδιακός πολιτικός που δέχτηκε τα πυρά τους.

Οι δύο αυτές επιθέσεις –επιστρατιωτικής σημασίας– έχουν αναβαθμίσει τη δράση τους. Έτσι, από σκόρπιοι, με τον ίδιο την ισχυρότερη περιοχή της Ινδίας, και η επιρροή της δεκαετίας του '90, ο αριθμός των περιοχών όπου δρούσαν σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό οι αντάρτες δεν ξεπερνούσε τις 15 σε 4 κρατιδια. Ο αριθμός αυτός ανέβηκε στις 55 περιοχές σε 9 κρατιδια μέχρι το τέλος του 2003 και εκτοξεύτηκε στις 156 περιοχές σε 13 κρατιδια το 2004. Σήμερα, σε τουλάχιστον 170 περιοχές της χώρας σε σύνολο 602 οι αντάρτες ασκούν σημαντική επιρροή.

Η μαχητική δύναμη των ανταρτών ενισχύθηκε σημαντικά, σύμφωνα με τον ίδιο δημοσιογράφο, μετά τη συνένωση δύο μεγάλων οργανώσεων. Το Μαοϊκό Κομμουνιστικό Κέντρο και η Ομάδα Λαϊκού Πολέμου ενώθηκαν και σημαντίσαν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ινδίας (Μαοϊκό) το Σεπτέμβριο του 2004.

Η συνένωση τους έδωσε τη δυνατότητα να αναβαθμίσουν τη δράση τους. Έτσι, από σκόρπιοι περιοχής ομάδες, που άρχιζαν να κάνουν επιχειρήσεις σε μια τεράστια περιοχή, η οποία περιγράφεται ως «κόκκινος διάδρομος», και αρχίζει από το Νεπάλ και φτάνει μέχρι το κρατιδίο Αντρα Μπραντεντές. Οι αποφάσεις του ενωτικού συνεδρίου το 2004 και οι μετέπειτα ανακοινώσεις του κόμματος που ιδρύθηκε στο συνέδριο δεν αφήνουν αμφιβολίες ότι οι αν

Σύλληψη Βρετανών στρατιωτικών στον Περσικό

Ησύλληψη των 15 Βρετανών ναυτών και πεζοναυτών (μεταξύ των οποίων και μία γυναίκα) την προηγούμενη Παρασκευή αναζωπύρωσε τις ήδη τεταμένες σχέσεις της Τεχεράνης με τη Δύση. Οι 15 Βρετανοί στρατιωτικοί συνελήφθησαν από μέλη της ιρανικής ακτοφυλακής την προηγούμενη Παρασκευή, όταν το σκάφος που επέβαιναν έκανε νησιώφια στον βόρειο Περσικό Κόλπο. Σύμφωνα με τους Βρετανούς, το σκάφος βρισκόταν 1,7 ναυτικά μίλια μέσα στα ιρακινά και όχι τα ιρανικά χωρικά ύδατα όταν έγινε η σύλληψη. Διαφορετική ήταν η δήλωση της ιρανικής πλευράς σύμφωνα με την οποία το σκάφος βρισκόταν μισό χιλιόμετρο μέσα στα ιρανικά χωρικά ύδατα.

Οπως και να έχει το πρόγμα, γεγονός είναι ότι οι Βρετανοί έπαιζαν με τη φωτιά κάνοντας νησιώφιες σε μία περιοχή (Σατ Άλ Αράμπ) που για χρόνια ήταν διαριλονικούμενη από Ιράκ και Ιράν. Παρόμοιο περιστατι-

κό είχε γίνει στο παρελθόν (τον Ιούνη του 2004), όταν σε παρόμοιες συνθήκες είχαν συλληφθεί από τους Ιρανούς 6 Βρετανοί πεζο-

ναύτες και δύο ναύτες, οι οποίοι αφέθηκαν ελεύθεροι μετά από διαβουλεύσεις των υπουργών Εξωτερικών των δύο χωρών.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ) δεν έχει ξεκαθαριστεί ακόμα ποια θα είναι η τύχη των Βρετανών στρατιωτικών που ακόμα ανακρίνονται. Το σήγουρο είναι ότι θα απελευθερωθεί η 25χρονη Βρετανίδα, η οποία έκανε δηλώσεις μετάνοιας στην

ιρανική τηλεόραση, ζητώντας συγνώμη για το αποχές συμβάν. Πάντως, η ιρανική πρεσβεία στο Λονδίνο εξέδωσε ανακοίνωση κατευνασμού, στην οποία διατυπώνει την πεποίθησή της ότι το ζήτημα θα λυθεί με τη συνεργασία μεταξύ των δύο κυβερνήσεων για να μην επαναληφθούν παρόμοια περιστατικά, διαφεύδοντας ότι έχει να κάνει με άλλα ζητήματα (όπως ανταλλαγή κρατουμένων ή απάντηση στην απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας για επιβολή κυρώσεων για τα πυρηνικά του Ιράν), σύμφωνα με την ανταπόκριση του ιρανικού πρακτορείου IRNA (28/3). Παρόμοια είναι και η στάση του Λονδίνου που μετά την πρώτη ψυχρόλουσία θέλει να υποβαθμίσει το γεγονός και να το λύσει «σιωπηρά». Το αμέσως επόμενο διάστημα θα ξεκαθαριστούν τα πράγματα.

ΥΓ: Για μια ακόμα φορά είδαμε τη διαφορά μεταξύ του «άξονα του κακού» και των «ελεύθερων χωρών». Από τη μια οι Βρετανοί στρατιωτικοί αποσαλάκωτοι και η Βρετανίδα πεζοναύτης με τη μαντλά και το τογιαράκι στο χέρι και από την άλλη οι γνωστές εικόνες με τους ιρακινούς αιχμαλώτους στα βρετανικά και αμερικανικά κολαστήρια. Το ποιος ανήκει στον «άξονα του κακού» το αφήνουμε στην κρίση των αναγνωστών μας...

Νέες κυρώσεις, νέα παζάρια

Η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ το περασμένο Σάββατο (μια μέρα μετά τη σύλληψη των Βρετανών πεζοναυτών στον Περσικό από τους Ιρανούς) για επιβολή νέων κυρώσεων στο Ιράν με το Φήρισμα 1747, σύμφωνα με το οποίο «παγώνουν» οι λογαριασμοί 28 Ιρανών αξιωματούχων που σχετίζονται με το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα και απαγορεύονται οι εξαγωγές οπλών στο Ιράν, άνοιξε ένα νέο γύρο παζαριών για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν. Δυο μέρες μετά το ψήφισμα του Σ.Α. (που ψηφίστηκε ομόφωνα), οι πρόεδροι της Ρωσίας και της Κίνας εξέδωσαν ανακοίνωση με την οποία καλούν το Ιράν να συμμορφωθεί με τις αποφάσεις του ΟΗΕ και να συνεργαστεί με τη Διεθνή Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας με την οποία ανέστειλε μερικώς τη συνεργασία μετά από την απόφαση 1747. Την ίδια στιγμή, ο επικεφαλής της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ Χαβίε Σολόνα κάλεσε σε νέο γύρο συνομιλιών το Ιράν για το ζήτημα του πυρηνικού του πρόγραμματος.

Απ' ότι φαίνεται τα παζάρια θα κρατήσουν για αρκετό καιρό ακόμα και κανείς δεν είναι πρόθυμος να ανοίξει ένα νέο πολεμικό πεδίο στη Μέση Ανατολή που θα ανατινάξει όλες τις εύθραυστες ισορροπίες στην περιοχή.

■ Παλαιστίνη

Πολλή κουβέντα για το τίποτα

Οσηματισμός της νέας κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» στην Παλαιστίνη δεν σηματοδοτήσει τίποτα διαφορετικό στη στάση της λεγόμενης διεθνούς κοινότητας απέναντι στην Παλαιστινιακή Αρχή. Ούτε η Ράις, ούτε ο Σολόνα, αλλά ούτε και ο νέος Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Μπαν Κι Μουν, που επισκέφτηκαν τα παλαιστινιακά εδάφη, δεν δέχτηκαν να συναντηθούν με υπουργούς που ανήκουν στη Χαμάς. Ο τελευταίος μάλιστα, σαν πιστό τσιράκι των Αμερικάνων, δήλωσε ότι δεν είναι έτοιμος για κάτι τέτοιο όσο η νέα κυβέρνηση δεν ευθυγραμμίζεται με τις απαιτήσεις του Κουρτέτου (αναγνώριση Ισραήλ,

μα «δίωξης οικονομικού εγκλήματος κατά της τρομοκρατίας και του ξεπλύματος χρημάτων»!

Από την άλλη, η επίσκεψη της Ράις στην Παλαιστίνη ήταν ένα ακόμα βήμα στο... ίδιο σημείο, δηλαδή ένα ολοστρόγχυλο μηδενικό, πέρα απ' την προσπάθεια για περισσότερες και τακτικότερες συναντήσεις με τον Αμπάς. Οι Σιωνιστές της το έκοψαν, άλλωστε, ότι δεν συμφωνούν με τη διεξαγωγή παραλληλων ξεκωριστών συνομιλιών της Ράις με τον Αμπάς και τον Ολμέρτ για την προώθηση των «ειρηνευτικών» διαπραγματεύσεων. Απαντώντας δε στην αραβική πρωτοβουλία, που αναβίωσε πέντε χρόνια μετά (για την αναγνώρι-

ση του Ισραήλ από τα αραβικά κράτη, αν αυτό αποχωρήσει απ' τα κατεχόμενα πτριν το '67 εδάφη) οι Σιωνιστές ξεκαθάρισαν ότι δεν θα αποδεχτούν Παλαιστινιακό κράτος με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ, ούτε επιστροφή των προσφύγων, γιατί αυτό θα σήμαινε «το τέλος του κράτους του Ισραήλ ως εβραϊκό κράτος».

Η αμερικανική κυβέρνηση συνεχίζει να δηλώνει ότι θα χρηματοδοτήσει μόνο τον Αμπάς και τον αμερικανόδουλο σύμβουλο «εθνικής ασφαλείας» Μοχάμεντ Νταχλάν, στελνούτας 59.36 δισ. δολάρια (αντί 86.4 που είχε υποσχεθεί αρχικά) για την ενίσχυση της προεδρικής φρουράς και 20 δισ. για άλλες δραστηριότητες όπως η ενίσχυση των εκλογικών μηχανισμών και η βοήθεια στον οικονομικό μηχανισμό της Παλαιστινιακής Αρχής να στήσει σώ-

ταυτόχρονα συνέχισαν τις επιδρομές τους στη μεγαλύτερη πόλη της Δυτικής Οχθης, τη Ναμπλούς, σκοτώνοντας δύο μαχητές των Ταξιαρχιών Μαρτύρων του Αλ-Ακσα (πρόσκεινται στη Φατάχ).

■ Για «ασήμαντη» αφορμή...

Αυτή τη φορά δεν ήταν ο θάνατος αλλά ο άγριος ξυλοδαρμός ενός 33χρονου άντρα που τολμήσε (άκουσον, άκουσον) να μετακινηθεί στο μετρό χωρίς εισιτήριο, για να ξεσπάσουν πολύωρα βίαια επεισόδια στο Παρίσι και μάλιστα σε έναν από τους κεντρικότερους κόμβους του παρισινού μετρό. Η «υπερβάλλουσα περιποίηση» του 33χρονου από τους «εργαζόμενους» μπάτσους του μετρό, έκανε πολλούς (πάνω από 100) νεαρούς Γάλλους (πολλοί απ' τους οποίους, γύνοι) μεταναστών να εξαγριωθούν και να επιτεθούν στους αστυνομικούς που έσπευσαν να επιβάλουν την τάξη, με τις συγκρούσεις να συνεχίζονται μέχρι τη νύχτα και να τερματίζονται μετά από χρήση διακρυγόνων από την αστυνομία. Εγιναν 13 συλλήψεις, ενώ οι μπάτσοι έσπευσαν το χέρι ενός διαδηλωτή.

Η βία που έσπευσε για μια ακόμα φορά στο Παρίσι, έδωσε την αφορμή για νέο φασιστικό παραλήρημα του υποψήφιου για την Προεδρία της Δημοκρατίας Νικολά Σαρκοζί (ο οποίος πήρε και το χρήσιμα από τον Σιράκ), που έσπευσε να ρίξει τη φασιστική του χολή, χαρακτηρίζοντας τους διαδηλωτές «άτιμους», «απατεώνες» και «λλέφτες», που προκειμένου να ακουστούν καταστρέφουν ένα σταθμό και τη «δημόσια περιουσία που πληρώνεται από τους φορολογούμενους». Ο φασισμός με πλήρη εξάρτηση, με γραβάτες βεβαίως, βεβαίως, όμως από τους κολασμένους δε φαίνεται να απαλλάσσεται εύκολα η «κοινωνικά ευαίσθητη» γαλλική κοινωνία.

■ «Χτυπιέται» όταν τον παίρνει

Μεγάλη φασαρία έκανε ο νομάρχης Πειραιά Γ. Μήχας αναφορικά με τη λειτουργία του εργαστηρίου πυρηνικής ιατρικής του νοσοκομείου ΜΕΤΑΞΑ. Ξεσήκωσε τον κόσμο, διότι σε μια από τις επιθεωρήσεις που έγιναν από την ελληνική επιτροπή ατομικής ενέργειας βρέθηκε μια σύριγγα που είχε χρησιμοποιηθεί για τη χορήγηση ραδιοισοτόπων και η οποία θα «πρεπει να ήταν τοποθετημένη στην ειδική φύλαξη ακτινοπροσασίας». Εστείλε την υπόθεση στον εισαγγελέα, έδωσε ρεπορτάζ για τις εφημερίδες και το 'ποιξε μπροστάρης της προστασίας της δημόσιας υγείας. Δεν έκανε το ίδιο όμως με τα γκαζάδικα που μετατράπηκαν σε υδροφόρες και μεταφέρουν νερό στα νησιά, αφού εκεί έχει να κάνει με εφοπλιστές και μ

Η κορυφή του παγόβουνου

Οσα αποκαλύπτονται τις τελευταίες μέρες για το μεγάλο φαγητό που έχει στηθεί γύρω από τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων είναι στον πυρήνα τους αληθινά, όμως αποτελούν μόνο την κορυφή του παγόβουνου.

Η κυβέρνηση βρίσκεται σε κατάσταση πανικού. Τα εκλογικά σχέδια του Μαξίμου αλλάζουν βιαίως, ο Καραμανλής κρύβεται, οι υπουργοί του προσπαθούν ο ένας να τα φορτώσει στον άλλο και καθώς ο ασκός του Αιόλου έχει ανοίξει, ακολουθούν το δόγμα της αθυρόστομης λαϊκής παροιμίας: «τρεχάτε ποδαράκια μου να μη σας χέσει ο κώλος μου».

Η δημόσια συζήτηση που γίνεται έχει ήδη πάρει το δρόμο της δικομματικής αντιπαράθεσης. Εντάσσεται στο πλαίσιο του προεκλογικού ανταγωνισμού. Το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να βγει στον αφρό και η ΝΔ επιδιώκει συμψυφισμό με τα ανάλογα σκάνδαλα της πασοκικής περιόδου, τα οποία άρχισε να ξανασκαλίζει. Κάποια στιγμή θα υπάρξουν και εισαγγελικές διώξεις (που δεν πρόκειται να οδηγήσουν σε καταδίκες, αν ποτέ φτάσουν σε δίκες), σε μια προσπάθεια να εκτονωθεί το σκάνδαλο.

Ενα ζήτημα που μένει έξω και από αυτή την περιχαρακωμένη δημόσια συζήτηση είναι ο ρόλος των τραπεζών. Εχουν απόλυτο δίκιο οι χρηματιστές όταν, υπερασπίζονται το σινάφι τους, υποστηρίζουν ότι «το πραγματικό παιχνίδι με τα ομόλογα και ειδικότερα αυτά που εμφανίζονται ως δομημένα και υψηλού ρίσκου παιζεται κυρίως μεταξύ του υπουργείου Οικονομίας που είναι ο βασικός εκδότης και των ξένων και ελληνικών τραπεζών που τα αγοράζουν και τα πουλάνε». Είναι βολικό να δείχνεις με το δάχτυλο το χώρο των «άπλωστων χρηματιστών» (Αλογοσκούφης), όταν είσαι βουτηγμένος μέχρι το λαιμό στο παιχνίδι με τις μεγάλες τραπέζες, με τις οποίες κάνεις συμφωνίες εν κρυπτώ και παραβύστω. Κι όπως είναι γνωστό, οι μεγάλες συμφωνίες δεν είναι ποτέ καθαρές σε συνθήκες καπιταλιστικού ανταγωνισμού.

Πέρα από τις αποκαλύψεις της συγκυρίας, όμως, και τη σκανδαλολογία, το μείζον ζήτημα, αυτό που κανείς δεν αγγίζει, είναι το ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ. Για περισσότερο από μισό αιώνα τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων υφίστανται ληστρική εκμετάλλευση. Είτε με την άτοκη εξευτελιστικά χαμηλότοκη δέσμευσή τους από το κράτος στην ΤΤΕ είτε με την παράδοσή τους στις ορέξεις τραπεζιών και χρηματιστών, πίσω από τους οποίους βρίσκεται και πάλι ο κρατικός δανεισμός. Ταυτόχρονα, εργαζόμενοι και συνταξιούχοι, μετά από διαδοχικές ανατροπές των κοινωνικοασφαλιστικών τους κατακτήσεων, προετοιμάζονται για μια νέα σαρωτική επίθεση, η οποία -όπως έχει δηλώσει ο Αλογοσκούφης- θα εξαπολυθεί στον πρώτο χρόνο της κυβέρνησης που θα προκύψει από τις επόμενες εκλογές. Και κερατάδες και δαρμένοι, δηλαδή.

Και μόνο αυτή η πολύχρονη ληστεία των αποθεματικών (χωρίς να λογαριάσουμε όλες τις άλλες μορφές ληστείας) είναι αρκετή για μια συνολική άρνηση -τουλάχιστον- των κυριοφορούμενων νέων ανατροπών. Ως αφετηρία για μια αντεπίθεση με διεκδικήσεις παλιών και νέων δικαιωμάτων.

KONTRA

Δεν αισθάνονται καν πηγ ανάγκη να το κρύψουν. Ο υπουργός Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφης καλεί στο γραφείο του τους προέδρους ορισμένων «Ανεξάρτητων Αρχών» και «ζητά να ενημερωθεί» για «πηγ εξέλιξη της έρευνας σχετικά με την χρηματιστηριακή εταιρία «Ακρόπολις»» (όπως αναφέρθηκε σε Δελτίο Τύπου του υπουργείου). Ο ελεγχόμενος καλεί τους ελέγχοντες και τους ζητά να τον ενημερώσουν για την πορεία του ελέγχου. Οταν επισημάνθηκε το... θεωρικό απότημα, ο Αλογοσκούφης δεν δίστασε να δηλώσει ότι αυτές οι Αρχές λειτουργούν «στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών» (δηλώσεις στης Βρυξέλλες).

Και καλά ο Αλογοσκούφης, τα χειλίγια χαμένα μες στον πανικό της κυβέρνησης. Ο «άτεγκτος εισαγγελέας» Ζορμπάς, όμως, πώς δέχτηκε να συμπράξει σ' αυτή; Εμείς πάντως οφείλουμε να τους ευχαριστήσουμε όλους, για τις βοήθησαν να φύγουν οι τοπικές από πολλά μάταια...

ΥΓ: Το «Ποντίκια» έγραψε ότι ο Ζορμπάς έστειλε ποηρεία στον Καραμανλή, στο οποίο αναφέρει ότι προκύπτουν σαφείς πολιτικές ευθύνες για τον Τσιτουρίδη και τον Δουκά και ότι ο Αλογοσκούφης ασκεί πέσεις για κουκούλωμα. Απειλεί δε ότι αν μέχρι αύριο (Κυριακή 1 Απριλί) δεν πάρει μέτρα ο Καραμανλής, θα βγει ο ίδιος να δημοσιοποιήσει τα πάντα. Κι εμείς ρωτάμε: από πότε ο προέδρος μιας «Ανεξάρτητης Αρχής» στήνει απόρρητη αλληλογραφία με τον πρωθυπουργό, ο οποίος επίσης είναι ελεγχόμενος;

■ Πάντα ληστρική

Οποια μορφή κι αν παίρνει η κρατική πολιτική έναντι των αποδεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, παραμένει πάντα ληστρική. Προκλητικά ληστρική. Από τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, οι αστικές κυβερνήσεις φρόντισαν να βγάλουν νόμο που δέσμευε υποχρεωτικά τα αποδεματικά των Ταμείων στην Τράπεζα της Ελλάδος. Το επιτόκιο δα καδορίζοταν σύμφωνα με το νόμο- από τον υπουργό Οικονομικών. Ήταν η περίοδος που τα Ταμεία δεν είχαν «ωριμάσει». Δηλαδή, είχαν ασφαλισμένους, εισέπραταν εισφορές, αλλά δεν είχαν ή είχαν ελάχιστους συνταξιούχους. Επομένως, συσσώρευαν αποδεματικά, τα οποία έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για να αντιμετωπιστεί η πληρωμή των συντάξεων στο μέλλον. Επί δεκαετίες το κράτος δέσμευε αυτά τα αποδεματικά με μηδενικό επιτόκιο και τα χρησιμοποιούσε για να δίνει δαλασσοδάνεια στους καπιταλιστές (δανεικά και αγύριστα). Οταν τα επιτόκια δανεισμού έτρεχαν με διψήφια νούμερα (έφτασαν και 25%), το κράτος έδινε στα Ταμεία, που ήδη είχαν αρχίσει να εμφανίζουν ελλείμματα, εξευτελιστικά επιτόκιο, τρεις και τέσσερις φορές κάτω από τα επιτόκια δανεισμού. Μ' αυτό τον τρόπο εξαφάνισαν τα αποδεματικά του μεγαλύτερου ασφαλιστικού ταμείου, του ΙΚΑ. Σε μια μελέτη που κάναμε το 1992, είχαμε υπολογίσει ότι μόνο από το ΙΚΑ κλάπηκαν γύρω στα 27 τρισεκατομμύρια δραχμές. Δηλαδή, τρεις επήσιοι κρατικοί προϋπολογισμοί!

Στη συνέχεια και όταν πια τα αποδεματικά είχαν σχεδόν εξαφανιστεί, το κράτος αποφάσισε να εφαρμόσει την... αυτοδιαχείριση των αποδεματικών των Ταμείων. Και τα έριξε βορά στα κοράκια των τραπεζών και του χρηματιστηρίου. Εξακολούθησε να δανείζεται τα αποδεματικά τους, μόνο που αυτό γίνεται έμμεσα, για να μπορούν να βγάζουν υπερκέρδη τα κοράκια του χρηματιστηρίου τζόγου. Πώς εξασφαλίζεται αυτό; Μέσω των διορισμάτων από τις κυβερνήσεις διοικητών και μέσω της σύμπραξης των εκπροσώπων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που πρέπει να διαλέξουν για τον εαυτό τους την κατηγορία που πρέπει να τους αποδοθεί: συνένοχοι ή βλάκες; Εμείς, πάντως, επειδή τα μάτια μας έχουν δει πολλά, επειδή έρουμε πως έχουμε να κάνουμε με αν-

δρώπους ταξικά διεφθαρμένους και επειδή έρουμε πως οι αετονύχηδες των χρηματιστηριακών κόλπων δε διστάζουν να λαδώσουν προκειμένου να πετύχουν τους στόχους τους, δεν βιαζόμαστε να απαλλάξουμε τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία λόγω βλακείας.

■ Γελοιούτητες

Με πολεμούν μεγάλα συμφέροντα, δηλώνει ο Τσιτουρίδης και η δήλωσή του προβάλλεται πρωτοσέλιδη σε κυριακάτικη έκδοση δεξιοφυλλάδας (τη χρωστάει ακόμα τη «χάρη» στον εκδότη ο Σάββας ή έχει ήδη ξεχεωδεί). Η δήλωση είναι τόσο γελοία που αποκαλύπτει αφεαυτής τον πανικό του υπουργού με τον... σκανδαλομαγνήτη. Εμείς δεν στεκόμαστε στο ότι δεν κατονομάζει τα «μεγάλα συμφέροντα» που τον «πολεμούν», γιατί δεν είναι ο πρώτος ούτε διαίνει ο τελευταίος αιστός πολιτικός που καταφεύγει σ' αυτή την παπάρα για να βγει από τη δύσκολη δέση. Ρωτάμε, όμως, ευδέως. Τι ακριβώς έκανε στο υπουργείο του, τι νομοθετικά μέτρα πήρε, τι εγκυκλίους εξέδωσε, ώστε να τον βάλουν στο στόχαστρο τα «μεγάλα συμφέροντα». Άς μας πει αυτά κι εμείς τότε δεν δα δυσκολευτούμε να βρούμε ποια ακριβώς είναι αυτά τα «μεγάλα συμφέροντα». Τι λες, Σάββα;

■ Χωροφύλακες των ΗΠΑ

Στη δήλωση που του ετοίμασαν οι σύμβουλοί του και διάβασε ο Μπους, στη διάρκεια της σύντο-

ντοφοράς και συμμαχήτρια στο αντάρτικο πόλεων της Μάινχοφ, του Μπάνατερ, του Μάινς, της Ενολί, της Μέλερ και τόσων άλλων επαναστατών, που είτε δολοφονήθηκαν στα λευκά κελιά του Σταμχάμι είτε εξέτισαν πολύχρονες φυλακίσεις. Η Μονχάουπτ έμεινε στη φυλακή 25 χρόνια (είχε συλληφθεί το 1982) και μολονότι έχει διατυπώσει κριτικές σκέψεις για το αντάρτικο εκείνης της περιόδου, αρνήθηκε να δηλώσει μετάνοια ή να ζητήσει συγνώμη για τη δράση της.

Πρέπει να σημειωθεί, πάντως, ότι η αυταρχική Γερμανία τήρησε τα προβλεπόμενα από το νομικό της σύστημα και στην περίπτ

μης τελετής που έγινε στην Ουάσιγκτον, παρουσία παραγόντων της ομογένειας και της Μπακογιάννη, για την επέτειο της 25ης Μαρτίου, αναφέρθηκε στην παρουσία του ελληνικού στρατού στο Αφγανιστάν και του ελληνικού στόλου στα ανοιχτά του Λιβάνου. Και πώς χαρακτήρισε τη δεύτερη στρατιωτική συμμετοχή; Ως συμμετοχή για την υπεράσπιση «της δημοκρατικής κυβέρνησης Σινιόρα». Η οποία από ποιους κινδυνεύει; Αυτό δεν το είπε ο Μπους, αλλά ξέρουμε πολύ καλά πως αντίπαλος της ξενόδουλης κυβέρνησης Σινιόρα δεν είναι το Ισραήλ, αλλά οι δυνάμεις της Λιβανέζικης Αντίστασης με επικεφαλής τη Χεζμπολά.

Το σημειώνουμε, διότι επισήμως το ελληνικό ναυτικό συμμετέχει στη διεθνή δύναμη που περιπολεί στα ανοιχτά του Λιβάνου για να προστατεύσει, υποτίθεται, την ειρήνη. Από τα χείλη του Μπους μάθαμε αυτό που ήδη γνωρίζαμε: ότι η Ελλάδα παιζεί και στη δάλασσα του Λιβάνου το ρόλο του χωροφύλακα (ή ακροφύλακα, αν δέλετε) του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Αν λοιπόν κάποια στιγμή ελληνικό πλοίο υποστεί πλήγμα, μη μας πει κανείς ότι αυτό αποτελεί τρομοκρατική πράξη. Νόμιμη πράξη αντίστασης δα είναι.

■ Κηδεία

Λες και παρευρισκόταν σε κηδεία ήταν τα μούτρα του Καραμανλή στο Βερολίνο, μολονότι πήγε εκεί για να παρευρεθεί σε φέστα για τα 50χρονα της ΕΕ. Ούτε μια φορά δεν τον έπιασαν οι κάμερες να χαμογελά και μόνο η σύζυγός του ήταν μες στην καλή χαρά, τονίζοντας ακόμα περισσότερο το μουτρωμένο πρόσωπο του Καραμανλή. Αν κάποια στιγμή χρειαζόταν να χαμογελάσει (επειδή αντάλλασσε χειραψία με κάποιον από τους ηγέτες των «27», το έκανε μόνο στιγμιότητα και αμέσως στο πρόσωπό του ξαναγυρνούσε η κατήφεια. Ήταν τόσο στενοχωρημένος που δεν επεδίωξε καν την προσωπική του προβολή στη διάρκεια του εορταστικού διήμερου.

Το σκάνδαλο του ΤΕΑΔΥ πρέπει να του 'πεσε βαρύ στο στομάχι του Καραμανλή, αλλά και πάλι δεν εξηγείται να μη μπορεί να κρύψει την κατήφειά του. Μήτρας είχε τίποτα άλλα σχέδια, εκλογικά, και του τα χάλασε το ξέσπασμα αυτού του σκανδάλου; Γιατί πού να πάει τώρα κοντά σε εκλογές με τους Πασόκους να τον μιμούνται φωνάζοντας «κάτω οι κλέφτες».

■ Το γκρέμισμα μιας ψευδαίσθησης

Ακόμα και εκείνοι που δεν γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα, που δεν έχουν εξοικείωση με το κλίμα στα γραφεία μιας μεγάλης αστικής εφημερίδας, διέκριναν αμέσως τη δλίψη στα πρόσωπα και την αμηχανία στη συμπεριφορά των συντακτών της «Ελευθεροτυπίας», στη μαζική παρέμβαση-καταγγελία το απόγευμα της περασμένης Τρίτης. Αν εξαιρέσεις μερικούς φανερούς τσάτους (ο αριθμός τους δεν έφτανε ούτε τα δάχτυλα του ενός χεριού), οι υπόλοιποι έπαιρναν σιωπηλά την ανακοίνωση-καταγγελία (το δέμα φυσικά το γνώριζαν όλοι και οι πιο «ψυλιασμένοι» ενδεχομένως να περίμεναν και την «εισβολή»), ευχαριστούσαν, κατέβαζαν το κεφάλι και βυθίζονταν στη σιωπή. Μια δλίψη ήταν διάχυτη στο χώρο. Αν δεν υπήρχε η γνωστή κρίση, αν δεν αισθάνονταν τη δαμόκλειο σπάδη της απόλυτης πάνω από τα κεφάλια τους, αν δε φθύνταν τους ρουφιάνους της εργοδοσίας, ίσως να είχαμε και δερμές εκδηλώσεις αλληλεγγύης (δεν το δέλαμε, δεν το ζητήσαμε, σεβόμαστε τη δέση όλων των προσδετικών παιδιών που εργάζονται εκεί μέσα).

Η εικόνα στο γραφείο της διεύθυνσης λες και ήταν βγαλμένη από δεατρικό του Γκομπρόφσκι. Ο υπ' αριθμόν Σεραφείμ εξαφανισμένος (ήταν στο κτίριο, όπως πληροφορήθαμε). Η Μάνια (η νέα κληρονομικά δικαιώματι- διοικητήρια) όρδια, μ' ένα μπουκάλι γερμανικής μπίρας στο χέρι, με εμφανή νευροκόπτη, να «τρακάρει» συνέχεια τοιχάρια από τον Θανάση (τον οιονεί εκδότη), ο οποίος άσπρος σαν το πανί να προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, να μπερδεύεται, να μη μπορεί να δυμηδεί πόσες και με τι περιεχόμενο συκοφαντικές επιστολές Τζωρτζάτου έχει δημοσιεύσει και να επιστρατεύει κάτι δικαιολογίες σαν κι αυτές που λένε τα μικρά παιδιά όταν τα πιάνουν επ' αυτοφώρω να πάρουν τη σοκολάτα από το ψυγείο. Οταν του επισημάνθηκε ότι υποτιμά τη νοημοσύνη μας, μια έκφραση απελπισίας κυρίεψε το πρόσωπό του. Ήταν φανερό ότι αυτός τουλάχιστον υπέφερε (επειδή ήξερε τι παπαρίες έλεγε), εν αντιδέσει με την κληρονόμο, που ήταν στον κόσμο της και αν δεν υπήρχε η ένταση των στιγμών δα μας έκανε να κυλιστούμε κάτω από τα γέλια.

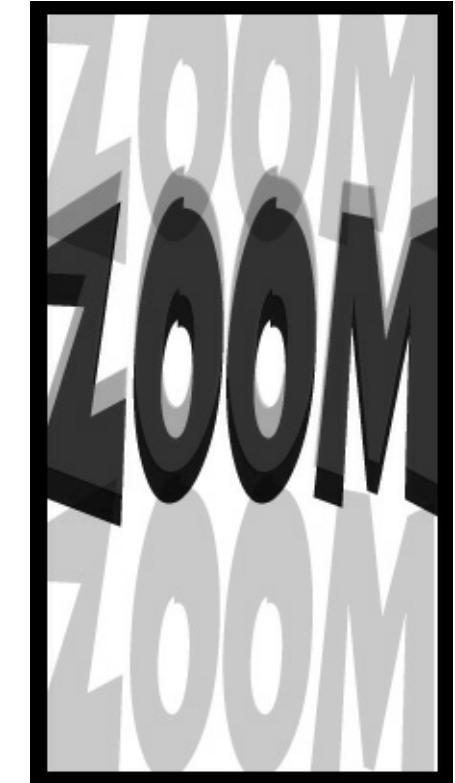
Εμάς όμως μας έμεινε η δλίψη των συντακτών. Τα βουβά πρόσωπα που δύμιζαν μάσκες αρχαίας τραγωδίας. Γιατί εκείνη τη στιγμή βίωναν το οριστικό γκρέμισμα μιας ψευδαίσθησης. Της ψευδαίσθησης ότι σ' αυτό το μαγαζί είναι ελεύθεροι.

Η Κομισιόν, κατ' απαίτηση του μεγάλου Ευρωπαϊκού κεφαλαίου, έβαλε μπροστά τη διαδικασία που οδηγεί στην κατάργηση και των τελευταίων εργατικών δικαιωμάτων. Συνέταξε την περιβόλλητη Πράσινη Βίβλο «για τον εκσυγχρονισμό της εργατικής νομοθεσίας για την αντιμετώπιση των προκλήσεων του 21ου αιώνα» και απαιτήσεις από τις κυβερνήσεις και τους λεγόμενους κοινωνικούς εταίρους να οργανώσουν διάλογο και να καταθέσουν τις πράσεις τους.

Στην Ελλάδα, ο υπουργός Εργασίας Σ. Τσιτουρίδης οργάνωσε δύο συζητήσεις, μία στη Διαφρή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής στις 27 Φεβρουάρη, στην οποία πήραν μέρος μόνο βουλευτές, και μία σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας, στις 19 Μάρτη, στην οποία πήραν μέρος ο Τσιτουρίδης και Αλογοσκούφης εκ μέρους της κυβέρνησης και εκπρόσωποι όλων των αστικών κομμάτων (που έχουν εκλέξει ευρωβουλευτή) και των «κοινωνικών εταίρων» καθώς επίσης εκπρόσωποι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Γενικής Διεύθυνσης Απασχόλησης της ΕΕ και φορέ-

λικες εργάτες στις «αναδυόμενες αγορές», αλλά η παράνομη παιδική απασχόληση και η μόλυνση του περιβάλλοντος! Είναι καθαρό ότι ο Γ. Αλογοσκούφης εμμένως πλην σαφώς κάνει λόγο για μείωση των εργατικών δικαιωμάτων. Προφανώς, έχει υπόψη του την Πράσινη Βίβλο και τις θέσεις που διατυπώνουν σ' αυτήν οι Κομισάριοι, με τις οποίες συντάσσεται. Για λόγους ευνόητους δεν κρίνει σκόπιμο να προσδιορίσει συγκεκριμένα το «νέο επίπεδο ισορροπίας του εργατικού δύναμης» πέφτει πολύ κάτω από την αξία του.

Τι ακριβώς ζητούν οι καπιταλιστές για να γίνει «πτο δίκαιη» η αγορά εργασίας; Ζητούν να μη μπαίνουν περιορισμοί στον αριθμό των εργατών που μπορούν να απολύσουν από τις επιχειρήσεις τους και να μην αποζημιώνουν τους απολυμένους εργάτες. Τα ζητούν αυτά για να μπορούν να αλλάξουν τις συμβάσεις με τους εργαζόμενους που απασχολούν στις επιχειρήσεις τους. Ισχυρίζονται ότι, εάν τους δοθεί αυτή η δυνατότητα, θα αυξήσουν τις θέσεις απασχόλησης.

Πράσινη Βίβλος κατεδάφισης κατακτήσεων

ων όπως η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΟΚΕ). Και στις δύο συναντήσεις ο Σ. Τσιτουρίδης προσπάθησε, ανεπιτυχώς κατά τη γνώμη μας, να εμφανίσει πρώτο ως ουδέτερη και αθώα την Πράσινη Βίβλο, διότι «δεν αμφισβητεί το κεκτημένο του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου», και δεύτερο την κυβέρνηση ως ένθερμο υπερασπιστή αυτού του μοντέλου. Απέφυγε όμως να προσδιορίσει με σαφήνεια το περιεχόμενό του ισχύοντος ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου όσο κι αυτό που θα διαμορφωθεί μετά την ολοκλήρωση αυτού του «διαλόγου».

Χαρακτηρίζουμε ανεπιτυχή την προσπάθεια του Σ. Τσιτουρίδη να πείσει για την «αθωάτητη» της Πράσινης Βίβλου, γιατί οι Κομισάριοι στο κείμενό της δεν περιορίζονται στην υποβολή ερωτημάτων (αφήνουμε κατά μέρος το ότι με τον τρόπο που αυτά υποβάλλονται ξεκαθαρίζουν τη στοχευσή τους, που δεν είναι άλλη από την αφαίρεση και των τελευταίων εργατικών δικαιωμάτων προς όφελος του μεγάλου ευρωπαϊκού κεφαλαίου), αλλά να την ανασφάλεια που δημιουργεί στους εργαζόμενους ο νέος τρόπος οργάνωσης της παραγωγής, αλλά να την αντιρροπίσουμε και να βρούμε μια δοσολογία σ' αυτή. Δεν παρέλειψε δε να δώσει μαθήματα τακτικής στην εργατική τάξη, λέγοντας ότι δύσες φρέσκαρτης αρνητική θέση έχασε, γι' αυτό τώρα πρέπει να επανακαθορίσει τα δικαιώματά της.

Ο Ν. Αναλυτής στην αρχή εξήγησε για ποιος λόγους διατυπώθηκαν δύο θέσεις στη Γνώμη της ΟΚΕ για την Πράσινη Βίβλο και έκλεισε με προσωπικές του θέσεις γι' αυτή. Επεσήμανε κι αυτός το νέο τρόπο οργάνωσης της παραγωγής και τόνισε ότι η εργατική νομοθεσία έχει διαμορφωθεί πάνω στη βάση του παραδοσιακού μοντέλου οργάνωσής της. Απέφυγε να επαναλάβει τις γνωστές φίλεργοδοτικές και απροκλητικές θέσεις του, δηλώνοντας απλά ότι συμφωνεί με τον Κουκιάδη. Η ομολογία Κουκιάδη ότι δεν τίθεται θέμα εξάλειψης της ανασφάλειας «καίει» τον Τσιτουρίδη που παρουσίασε την Πράσινη Βίβλο ως ουδέτερη και αθώα, που εξασφαλίζει ασφάλεια στους εργαζόμενους ακόμη και σε περίπτωση ξεχαρβαλώματος των εργασιακών σχέσεων. Ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Εργασίας, με το εισαγωγικό του σημείωμα που συνοδεύει τη δημοσιοποίηση της Πράσινης Βίβλου, εκθέτει επίσης τον υπουργό του, γιατί παρέχεται ότι

■ Η κυβέρνηση έχει έτοιμη τροπολογία

Κίνδυνος για το Δημόσιο Νηπιαγωγείο

Ηπροσπάθεια ιδιωτικοποίησης της δημόσιας εκπαίδευσης, η προσπάθεια ν' απολλογεί το αστικό κράτος από την υποχρέωσή του να παρέχει δωρεάν Παιδεία σε όλους με τη συνεχή συρρίκνωση των δαστανών του κρατικού πρόστιλογισμού για τη Δημόσια Παιδεία και την ένταση των ταξιδών φροντισμών, η πίεση να λειτουργήσει η εκπαίδευση με ιδιωτικοί κονομικά, ανταποδοτικά κριτήρια με τους μαθητές, σπουδαστές πελάτες και τις επιχειρήσεις χρηγούν, δεν αφορούν μόνο στην κορυφή της εκπαιδευτικής πυραμίδας, τα Πανεπιστήμια. Αφορούν και στη βάση της, το Νηπιαγωγείο, ενάντια στο οποίο, το τελευταίο διάστημα, γίνεται στην κατεύθυνση αυτή μια συντονισμένη επίθεση. Βέβαια, ανάλογες προσπάθειες γίνονται τα τελευταία χρόνια και στις δύο πρώτες βαθμίδες της εκπαίδευσης (Ολοήμερο, ευέλικτη ζώνη, ωρομίσθιο κ.λπ.), που έχουν όμως επιμεριστικό χαρακτήρα, ενώ τώρα στο Νηπιαγωγείο γίνεται μια ολική, κατά μέτωπο επίθεση, με σκοπό να αποδοθεί αυτό ως λάφυρο στα χέρια των ιδιωτών και των Δήμων.

Η ιστορία ξεκίνησε με το τέλος της μεγαλειώδους απεργίας των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Επειτα από 6 εβδομάδες απεργίας, στα τέλη του Οκτώβρη, στη συνάντηση του Μαξίμου, ο Καραμανλής «δεσμεύεται» ότι μέχρι το Δεκέμβρη του 2006 θα υπάρξει νομοθετική ρύθμιση για την καθιέρωση από τη νέα σχολική χρονιά 2007-08 ενός έτους υποχρεωτικής Προσχολικής Εκπαίδευσης.

Αυτή ήταν και η μοναδική «υποχώρηση» Καραμανλή, στα αιτήματα των εκπαιδευτικών, την οποία όμως η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ δε φρόντισε να διασφαλίσει (αποδεικνύοντας, και με τη στάση της αυτή, ότι εκείνο που την ένοιαζε τη στιγμή εκείνη ήταν να τελειώνει με την απεργία).

Η μετέπειτα εξέλιξη των γεγονότων δείχνει ότι η παροχώρηση Καραμανλή δεν ήταν τόσο αθώα και γενναιόδωρη και ότι έκρυψε από πίσω της σχεδιασμό, την αντιδραστική ιδιωτικοποίηση του Δημόσιου Νηπιαγωγείου.

Τούτο συνάγεται από τα εξής: Πρώτον, ότι ο ίδιος ο πρωθυπουργός δεν θα καλούσε σε συνάντηση, έπειτα από 6 εβδομάδες απεργίας, τη ΔΟΕ και σ' αυτή τη συνάντηση θα αυτοσχεδιάζει. Είναι προφανές ότι προηγουμένως είχε φροντίσει να ενημερωθεί από τους συμβούλους του και θα είχε επιλέ-

ξει την «παροχώρηση», ώστε στη συνέχεια να την εφαρμόσει με το μικρότερο κόστος γι' αυτόν και στην κατεύθυνση της πολιτικής του, στο βαθμό που στη συνέχεια το κίνημα υποχρεούσε και αδρανούσε (όπως άλλωστε και έγινε). Δεύτερον, ότι τη νομοθετική ρύθμιση για το ένα έτος υποχρεωτικό Νηπιαγωγείο (που έγινε με το Νόμο 3518, άρθρο 73, ΦΕΚ 272 τ.Α'21-12-2006) ακολούθησαν σχεδόν αμέσως δημοσιεύματα (Ελευθεροτυπία 11-2-2007) που ανέφεραν ότι η κυβέρνηση εξετάζει πολύ σοβαρά το ενδεχόμενο να πρωθήσει μια τροπολογία, που θα επιτρέπει στους ιδιωτικούς και δημοτικούς παιδικούς σταθμούς να κρατήσουν την τάξη του νηπιαγωγείου για τη σχολική χρονιά 2007-08. Τρίτον, ότι κοινά προετοιμασία δεν υπήρξε από το υπουργείο Παιδείας όλο αυτό το διάστημα, ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή του νόμου (διερεύνηση του αριθμού των παιδιών που θα προσέλθουν για εγγραφή στα Νηπιαγωγεία, κτηριακές εγκαταστάσεις, διορισμός απαιτούμενου εκπαιδευτικού προσωπικού του κλάδου των Νηπιαγωγών, ανακοίνωση επιπλέον χρηματοδότησης κ.λπ.).

Οσοι επομένως από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία ισχυρίζονται το αντίθετο, ότι δηλαδή η κυβέρνηση κινήθηκε αυθόρυμητα, κατά το βλέποντας και κάνοντας, θελούν απλώς να αποσείσουν τις δικές τους βαριές ευθύνες, γιατί την άφροσαν ως τώρα ανενόχλητη να υλοποιεί τους σχεδιασμούς της και γιατί άφροσαν τους εκπαιδευτικούς απρετούμενους. Εδώ χωρίς άλλο ταιριάζει το «βλαές ή συνένοχος».

Αυτό, λοιπόν, που ψυλλιάζονταν δύοι οι απλοί εκπαιδευτικοί, που έβλεπαν τα δημοσιεύματα του Τύπου, ενώ δεν έβλεπαν κοινά κίνηση προετοιμασίας από το υπουργείο Παιδείας, ώστε να εφαρμοστεί ο νόμος του υποχρεωτικού Νηπιαγωγείου για ένα έτος, δεν το ψυλλιάστηκε η ΔΟΕ.

Με καθυστέρηση λειτουργούσαν τα ανακλαστικά της και στις 28-2-2007 εκδιδεί την πρώτη ανακοίνωση-καταγγελία της μεθόδευσης του υπουργείου Παιδείας.

Και πάλι, όμως, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αρκείται στα τυπικά. Βάζει την ανακοίνωση στο διαδίκτυο, τη στέλνει και στους συλλόγους της χώρας (των οποίων η γραφειοκρατική λειτουργία είναι γνωστή) και «καθαρίζει». Ετσι οι εκπαιδευτικοί παραμένουν στην ουσία ανενημέρωτοι και προπαντός αικουντητοί και αδρανείς, ενώ ο καιρός δεν αφήνει περιθώρια (από την ένορξη των εγγραφών για τη νέα σχολική χρονιά απόμενουν περίπου δυο μήνες).

Πάιροντας αέρα το υπουργείο Παιδείας από τη σημή νεκροταφείου στην Πρωτοβάθμια και συνεκτιμώντας και την πεθαμένη στάση των εκπαιδευτικών της, μετά το άδοξο τέλος της μεγάλης απεργίας τους, ενώ γύρω τους συμβαίνουν σημεία και τέρατα και σείνονται οι δρόμοι από τα μεγαλειώδη συλλαλητήρια των φοιτητών ενάντια στην αναθεώρηση του άρ-

διασμό στον τρόπο υλοποίησης της «δέσμευσης».

Οσοι επομένως από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία ισχυρίζονται το αντίθετο, ότι δηλαδή η κυβέρνηση κινήθηκε αυθόρυμητα, κατά το βλέποντας και κάνοντας, θελούν απλώς να αποσείσουν τις δικές τους βαριές ευθύνες, γιατί την άφροσαν ως τώρα ανενόχλητη να υλοποιεί τους σχεδιασμούς της και γιατί άφροσαν τους εκπαιδευτικούς απρετούμενους. Εδώ χωρίς άλλο ταιριάζει το «βλαές ή συνένοχος».

Αυτό, λοιπόν, που ψυλλιάζονταν δύοι οι απλοί εκπαιδευτικοί, και στη συνάντηση του Μαξίμου, ο Καραμανλής «δεσμεύεται» ότι μέχρι το Δεκέμβρη του 2006 θα υπάρξει νομοθετική ρύθμιση για την καθιέρωση από τη νέα σχολική χρονιά 2007-08 ενός έτους υποχρεωτικής Προσχολικής Εκπαίδευσης.

Αυτή ήταν και η μοναδική «υποχώρηση» Καραμανλή, στα αιτήματα των εκπαιδευτικών, την οποία όμως η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ δε φρόντισε να διασφαλίσει (αποδεικνύοντας, και με τη στάση της αυτή, ότι εκείνο που την ένοιαζε τη στιγμή εκείνη ήταν να τελειώνει με την απεργία).

Η μετέπειτα εξέλιξη των γεγονότων δείχνει ότι η παροχώρηση Καραμανλή δεν ήταν τόσο αθώα και γενναιόδωρη και ότι έκρυψε από πίσω της σχεδιασμό, την αντιδραστική ιδιωτικοποίηση του Δημόσιου Νηπιαγωγείου.

Τούτο συνάγεται από τα εξής: Πρώτον, ότι ο ίδιος ο πρωθυπουργός δεν θα καλούσε σε συνάντηση, έπειτα από 6 εβδομάδες απεργίας, τη ΔΟΕ και σ' αυτή τη συνάντηση θα αυτοσχεδιάζει. Είναι προφανές ότι προηγουμένως είχε φροντίσει να ενημερωθεί από τους συμβούλους του και θα είχε επιλέ-

ξει την «παροχώρηση», ώστε στη συνέχεια να την εφαρμόσει με το μικρότερο κόστος γι' αυτόν και στην κατεύθυνση της πολιτικής του, στο βαθμό που στη συνέχεια το κίνημα υποχρεούσε και αδρανούσε (όπως άλλωστε και έγινε). Δεύτερον, ότι τη νομοθετική ρύθμιση για το ένα έτος υποχρεωτικό Νηπιαγωγείο (που έγινε με το Νόμο 3518, άρθρο 73, ΦΕΚ 272 τ.Α'21-12-2006) ακολούθησαν σχεδόν αμέσως δημοσιεύματα (Ελευθεροτυπία 11-2-2007) που ανέφεραν ότι η κυβέρνηση εξετάζει πολύ σοβαρά το ενδεχόμενο να πρωθήσει μια τροπολογία, που θα επιτρέπει στους ιδιωτικούς και δημοτικούς παιδικούς σταθμούς να κρατήσουν την τάξη του νηπιαγωγείου για τη σχολική χρονιά 2007-08. Τρίτον, ότι κοινά προετοιμασία δεν υπήρξε από το υπουργείο Παιδείας όλο αυτό το διάστημα, ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή του νόμου (διερεύνηση του αριθμού των ηγαντών του υποχρεωτικού Νηπιαγωγείου για ένα έτος, δεν το ψυλλιάστηκε η ΔΟΕ).

Οι προσπάθειες από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία ισχυρίζονται το αντίθετο, ότι δηλαδή η κυβέρνηση κινήθηκε αυθόρυμητα, κατά το βλέποντας και κάνοντας, θελούν απλώς να αποσείσουν τις δικές τους βαριές ευθύνες, γιατί την άφροσαν ως τώρα ανενόχλητη να υλοποιεί τους σχεδιασμούς της και γιατί άφροσαν τους εκπαιδευτικούς απρετούμενους. Εδώ χωρίς άλλο ταιριάζει το «βλαές ή συνένοχος».

Οι προσπάθειες από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία ισχυρίζονται το αντίθετο, ότι δηλαδή η κυβέρνηση κινήθηκε αυθόρυμητα, κατά το βλέποντας και κάνοντας, θελούν απλώς να αποσείσουν τις δικές τους βαριές ευθύνες, γιατί την άφροσαν ως τώρα ανενόχλητη να υλοποιεί τους σχεδιασμούς της και γιατί άφροσαν τους εκπαιδευτικούς απρετούμενους. Εδώ χωρίς άλλο ταιριάζει το «βλαές ή συνένοχος».

Οι προσπάθειες από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία ισχυρίζονται το αντίθετο,

των Δημοτικών Σχολείων σε επόμενα βήματα. Η «προσωρινότητα» του μέτρου, για το έτος 2007-2008, για τα νηπιακά Τμήματα που λειτουργούν μέσα στους Παιδικούς Σταθμούς των Δήμων, είναι μόνο ο φρετζές για ν' ακολουθήσει στη συνέχεια η καταστροφική πορεία της εκπαίδευσης.

Η ιδιωτικοποίηση του Νηπιαγωγείου, του Σχολείου γενικά μέσα από το δρόμο της αποκέντρωσης, θα είναι πια γεγονός, αφού στην πορεία μεταφοράς των αρμοδιοτήτων είναι σήμουρο ότι θα χαθεί και η χρηματοδότηση (με συνέπεια να μεταφερθεί αυτή ως μέρος στην αρχή στις τοσέπες των γονιών και ευρύτερα των δημοτών), τα κεκτημένα στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών και η ενιαία μορφωτική αντιμετώπιση των παιδιών.

◆ Γιατί η ιδιωτικοποίηση και η κατακερματισμένη λειτουργία των Νηπιαγωγείων στο επίπεδο των διακρόνων Δήμων, θα σημάνει ταχύτερα τις εταιρίες, τους ιδιώτες, τις επιχειρήσεις να μπουν στο σχολείο, παριστάνοντας τον «ευγενικό χορηγό».

◆ Γιατί, γίνεται αποδεκτή η ύπαρξη διαφόρων κατηγοριών Νηπιαγωγών που θα εργάζονται με διαφορετικούς μισθώσις, ωράρια, δικαιώματα, ασφαλιστικές παροχές κ.λ.π.

Η κατάσταση αυτή, όταν παγιωθεί, είναι σήμουρο ότι θα οδηγήσει στην υπονόμευση των εργασιακών σχέσεων στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο και στην ολίσθηση τους φυσικά προς τα χειρότερα δεδομένα.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η Τροπολογία του υπουργείου Παιδείας έχει σοβαρούς λόγους να αποσιωπά τους νόμους της αποκέντρωσης, όπως σοβαρό λόγο έχει να τους υποβαθμίζει και το Πασοκοκρατούμενο Προεδρείο του ΔΣ της ΔΟΕ, στην ανακοίνωση-καταγγελία που έβγαλε.

Αλλά απ' ότι φαίνεται η ιστορία επαναλαμβάνεται. Και μπορεί η ΔΟΕ να κοιμάτων τον ύπνο του δικαίου («κουρασμένη» απ' τους αγώνες και επαναπαυμένη στις προσωπικές δάφνες του Μπράττη), οι νηπιαγωγοί όμως ξύπνησαν, ζωσμένοι από τα φίδια. Πήραν Πρωτοβουλία να συναντηθούν και να φτιάξουν Συντονιστική Επιτροπή και να καλέσουν όλους τους Νηπιαγωγούς σε συνάντηση για το συντονισμό του αγώνα.

Οι συνδικαλιστές γραφειοκράτες βλέποντας τη βάση των εκπαιδευτικών (τους Νηπιαγωγούς συγκεκριμένα) να τους προσπερνά και στην ουσία να τους αμφισβητεί, άρχισαν τις επιπλήξεις και στη συνέχεια προσπάθησαν να τεθούν επικεφαλής του αγώνα. Την προηγούμενη Παρασκευή (23-3-07) έγινε συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Παιδείας και επιδιώχθηκε συνάντηση με την πολιτική ηγεσία του, παρουσία μελών της Συντονιστικής Επιτροπής. Η Μ. Γιαννάκου και οι υφυπουργοί αποσύσταζαν και στη συνάντηση, από πλευράς υπουργείου παρέστη μόνο ο Αλέξανδρης, σύμβουλος του Ράμμα, ο οποίος δήλωσε παντελή όγνια της Τροπολογίας.

Προφανώς θυροβημένος από την άμεση αντίδραση των Νηπιαγωγών και επειδή χρειάστηκε να βγάλει μόνος του τα κάστανα από τη φωτιά. Στη συνέχεια και ενώ η συνάντηση είχε τελειώσει άδοξα, μετά από τηλεφωνική επικοινωνία με τον Ράμμα, αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι υπάρχει Τροπολογία, η ημερομηνία κατάθεσης της οποίας δεν έχει προσδιοριστεί. Μετά την εξέλιξη αυτή, αναμένεται απόφαση του ΔΣ της ΔΟΕ για τις περαιτέρω δράσεις και κινητοποίησης.

(Το άρθρο αυτό γράφτηκε την Κυριακή το βράδυ).

Οι Νηπιαγωγοί και δάσκαλοι, όμως, που συγκεντρώθηκαν στο υπουργείο και στα γραφεία της Ομοσπονδίας απαίτησαν αυτές να είναι άμεσες και δυναμικές, να περιλαμβάνουν στην προμετωπίδα τους την κατάργηση των νόμων της αποκέντρωσης και καλέσαν το ΔΣ της ΔΟΕ να κινητοποιήσει το σύνολο των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας για την αποτροπή κατάθεσης της Τροπολογίας και την άμεση εφαρμογή του νόμου για τον έστω-χρόνο υποχρεωτικής Προσχολικής Εκπαίδευσης, απαιτώντας απ' την κυβέρνηση να πάρει όλα τα αναγκαία μέτρα για τη στήριξη της Δημόσιας Δωρεάν Προσχολικής Εκπαίδευσης.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Στο μπάτσο για το φόνο του Ηρακλή Μαραγκάκη

Από ισόβια, 5,5 χρόνια!

Ο Ηρακλής Μαραγκάκης δολοφονήθηκε από τους μπάτσους το απόγευμα της Παρασκευής 5.12.2003. Την επομένη, ένα εξαγριωμένο πλήθος πολιόρκησε το κτίριο της Αστυνομίας στο Ηράκλειο. Εσπασε τα τζάμια με πέτρες και τούβλα, έκαψε και αναποδογύρισε αστυνομικά αυτοκίνητα.

Δε χρειάζεται να πούμε γιατί η

■ Ξάνθη

Διώκουν μαθητές για καταλήψεις

Ποινική δίωξη σε μαθητές που συμμετείχαν σε καταλήψεις τον Οκτώβρη του περασμένου χρόνου, όταν εκατοντάδες σχολεία σε όλη την Ελλάδα τελούσαν υπό κατάληψη από μαθητές, άσκησε η Εισαγγελία Πρωτοδικών Ξάνθης, σε συνεργασία με την τοπική Αστυνομία. Και αν μεν η κίνηση της Εισαγγελίας και της Αστυνομίας δεν εκπλήσσει (εί-

ναι βέβαιο ότι η άσκηση των συγκεκριμένων διώξεων σχετίζεται άμεσα με τις καταλήψεις των φοιτητών στις πανεπιστημιακές σχολές τη πόλης), αλλγενή εντύπωση έχει προκαλέσει η στάση του διευθυντή του 3ου Επαγγελματικού Λυκείου, που είναι αυτός που έδωσε στην Αστυνομία τα ονόματα των μαθητών που ο ίδιος θεωρεί ως «πρωταιτίους!» Πέρα

από τη φασιστικής έμπνευσης θεωρία των «πρωταιτών», προκειμένου να πληγούν διαδικασίες που έχουν καθαρά συλλογικό χαρακτήρα, η ίδια η κίνηση παραχώρησης στην Αστυνομία ονομάτων μαθητών αποκαλύπτει όχι δάσκαλο αλλά χωροφύλακα. Χωροφύλακα που πρέπει να απομονωθεί από τους συναδέλφους του και από την τοπική κοινωνία.

Τρομοκρατική καταδίκη του Δ. Τρίμη

Σε φυλάκιση πέντε μηνών καταδικάστηκε ο γενικός γραμματέας του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ Δημήτρης Τρίμης (ανήκει στη δημοσιογραφική ομάδα του «Ιούν») για την περιφρούρηση της απεργίας των δημοσιογράφων στο ραδιοσταθμό ΣΚΑΙ στις 16.7.2004. Την κατηγορία στηρίζαν μόνο ο ιδιοκτήτης του ΣΚΑΙ Γ. Αλαφούζος (γόνος της γνωστής εφοπλιστικής οικογένειας με τις διαδικασίες που στέλνεις σχέσεις με το

«ούστημα Καραμανλή») και τα στελέχη του σταθμού Μπ. Παπαδημητρίου, Χ. Μπότσαρης και Ανδρ. Μαζαράκης. Δηλαδή, αυτό που οργάνωσαν τότε τις απεργοσπαστικές εκπομπές κατασυκοφαντώντας τον αγώνα των δημοσιογράφων. Ούτε ένας επαγγελματίας δημοσιογράφος εκτός από τους ίδιους τους μηνυτές δε βρέθηκε να καταθέσει ως μάρτυρας κατηγορίας. Άλλωστε, ο Τρίμης δεν βρισκόταν

εκεί ως δημοσιογράφος που εργάζεται στο συγκρότημα των Αλαφούζων, αλλά ως συνδικαλιστής που υπερασπίζονταν δικαιώματα συναδέλφων του. Με τροκλητικό τρόπο το δικαστήριο αρνήθηκε να εξετάσει τους δεκάδες αυτόπτες μάρτυρες δημοσιογράφους που ήταν εκείνο το πρώτο παρόντες έξω από το ΣΚΑΙ και παρέστησαν στη δίκη για να υπερασπιστούν τον συνάδελφό τους.

Από την ακροαματική διαδικασία προέκυψε (το παραδεχτήκε και η εισαγγελέας) ότι ο ΣΚΑΙ προσπάθησε να στήσει απεργοσπαστικό μηχανισμό. Γ' αυτό και η καταδίκη Τρίμη αποτελεί καταδίκη του δικαιώματος των δημοσιογράφων να απεργούν και να περιφρουρούν τις απεργίες τους από τις απεργοσπαστικές «πρωτοβουλίες» των καπιταλιστών μιντιαρχών.

Πράσινη Βίβλος

Ζημιώσεων καθώς και από τη δέσμευση να ενημερώνουν και να αποδύουν μέχρι ένα συγκεκριμένο αριθμό εργατών. Με ποιο αντάλλαγμα για τους εργαζόμενους; Να τους τοποθετήσουν σε μια δουλειά είτε ορισμένου χρόνου είτε μερικής απασχόλησης είτε οποιαδήποτε άλλης από τις λεγόμενες «ευελικτές μορφές απασχόλησης».

Να ποιο μέλλον προδιαγράφουν για τους εργάτες στην ΕΕ οι Κομισάριοι και οι κυβερνήσεις τους το έχουν βάλει σε διατήρηση, με το πρόσχημα ότι δημιουργεί πληθωριστικές πτίεσις στην καπιταλιστική οικονομία. Ας αφήσουν λοιπόν τα παραμύθια για «εργατικό κόστος», το οποίο υπονοεύει δήθεν τον ανταγωνισμό.

Γεράσιμος Λιόντος

■ **Πανικός στο μαγαζί των Τεγόπουλων**

Η πρώτη απάντηση στους λασπολόγους

Περισσότερα από 50 ότομα, εκφράζοντας τις «Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους» καθώς και συλλογικότητες και άτομα του αναρχικού, αντεξουσιαστικού χώρου και της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, πραγματοποίησαν το απόγευμα της περασμένης Τρίτης μαζική παρέμβαση-καταγγελία στα γραφεία της «Ελευθεροτυπίας», προκειμένου να διαμαρτυρηθούν για την επιχείρηση σπιλωσης του Δημήτρη Κουφοντίνα, που διεκπεραιώνεται μέσω της εφημερίδας και του λαθρόβιου εντύπου «Μήνυμα Αντίστασης», που στηρίζει η ιδιοκτητής της «Ελευθεροτυπίας», αλλά και για το αχαρακτήριστο κρούσμα εν ψυχρώ λογοκρισίας της δήλωσης-απάντησης του Δ. Κουφοντίνα, σε δημοσίευμα της «Ελευθεροτυπίας» που υιοθετούσε και αναπαρήγαγε τις εναντίον του αθλιότητες.

Μοιράστηκε στους δημοσιογράφους της εφημερίδας

ανακοίνωση, καθώς και οι λογοκριμένες δηλώσεις Κουφοντίνα και απαίτηθηκε συνάντηση με τη διεύθυνση της. Η συνάντηση έγινε με την ιδιοκτήτρια Μάνια Τεγόπουλου και τον εκδότη Θανάση Τεγόπουλο, ενώ από το δημοσιογραφικό προσωπικό της εφημερίδας ουδείς σήκωσε το βάρος της αντιπαράθεσης, γεγονός που υποδηλώνει την απροθυμία οποιουδήποτε επαγγελματία δημοσιογράφου να υπερασπιστεί τέτοια αισχρά κρούσματα λογοκρισίας, ειδικά σε μια εφημερίδα που έχει ως προμετωπίδα της την ελευθεροτυπία.

Η κυρία και ο κύριος Τεγόπουλος με επιχειρηματολογία νηπιακού τύπου, που υποτιμούσε τη νοημοσύνη των συνομιλητών τους, προσπάθησαν να υπερασπιστούν το λογοκριτικό τους μένος, υποστηρίζοντας ότι δεν δημοσίευσαν τη δήλωση Κουφοντίνα, διότι αυτός ονεμίγνυε και τον Γιωτόπουλο και όχι μόνο τον Τζωρτζάτο που είναι ο

φορέας των εναντίον του επιθέσεων! Ετοι αντιλαμβάνονται τη δημοσιογραφική δεοντολογία: να υπαγορεύουν και το περιεχόμενο της απάντησης κάποιου που δέχτηκε επίθεση λάσπης από τις στήλες της εφημερίδας και μάλιστα με τίτλους που υιοθετούν πλήρως τη συκοφαντία. Εφτασαν στο έσχατο σημείο κατάπτωσης να ισχυριστούν (και οι δύο), ότι

στη συγκεκριμένη δήλωσή του ο Δ. Κουφοντίνας έλεγε ότι ο Γιωτόπουλος ήταν μέλος της 17N. Οταν τους ζητήθηκε να πουν από ποιο σημείο της δήλωσης Κουφοντίνα βγαίνει αυτό ακολούθησε ένα παραλήρημα από το οποίο δεν έβγαινε κανένα νόημα. Γιατί βέβαια τέτοιο πράγμα ουδέποτε είπε και ουδέποτε θα μπορούσε να πει ο Κουφοντίνας (και οποι-

οσδήποτε επαναστάτης που σέβεται αρχές και αξίες). Κι αν το είχε διαπράξει, τότε θα ήταν μια πρώτης τάξης ευκαιρία γι' αυτούς να τον ξεμπροστιάσουν, δημοσιεύοντας τη δήλωσή του.

Φυσικά, με τέτοια «επιχειρηματολογία» η συζήτηση δεν ήταν απλώς άγονη αλλά αδιέξοδη. Κατέστη σαφές στην ιδιοκτήτρια και τον εκδότη, ότι έχουν κηρύξει πόλεμο όχι μόνο στον Δ. Κουφοντίνα ως αγωνιστή που έχει αναλάβει την πολιτική ευθύνη για την ιστορική διαδρομή της 17N, αλλά σε ένα ευρύτατο κίνημα αλληλεγγύης, που πάλεψε από την πρώτη στιγμή ενάντια στην τρομούστερία και την κρατική τρομοκρατία, που υπερασπίστηκε ΟΛΟΥΣ τους πολιτικούς κρατούμενους, τον καθένα στη βάση της υπερασπιστικής του γραμμής. Πολύ αργά ανακάλυψε η ιδιοκτήτρια της «Ελευθεροτυπίας» τον Γιωτόπουλο και τον Τζωρτζάτο. Το κίνημα αλληλεγγύης τους υποστήριξε, τους βοή-

θησ όσο μπορούσε (και οικονομικά), στήριξε τους υπερασπιστές τους, μέλη του κατέθεσαν ως μάρτυρες υπερασπιστής τους στην πρώτη δίκη, έδωσε αγώνα για να στηρίξει την υπερασπιστική τους γραμμή. Μέχρι που άρχισαν την επιχείρηση σπιλωσης και μεταφοράς ευθυνών σε συγκατηγορούμενούς τους. Αυτό το ευρύ κίνημα αλληλεγγύης δεν πρόκειται να αφήσει να περάσει η επιχείρηση σπιλωσης ενός αγωνιστή, αλλά και η επιχείρηση σπιλωσης του ίδιου του κινήματος και των ιδεών και πρακτικών της αλληλεγγύης. Η ιδιοκτησία της «Ελευθεροτυπίας» επέλεξε έναν ολισθηρό δρόμο και όπως φάνηκε από τη συζήτηση επιμένει σ' αυτόν. Θα μας βρίσκει, λοιπόν, συνέχεια μπροστά της.

Δημοσιεύουμε στη συνέχεια την ανακοίνωση που μοιράστηκε στους συντάκτες και κατατέθηκε στην ιδιοκτησία της «Ελευθεροτυπίας».

Ελευθεροτυπία ή λογοκρισία; Όχι στη συκοφάντηση των αγωνιστών

Ο Δ. Κουφοντίνας, εδώ και αρκετό καιρό, έχει γίνει στόχος μιας βρώμικης και ανίθικης επίθεσης. Η αρχή έγινε το καλοκαίρι του 2004 με την επιστολή του Α. Βεζύρογλου (μάρτυρα υπερασπιστής του Α. Γιωτόπουλου) στην «Ελευθεροτυπία», στην οποία αναπτυσσόταν το επιστημονικής φαντασίας σενάριο ότι ο Δ. Κουφοντίνας συνεργάστηκε με την Αντιτρομοκρατική. Ακολούθησαν στη συνέχεια πολλές παραλλαγές του ίδιου σεναρίου με κύριο εκφραστή τους ένα λαθρόβιο έντυπο αποκαλούμενο «Μήνυμα Αντίστασης», το οποίο τυχαίνει, τουλάχιστον, υπερπροβολής από την «Ελευθεροτυπία». Το σενάριο αυτό εμφανίστηκε βαθμιαία ακόμα και μέσα στην αισθητή του Εφετείου από συγκεκριμένο συγκατηγορούμενό του. Πρόσφατα όμως υποστηρίχθηκε και αναπτύχθηκε στη διάρκεια της αγρευσης του Ι. Μυλωνά (συνηγόρου των Β. Τζωρτζάτου και Α. Γιωτόπουλου).

Αναμφισβήτητα, πρόκειται για επίθεση που έχει δύο στόχους: Ο πρώτος αφορά την θητική και πολιτική εξόντωση του Δ. Κουφοντίνα. Του αγωνιστή που είχε το ηθικό ανάστημα και την πολιτική τόλμη να επωμιστεί την ιστορία και τη δράση της Ε.Ο. 17N. Να την υποστηρίξει πολιτικά καθ' όλη τη διάρκεια της πρωτόδικης διαδικασίας και αυτής του Εφετείου. Χωρίς να διεκδικήσει τίποτα για τον εαυτό του. Χωρίς να προσπαθήσει να αποδείξει ότι του χρέωσαν συμμετοχή ακόμη και σε ενέργειες που αποδεδειγμένα δεν συμμετείχε. Χωρίς να διαμαρτυρηθεί για τις 13 φορές ισόβια στα οποία τον καταδίκασαν και η εισαγγελέας σε αυτήν τη δίκη ζήτησε να τον ξανακαταδίκασουν. Ο δεύτερος αφορά πρωτίστως

την απαξίωση της υπόστασης και της διαδρομής των ένοπλων οργανώσεων στην Ελλάδα (εξάλλου, αντίστοιχα φαινόμενα εμφανίστηκαν και στην υπόθεση ΕΛΑ), αλλά και την υπονόμευση και σπιλωση ενός ευρύτερου χώρου, όπου αναπτύσσονται ισχυρές κοινωνικές και πολιτικές αντιστάσεις, με τη πολιάρηθρο της πρακτορολογίας και της συνωμοτολογίας.

Ο ίδιος ο Δ. Κουφοντίνας καταγγέλλει, όχι αναίτια, ότι αυτή η επίθεση πηγάζει από τους Α. Γιωτόπουλο και Β. Τζωρτζάτο. Παράλληλα, όμως, πιστεύουμε ότι συναντίται και εξυπηρετεί, ανεξάρτητα από τις προθέσεις των προηγούμενων, με τη συνολική επιχείρηση των «αντιτρομοκρατικών» επιτελείων, εθνικών και διεθνών. Και για το λόγο το αληθές, ας θυμηθούμε τις δηλώσεις του Πολ. Γουλικίνσον, συμβούλου των βρετανικών διωκτικών υπηρεσιών, διευθυντή του Κέντρου για την Τρομοκρατία και την Πολιτική Βία στο Πανεπιστήμιο Σεντ Αντριους. Στη διάρκεια μιας από τις επισκέψεις του στην Ελλάδα, το καλοκαίρι του 2002, στη διάρκεια των συλλήψεων και της προδικασίας, έλεγε πως μετά την εξάρθρωση μιας οργάνωσης προέχει η ιδεολογική της συντριβή και η καθολική απαξίωση των μελών της.

Η «Ελευθεροτυπία», παρότι συνεχίζει να προβάλλεται και μέσω του τίτλου της ως αδεσμευτή και σεβόμενη τη δεοντολογία της ενημέρωσης εφημερίδα, εδώ και αρκετό καιρό, αλλά ιδιαίτερα τελευταία, υπό το καθεστώς της νέας της διεύθυνσης, φαίνεται να γίνεται συνεργός και πομπός αυτής της ανιέρης επίθεσης. Με μεθοδικά επιλεγμένους τίτλους και

λογοκρισία στα ρεπορτάζ κάλυψης της δίκης, με την προώθηση απόψεων που σπιλώνουν τον Δ. Κουφοντίνα και με εμπάργκο απέναντι σε κάθε άλλη απόψη, εμφανίζει μια διαδικασία δίκης εντελώς παραμορφωμένη και αδίκη. Οχι μόνο για τον Δ. Κουφοντίνα αλλά και για πολλούς άλλους κατηγορούμενους.

Μια συνέτευξη του Χ. Ξηρού κόπτη χωρίς καμία εξήγηση. Ενα γράμμα δύο επωνυμών μαρτύρων υπερασπιστής του Η. Κωστάρη πετάχτηκε στο κολάθι των αχρήστων. Σειρά από δηλώσεις του Δ. Κουφοντίνα και άλλων κατηγορούμενων περικόπτονται και παραποιούνται.

Στο απόγειο αυτών των μεθοδεύσεων είχαμε πρόσφατα την καταπάτηση κάθε έννοιας δημοσιογραφικής δεοντολογίας: Την υιοθέτηση και προβολή με πηγαίους τίτλους, χωρίς εισαγωγικά ή κάτι άλλο που να υποδηλώνει, έστω, αποστασιοποίηση της εφημερίδας από τη συκοφαντική για τον Δ. Κουφοντίνα αγόρευση του Ι. Μυλωνά. Τη στέρηση του δικαιώματος ενός κατηγορούμενου να υπερασπίσει τον εαυτό του απέναντι σε επιθέσεις που δέχεται και οι οποίες δημοσιοποιούνται μέσω της ιδιαίς εφημερίδας. Ετσι, στο πρόσφατο παρελθόν υπήρξε και πάλι άρνηση να δημοσιευτεί απάντηση του Δ. Κουφοντίνα σε κατηγορίες εναντίον του από τον Β. Τζωρτζάτο. Η δημοσίευση έγινε τελικά τό

Ψεύτες, λασπολόγοι, κιτρινιάρηδες

Η«Ελευθεροτυπία» φυσικά δεν δημοσίευσε το κείμενο που της ζητήθηκε. Αυτή τη φορά, όμως, δε μπορούσε και να το κάνει γιαργάρα, όπως έκανε τη δήλωση και την ανοιχτή επιστολή του Δ. Κουφοντίνα. Ετοι, την επόμενη μέρα δημοσίευσε

στη στήλη των «πολιτικών παρασκηνίων» ένα σχόλιο που αποτελεί μνημείο ψευτιάς, λασπολογίας και κιτρινισμού. Το παραθέτουμε ολόκληρο, για να μπορέσουμε να το σχολιάσουμε.

Ελευθεροτυπία και λογοκρισία

Περίπου πενήντα ώρα περίπου χθες στα γραφεία της «Ελευθεροτυπίας» με πανό «ελευθεροτυπία ή λογοκρισία» και αξώσαν -υπό την απειλή λιγότερο ειρηνικής μελλοντικής διαμαρτυρίας- τη δημοσίευση κειμένου προερχόμενου από «κινήσεις αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους» (αν και όχι όλους, όπως φαίνεται).

Επειδή ελευθεροτυπία σημαίνει το δικαίωμα δημοσίευσης ή μη δημοσίευσης, ενώ λογοκρισία είναι η απαγόρευση δημοσίευσης αλλά και η υποχρέωση δημοσίευσης συγκεκριμένων κειμένων, η «Ελευθεροτυπία» αρνείται και τη δεύτερη μορφή λογοκρισίας, απ' όπου και αν προέρχεται.

ΥΓ.: Και δεν δέχεται μαθήματα δεοντολογίας από κανέναν.

«Ε»

Τα περί «εισβολής», «αξίωσης» και «απειλής λιγότερο ειρηνικής μελλοντικής διαμαρτυρίας» δεν αξίζει τον κόπο να τα σχολιάσουμε. Σημειώνουμε μόνο ότι αποκαλύπτουν μια εξουσιοστική αντιληψη σαν αυτή που εκφράζουν οι διάφοροι Πολύδωρες (καταλαβαίνει πολύ καλά ο Θ. Τεγόπουλος τι θελουμε να πούμε). Πάμε λοιπόν στην ουσία.

Το κείμενο δεν υπογραφόταν από «κινήσεις αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους» αλλά από ΤΙΣ «Κινήσεις Αλληλεγγύης» (που γνωρίζει πολύ καλά η «Ε», διότι έχει δημοσίευσει κείμενά τους) και «Συλλογικότητες και άτομα από τον αναρχικό, αντεξουσιαστικό χώρο και την εξακονισθευτική Αριστερά». Μάλιστα, υπήρχαν εκεί αρκετοί «επώνυμοι» του χώρου, γνωστοί στα στελέχη της «Ε», γεγονός που δεν άφηνε καμιά αμφιβολία για την πολιτική ευρύτητα του διαβήματος.

Το «αν και όχι όλους» από πού το συμπέρανε η ιδιοκτησία της εφημερίδας; Γιατί δε δημοσίευσε το κείμενο, ώστε να μπορεί και ο αναγνώστης της να κρίνει; Γιατί του σερβίρει το δικό της συμπέρασμα ως γεγονός; Το κείμενο εξηγεί πολύ καλά τη στάση που έχει κρατήσει όλος αυτός ο χώρος απέναντι σε ΟΛΟΥΣ τους πολιτικούς κρατούμενους (άλλωστε, αυτά είναι γνωστά πράγματα) και καθ' υπερβολήν εξηγήθηκαν και προφορικά στην ιδιοκτήτρια και τον εκδότη. Ομως, το φέμα ήταν απαραίτητο για να δικαιολογηθεί η μη δημοσίευση.

Ετσι, ο αναγνώστης της «Ε» μένει με την απορία: τι στο καλό έγινε και πήγαν αυτοί οι 50 άνθρωποι να διαμαρτυρηθούν στην «Ε»; Τι προηγήθηκε; Και τι έγραφαν σ' αυτό το κείμενο του οποίου τη δημοσίευση «αξίωσαν»; Αυτοί δεν είναι που είχαν πολλές φορές πρόσβαση στις στήλες της συγκεκριμένης εφημερίδας; Γιατί τώρα φτάνουν στο σημείο να «εισβάλλουν», να καταγγέλλουν, να «αξιώνουν»;

Πάμε παρακάτω. «Ελευθεροτυπία σημαίνει το δικαίωμα δημοσίευσης ή μη δημοσίευσης». Πρωτότυπος ορισμός, που θα πρέπει πλέον να διδάσκεται στις δημοσιογραφικές σχολές. Τι οικριών δεν δημοσίευσε η «Ε», πάλι δεν το μαθαίνουν οι αναγνώστες της. Δεν μιλάμε, βέβαια, για το κείμενο που

κατέθεσαν οι «εισβολείς», το οποίο δεν θα υπήρχε ανάγκη να γραφεί αν δεν είχαν προηγηθεί τα άλλα. Η υιοθέτηση (με πηγαίσους τίτλους) από την εφημερίδα της βραύμικης συκοφαντικής επίθεσης του συνηγγρύου των Γιωτόπουλου-Τζωρτζάτου ενόντια στον Δ. Κουφοντίνα και η άρνησή της να δημοσιεύσει τη δήλωση-απάντηση του τελευταίου. Οσοι ήταν στη συζήτηση άκουσαν τις γελοίες δικαιολογίες που προσπάθησε να αρθρώσει στην αρχή ο Θανάσης Τεγόπουλος, για να καταλήξουν στο τέλος Θανάσης και Μάνια Τεγοπούλου στην ουσία (σε δική μας ελεύθερη απόδοση): «Δε θα μας ένοιαζε αν ο Κουφοντίνας την έπεφτε στο Τζωρτζάτο, αλλά αφού την πέφτει και στο Γιωτόπουλο δεν θα δημοσιεύσουμε τίποτα!» Αυτή προφανώς είναι η νέα αντιληψη περί ελευθεροτυπίας. Να συκοφαντείς κάποιον (προσέξτε: να συκοφαντείς εσύ ο ίδιος κι όχι απλά να φιλοξενείς συκοφαντίες τρίτων) και να του αρνείσαι το δικαίωμα να απαντήσει (δικαίωμα που δεν του αρνήθηκαν άλλες εφημερίδες, όπως τα «Νέα», το «Πρώτο Θέμα», η «Κόντρα»).

Τέλος: «Λογοκρισία είναι η απαγόρευση δημοσίευσης! Δηλαδή, ακριβώς αυτό που έκαναν, στερώντας από τον Κουφοντίνα το δικαίωμα να υπερασπιστεί τον εαυτό του από συκοφαντίες που δέχτηκε από έναν δικηγόρο και μια εφημερίδα. Το ότι περιέλαβαν τη συγκεκριμένη φράση στο σχόλιο καταδικούν ότι αυτό γράφτηκε από μη δημοσιογράφο. Κι αυτή είναι πλέον η δυστυχία της πάλαι ποτέ κραταιάς εφημερίδας του Κίτου Τεγόπουλου και του Σεραφείμ Φυντανίδη.

ΥΓ.: Ακόμα πιο γελοία είναι η ακροτελεύτεια φράση, υπό μορφή υστερογράφου: «Και δεν δέχεται μαθήματα δεοντολογίας από κανέναν». Θυμίζει πείσμα μικρών παιδιών, που πιάστηκαν να κάνουν την κασκαρίκα και επιμένουν κλαίγοντας ότι δεν την έκαναν.

Στο κλείσιμο της ύλης μας είδαμε την εξαιρετικά ενδιαφέρουσα συνέντευξη του Δ. Κουφοντίνα στο «Ποντίκι», η οποία αναφέρεται σε θέματα που σήγουρα θα συζητηθούν. Διυτυχώς δεν έχουμε χώρο να τη σχολιάσουμε, αλλά επικυρώντας τη συγκεκριμένη εφημερίδας.

■ Δήμος Καλλιθέας: Εκτός των Τειχών

Οι εκλογές τελείωσαν, τα προβλήματα παραμένουν

κόλπα και τα τερτίπια της οποιασδήποτε εξουσίας ανθίζουν εκεί που υπάρχει άπνοια, βάλτος. Εκεί που υπάρχει κίνημα, αντίσταση, συλλογικότητα, δεν μπορούν να έχουν σοβαρά αποτελέσματα.

Βάλτος όμως, όπου ανθεί η συντήρηση, δεν είναι μόνο η ανυπαρξία κινήματος. Είναι η κινδυνολογία, η λογική του μικρότερου κακού, το βάφτισμα του ψαριού σε κρέας. Οταν επί δύο χρόνια δύο έργουν ότι δεν γίνεται τίποτα, αυτοί λένε ότι καλά είναι τα πράγματα κάνοντας και λίγη αυτοκριτική, στον εργοδοτικό συνδικαλισμό δίνουν αέρα.

Συντήρηση είναι επίσης, ο οποιοδήποτε να θεωρεί τη συνεδρηση του οποιοδήποτε εργαζόμενου ιδιοκτησία του. Παραταξιακή του περιουσία. Πλάσμα άβουλο που ότι του λέει η οποιοδήποτε παράτοξη πρέπει να κάνει. Αυτά τρέφουν τον οποιοδήποτε εργοδοτικό συνδικαλισμό, γιατί αυτά τα ίδια είναι οι δικές του αξίες.

Σ' αυτή τη δύσκολη κατάσταση βρισκόμαστε δύο, ανεξάρτητα από το τί κάνουμε στις εκλογές. Χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια να αντιστραφεί η κατάσταση στο Δ. Καλλιθέας. Να μπουν μπροστά τα πρόβληματα και οι διεκδίκησις. Μόνο οι ίδιοι οι εργαζόμενοι με την ουσιαστική συμμετοχή τους μπορούν να προχωρήσουμε μπροστά στο ξεπέρασμα αυτής της κατάστασης.

Από την πλευρά μας, θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλες και όλους που μας διάβασαν, μας άκουσαν, που μοιράστηκαν τον προβληματισμό μας. Εναν ξεχωριστό χαιρετισμό οφείλουμε σε όσους μας εμπιστεύτηκαν. Σε όσους αγκάλιασαν την καμπάνια μας ενάντια στα λευκά κελιά. Ανεξάρτητα όμως αν μας διαβάσατε, αν μας ακούσατε, αν τελικά μας εμπιστευτήκατε, εμείς θέλουμε να διαβεβαιώσουμε ότι είμαστε δίπλα σας. Ζητάμε τον προβληματισμό, την πληροφόρησή σας, την πρότασή σας για τα πρόβληματα και βέβαια, τονίζουμε ότι μόνο η συμμετοχή όλων σε μαζίκες διαδικασίες, σε διαδικασίες κινήματος, μπορεί να αλλάξει αυτό το τέλμα που οι εκλογές ποτέ δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν.

Το αποτελέσμα των εκλογών δεν είναι κεραυνός εν αιθρίᾳ.

Δεν εμπειρίζει ούτε καν την έκπληξη που καμία φορά βγάζει η κάλπη. Οταν επί δύο χρόνια δεν υπάρχουν καν διαδικασίες και όλα έχουν καθίσται, όταν τα πρόβληματα μεγαλώνουν, όταν έχουμε ανυπαρξία δράσης, είναι φυσικό να επωφελείται η ΠΑΣΚΕ.

Σε συνθήκες ανυπαρξίας κινήματος, σε συνθήκες πλήρους ανάθεσης, ο εργοδοτικός συνδικαλισμός ευνοείται, όποιο ονομα κι αν έχει. Δείτε τα αποτελέσματα στο συνέδριο της ΓΣΕΕ. Το ίδιο πρόγραμμα επιβεβαιώνουν. Σέρουμε για τις παρεμβάσεις, τα ταξίδια, τους μηχανισμούς. Τα καταγγέλλουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο. Άλλα όλα αυτά τα

θεση με ότι λες.

Στο προεδρείο όλλωστε, με τον ένα ή τον όλο τρόπο θα βρουν λύση. Στα προβλήματα των εργαζόμενων μ' αυτή την πολιτική, δεν προκειται να βρουν.

Από δω λοιπόν θα ξεκινήσουμε. Από τα προβλήματα. Οχι απ' τις καρέκλες.

Βήμα το βήμα, συζήτηση τη συζήτηση, σύσκεψη τη σύσκεψη, συνέλευση τη συνέλευση, με την όλη συνέλευση τη συνέλευση, και πιο ενεργό συμμετο

■ Πεμπτοφαλαγίτες και πανικόβλητοι οπορτουνιστές στο πλευρό της κυβέρνησης

Το σύστημα συσπειρώνεται, το κίνημα δεν πτοείται

Το φοιτητικό κίνημα συνεχίζει με καταλήψεις και μετά το Πάσχα, απαιτώντας την κατάργηση του νόμου-πλαισίου. Αυτή ήταν η απόφαση που τήρησε το συντονιστικό των καταλήψεων της Αθήνας, που συνεδρίασε στο Πολυτεχνείο την περασμένη Τετάρτη, μετά την ολοκλήρωση μιας ακόμα οικώδους διαδήλωσης. Ανάλογες αποφάσεις έχουν παρθεί σε πολλές ακόμη σχολές σε όλη την Ελλάδα, ενώ οι διακοπές του Πάσχα βρίσκουν περισσότερα από 200 τμήματα ΑΕΙ και ΤΕΙ σε καταλήψη, παρά το λυσσασμένο αγώνα που δίνουν τις τελευταίες δυο βδομάδες οι δυνάμεις του συστήματος και δυνάμεις που δρουν σαν πέμπτη φάλαγγα στο εσωτερικό του κινήματος.

Μια ματιά στις σελίδες του αστικού Τύπου αρκεί για να γίνει φανερός ο οργανωμένος ψυχολογικός πόλεμος του συστήματος. Με ανυπόστατες πληροφορίες και ψευτικά ρεπορτάζ (η «Έλευθεροτυπία», που είχε κρατήσει μια καλή στάση, πρωτοστατεί τώρα στο βρόμικο ψυχρό πόλεμο) προσπαθούν να σπείρουν ηττοπάθεια στον πρωτοπόρο πυρήνα του κινήματος, που όχι μόνο κρατάει τις

καταλήψεις, αλλά είναι αποφασισμένος να ξεκινήσει ένα νέο γύρο μετά το Πάσχα, εκμεταλλευόμενος και την πολιτική συγκυρία με το στριμώγμα της κυβέρνησης από τα σκάνδαλα.

Τη μεγαλύτερη ζημιά, όμως, κάνει η πέμπτη φάλαγγα μέσα στο κίνημα.

◆ Καταρχάς, η ΠΟΣΔΕΠ η οποία δεν «κάθεται στ' αυγά της», αφού δεν έχει άλλα κουράγια να συνεχίσει, αλλά προσπαθεί να τραβήξει και το κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων στη γραμμή «να ακυρώσουμε το νόμο στην πράξη», βάζοντας μπροστά το ζήτημα των εξετάσεων και του εξαμήνου, το οποίο ποτέ δεν έθεσε το φοιτητικό κίνημα. Ασκεί έτσι έναν πρόστυχο εκβιασμό στα πιο ταλαντεύομένα στοιχεία του κινήματος, φουσκώντας τα πανιά της ΔΑΠ και της ΠΑΣΠ, που με «όπλο» τις εξετάσεις και το εξάμηνο κατάφεραν να σπάσουν μερικές καταλήψεις.

◆ Υστερα η ΚΝΕ/ΠΚΣ που επιδίδεται πλέον σε ανοιχτή αντικαταληψιακή προπατογάνδα. Ξεκίνησε με την αφίσα που βλέπετε, που ρίχνει το σύνθημα «τέρμα πια στις καταλήψεις.

πάμε για εκλογές». Μάλιστα,

την Παρασκευή 23 Μάρτη κά-

λεσε τη ΔΑΠ, την ΠΑΣΠ και το ΔΙΚΤΥΟ (ΣΥΝ) σε σύσκεψη για να αποφασίσουν τη διενέργεια φοιτητικών εκλογών στις 25 Απριλί. Η μαζική παρουσία φοιτητών σ' αυτή την παραμάζωνή τους χάλασε τα σχέδια. Η προσπάθειά τους έπεσε στο κενό. Ακολούθησε μια προπαγάνδα με δόλα τα μέσα ενάντια στις καταλήψεις και υπέρ των «άλλων μορφών ογώνων», στο ίδιο μήκος κύματος με την ΠΟΣΔΕΠ, στην οποία συνεργάζονται αρμονικά πλέον με τις δυνάμεις του ΣΥΝ.

◆ Τέλος, μια πανικόβλητη οπορτουνιστική στάση επιδεικνύει και μια συνιστώσα της ΕΑΑΚ, η ΑΡΑΝ, που υποστηρίζει ότι μετά το Πάσχα οι καταλήψεις πρέπει να σταματήσουν με πρωτοβουλία του μπλοκ των καταλήψεων, «για να μην πάρει τις συνελεύσεις η ΔΑΠ». Πρόκειται για στάση που υποδηλώνει γραφειοκρατική-ρεφορμιστική αντίληψη. Πολλά πράγματα θα ξεκαθαρίσουν στο πανελλαδικό διήμερο της ΕΑΑΚ, που γίνεται σήμερα και αύριο. Πάντως, η συνιστώσα

του ΝΑΡ στην ΕΑΑΚ (όπως φάνηκε από τις τοποθετήσεις της στο παναθηναϊκό συντονιστικό, αλλά και από την πλούσια αρθρογραφία στο «Πριν» την προηγούμενη Κυριακή) έχει καθαρή στάση υπέρ ενός νέου γύρου καταλήψεων μετά το Πάσχα, με σωστή αιτιολόγηση.

Δε νομίζουμε ότι υπήρξε άλλη περίπτωση που μια κυβέρνηση να είχε τόση υποστήριξη από τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης. Οι συστηματικές δυνάμεις έχουν αντιληφθεί ότι το διακύβευμα δεν είναι ο νόμος-πλάσιο των Γιαννάκου-Καραμανή, αλλά κάτι ευρύτερο. Ενα αυθεντικό κοινωνικό κίνημα κατάφερε να στρατιώσει τη διαδικασία αναθεώρησης του συντάγματος (κρείσια θύμιζε η δεύτερη και τελική ψηφοφορία στη Βουλή την περασμένη Τετάρτη, ενώ την επομένη φιλοξενήθηκε σε κάποια τοπεινά μονόστηλα), ενώ συνεχίζει τον ογώνα του απαιτώντας την κατάργηση ψηφισμένου από τη Βουλή νόμου. Αυτό το μήνυμα κοινωνικής αντίστασης θελουν να σβήσουν.

■ Δίκη 49

Καταστολής αποκαλυπτήρια

Αίσχος! Μ' αυτή τη λέξη μόνο μπορεί να περιγραφούν όσα γίνονται στη δίκη των 49 διαδηλωτών που συνελήφθησαν στις 8 Μάρτη. Την Παρασκευή 23 Μάρτη, στη μεγάλη αίθουσα του Εφετείου όπου μεταφέρθηκε η δίκη, ακούσαμε την πρόεδρο να δηλώνει ότι υπήρξε κάποια παρεξήγηση και ότι η αίθουσα δεν διατίθεται! Η εισαγγελέας πρότεινε αμέσως αναβολή επ' αόριστον. Οι συνήγοροι κατήγγειλαν μεθόδευση από πλευράς υπουργείου, προκειμένου να κρατηθούν οι κατηγορούμενοι σε ομηρία και να πληγεί έτσι ο αγώνας του φοιτητικού κινήματος. Το ίδιο υποστήριξε και ο Σ. Σαγκριώτης, ο μοναδικός κατηγορούμενος που ζήτησε το λόγο. Με το που άκουσε την καταγγελία του, η πρόεδρος διέκοψε αμέσως τη συνεδρίαση. Τελικά, κάτω από την πίεση των καταγγελιών, η δίκη δεν αναβλήθηκε, αλλά μεταφέρθηκε και πάλι στην άθλια αίθουσα του Πρωτοδικείου, όπου οι μισοί δικηγόροι στέκονται όρθιοι, όπως όρ-

θιο στέκεται και το αικροστήριο.

Ταυτόχρονα, διαπιστώθηκε μια ακόμα λαθροχειρία της εισαγγελίας: ενώ η κατηγορία της απόπειρας πρόκλησης σωματικής βλάβης αρχικά είχε αποδοθεί μόνο σε έναν από τους συλληφθέντες (τον μοναδικό εργαζόμενο, ο οποίος μάλιστα είχε κρατηθεί κατά το τριήμερο, με την επικίληση αυτού ακριβώς του λόγου), μια μέρα μετά βρέθηκαν να έχουν και οι υπόλοιποι 48 και αυτή την κατηγορία. Δηλαδή, παραπέμφθηκαν στο Αυτόφωρο με δυο κατηγορίες, ξεκίνησε η δίκη τους μ' αυτές, και την επομένη οι κατηγορίες έγιναν τρεις!

Η πρώτη μέρα αναλώθηκε στην υποβολή σωρείας ενστάσεων από τη μεριά των συνηγόρων, που αφορούσαν ακυρότητα της προδικασίας, ακυρότητα του κατηγορητήριου κλπ. Ήταν τόσο τεκμηριωμένες οι ενστάσεις, τόσο το αποδεικτικό υλικό, που η εισαγγελέας ανογκάστηκε να καταφύγει σε ένα νομικό ακροβατισμό.

Υστερα άρχισε το μαρτύριο των ΜΑΤάδων μαρτύρων κατηγορίας. Κυριολεκτικά ήταν για λύπηση. Οπως χωρακτηρίστηκα σχολίασε υπερασπιστής ήταν όλοι κάτω από το επίπε-

δο πρωτετή της σχολής ψευδομαρτύρων. Καθώς οι συνήγοροι είναι πολλοί και η κατάθεση του κάθε ΜΑΤά κρατάει ώρες, δεν είναι σε θέση να θυμηθούν τι είπαν προηγούμενα και έτσι από ώρα σε ώρα αυτοδιαψεύδονται. Φυσικά, ούτε λόγος να γίνεται για συνέπεια ας προς τα όσα αναφέρονται στις προανακριτικές τους καταθέσεις, αφού αυτές -όπως συνηθίζεται- τις έγραψαν άλλοι και τους φώναξαν να τις υπογράψουν. Δυστυχώς, ο χώρος δεν επαρκεί για να παραθέσουμε μια στοιχειωδώς αντιπροσωπευτική σταχυλόγηση από τα μαργαριτάρια των μπάτων. Θα απαιτούνταν βιβλίο. Σημειώνουμε μόνο την εμφανή προσπάθεια της προέδρου να τους προστατεύσει, γεγονός που επίσης δεν μας εκπλήσσει. Η προσπάθεια επικεντρώνεται πλέον μπατς και σταθεί η κατηγορία της «διατάραξης κοινής ειρήνης», όμως και αυτό δύσκολα θα περάσει. Αν περάσει θα έχουμε να κάνουμε με ένα ακόμα δικαστικό σκάνδαλο.

Οι αντάρτες αναβαθμίζουν τη δράση τους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

Οι εξελίξεις αυτές έχουν προκαλέσει μεγάλη ανησυχία στις αρχές της Ινδίας, η οποία, πριν από ενάμισι χρόνο, δημιούργησε, εξοπλίζει και χρηματοδοτεί σώματα πολιτοφυλακής, γνωστής ως «Salwa Judum», από ντόπιους, που συνεργάζονται και πολεμούν μαζί με το στρατό και την αστυνομία τους αντάρτες. Την περασμένη χρονιά, τα στρατόπεδα όπου εκπαιδεύονται και μένουν τα σώματα αυτά και τα αυτοκίνητα που τους μεταφέρουν έγιναν ένας από τους βασικούς στόχους επιθέσεων από τους αντάρτες, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν εκατοντάδες.

Η πολιτοφυλακή αυτή είναι αντίστοιχη των «Αποσπασμάτων θανάτου» της Λατινικής Αμερικής. Δεν πολεμούν μόνο τους αντάρτες, αλλά καίνε, λεγιοτούν χωριά και δολοφονούν αγρότες, με αποτέλεσμα ολόκληρα χωριά να εκκενώνονται. Στο κρατίδιο Chattisgarh, για

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

Το κίνημα δεν έχει επικέτα λήξης και μετά το Πάσχα ξανά με καταλήψεις

Θεσσαλονίκη, υπουργείο Μακεδονίας

σταμάτησε το κίνημά μας. Κι ας προεξόφλουσαν τότε όλοι οι γκεμπελίσκοι προπαγανδιστές των ΜΜΕ, ότι «από Δευτέρα οι σχολές ανοίγουν και οι φοιτητές επιστρέφουν στα μαθήματα». Για δεύτερη φορά διαψεύστηκαν οικτρά.

Οι καταλήψεις και οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν με αμείωτη ένταση. Και κάθε φορά στους δρόμους ήμασταν περισσότεροι από τις προηγούμενες. Αντιμέτωποι με τα κλοιμά και τα χημικά των «πραιτόρων», αντιμέτωποι με μαζικές συλλήψεις και ναζιστικές αστυνομικοδιαστικές πρακτικές. Δε μας σταμάτησε ούτε η βροχή που έπεφτε αδιάκοπα στην τελευταία πανελλαδική διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας.

Συνάδελφοι

Στις πορείες μας φωνάζουμε το σύνθημα: «Εμπρός στο δρόμο του '79, ο ψηφισμένος νόμος ν' αποσυρθεί ξανά». Και το φωνάζουμε γιατί αντέχουμε, γιατί μπορούμε να συνεχίσουμε, γιατί είμαστε αποφασισμένοι να πρευτούμε μέχρι την τελική νίκη.

Προσπάθησαν να μας χτυπήσουν με χλιούς τρόπους. Με τις ύαινες τύπου Πρετενέρη να ζητούν επί πίνακι την κεφαλή μας, με τις δεκάδες συλλήψεις, τους τρομοκρατικούς ξυλοδαρμούς και τα ανοιγμένα κεφάλια, τα

χημικά και τη βίαιη διάλυση της διαδήλωσης της 8/3. Τώρα τη σκυτάλη παίρνουν οι πρυτάνεις που κραδαίνουν πάνω από τα κεφάλια μας τη δαμόκλειο σπάθη της εξεταστικής και το χάσιμο του εξάμηνου. Στο παιχνίδι αυτό μπήκε και η ΠΟΣΔΕΠ, που δεν περιορίζεται στην απόσυρση της από το μετωπο των αγώνων (πράξη που θα μπορούσαμε να κατανοήσουμε, αναλογιζόμενοι τον ταξικό χαρακτήρα του

στρώματος που εκφράζει: και πολύ άντεξαν οι καθηγητές σε απεργία διάρκειας), αλλά προχωρά σε παρασκηνιακές ενέργειες με στόχο την αναστολή των καταλήψεων και τον προσανατολισμό σε «αλλες μορφές αγώνα». Στελέχη της είναι που διαρρέουν στα ΜΜΕ τις «πληροφορίες», ότι «από εδώ και πέρα οι καταλήψεις σταματούν και ο αγώνας προσανατολίζεται στο σαμποτάρισμα του νόμου στα πα-

■ Παρίσι: Χάλασαν τη γκλαμουράτη φιέστα του Βουλγαράκη

επιστήθιος φίλος των ιδιοκτητών και των «καλλιτεχνών». Μόνο που τους χάλασε τη φιέστα η «Πρωτοβουλία Ελλήνων Φοιτητών και Εργαζομένων στο Παρίσι», που στήθηκε στην είσοδο με τα πανό της, τις προκηρύξεις και τα τρικάκια της (στα ελληνικά και τα γαλλικά) και παρά το φορόκρου έμεινε εκεί για δύο ώρες, αναγκάζοντας τους διοργανωτές να φραγδεύσουν τον Βουλγαράκη από την πίσω πόρτα.

νεπιστημιακά όργανα».

Από την άλλη, η ΚΝΕ-ΠΚΣ, συνεχίζοντας την αισχρή ηττοπαθή και διαλυτική στάση που από την αρχή είχε (είναι γνωστό ότι στις καταλήψεις σύρθηκε και δεν ήταν επιλογή της), βάζει μπροστά την επιχείρηση «φοιτητικές εκλογές», για να χτυπήσει μ' αυτό το τρόπο το κίνημα των καταλήψεων. Το μόνο που την ενδιαφέρει είναι τα «κουκιά». Γ' αυτό και δε δίστασε την Παρασκευή να συγκαλέσει το ανύπαρκτο ΚΣ της ΕΦΕΕ, με ΔΑΠ, ΠΑΣΠ και σία, για να αποφασίσουν διεξαγωγή εκλογών. Δεν τα κατάφεραν, βέβαια, όμως είναι σίγουρο ότι θα επονέλθουν. Άλλωστε, ο γραμματέας της Σπουδάζουσας ΚΝΕ-ΠΚΣ, ευθυγραμμιζόμενος πλήρως με την ΠΟΣΔΕΠ, δηλώνει στην «Ελευθεροτυπία», ότι στόχος πλέον είναι «να μείνει στα χαρτιά ο νόμος πλαισίο», ενώ την κατάργησή του θα πετύχουμε σε κάποιο άδηλο μέλλον «έπειτα από κινητοποίησης μαζί με το λαό».

Για να το πούμε ξεκάθαρα, όποιος μιλάει για «όλλες μορφές αγώνων», μιλάει για κλείσιμο του αγώνα, υπονομεύει τον αγώνα και προσδοκά να «ανατρέψει τους συσχετισμούς» (κι όταν λένε για συσχετισμούς πάντα έχουν κατά νου τις εκλογές) και όχι το νόμο-πλαίσιο.

Η κυβέρνηση αυτό ακριβώς περιμένει. Να εκτονωθούν οι καταλήψεις και μετά το Πάσχα να επιστρέψουμε στα αμφιθέατρα με σκυμμένα τα κεφάλια. Ήδη στον Τύπο εμφανίζονται «διαρροές» (από ποιους άρσες;) για κλείσιμο των κινητοποιήσεων στις 28 Μαρτίου. Την πηγή αυτών των «διαρροών» μπορούμε να τη φανταστούμε. Αν έχουν το θάρρος, ας βγουν να τα πουν αυτά στις συνελεύσεις κι όχι να προσπαθούν να δημιουργήσουν κλίμα ηττοπάθειας με «διαρροές», που ο Τύπος τις κάνει ρεπορτάζ, μεγεθύνοντάς τες, καταπάτως συμφέρει στην κυβέρνηση και γενικότερα στο σύστημα εξουσίας. Γιατί είναι βέβαιο, πως κανές στο σύστημα εξουσίας δε μας θελει στο δρόμο, να αμφιθητούμε ψηφισμένο νόμο και να απαιτούμε την απόσυρση του. Μην ξεχνάμε ότι το ΠΑΣΟΚ ξεκαθαρίσει στη Βουλή ότι δε ζητά την απόσυρση του νόμου-πλαισίου.

Συνάδελφοι

Ο δρόμος που έχει επιλέξει το κίνημά μας είναι αυτός του ανυποχώρητου αγώνα, της κλιμάκωσης και της ανατροπής. Της ανατροπής του νόμου-πλαισίου. Αυτή θα είναι και η ημερομηνία που θα επιστρέψουμε στα αμφιθέατρα.

25 Μάρτη 2007

Οταν έχεις λεφτά μπορείς να λερώσεις με τις βρομίες σου ακόμα και ιστορικούς χώρους, όπως το μουσείο Μονταρνάς, σύμβολο της εικαστικής πρωτοπορίας του μεσοπόλεμου. Με τα φρόγκα του συζύγου, λοιπόν, ο οποίος τυγχάνει ένα από τα «αφεντικά της νύχτας» (ιδιοκτήτης νυχτερινών «πολιτιστικών κέντρων» στην Αθήνα), μια κυρία που παριστάνει τη Ζωγράφο, νοίκιασε τον ιστορικό χώρο για να κάνει έκθεση. Και βέβαια, τα εγκαίνια ενός τέτοιου πολιτιστικού γεγονότος,

τα οποία τίμησαν με την παρουσία τους κολοσσού της τέχνης, όπως ο Μαζωνάκης και ο Αλίγας (περσόνα της γαλλικής trash TV), δε θα μπορούσε παρά να τα κάνει ο υπουργός Πολιτισμού, τακτικό θαμών των νυκτερινών «πολιτιστικών κέντρων» και

επιστήθιος φίλος των ιδιοκτητών και των «καλλιτεχνών». Μόνο που τους χάλασε τη φιέστα η «Πρωτοβουλία Ελλήνων Φοιτητών και Εργαζομένων στο Παρίσι», που στήθηκε στην είσοδο με τα πανό της, τις προκηρύξεις και τα τρικάκια της (στα ελληνικά και τα γαλλικά) και παρά το φορόκρου έμεινε εκεί για δύο ώρες, αναγκάζοντας τους διοργανωτές να φραγδεύσουν τον Βουλγαράκη από την πίσω πόρτα.

Στην επέτειο της 25ης Μαρτίου,

«ψυλλιασμένο» το ελληνικό πρό-

πρόγραμμα στην επέτειο της «Πρωτοβουλίας», να απαγορεύσουν στα μέλη της είσοδο στο Προξενείο και να τα απειλήσουν με σύλληψη για διαδήλωση χωρίς άδεια!

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 5

■ 231η συνεδρίαση

Τετάρτη, 21.3.07

Η Ράνια Καραμπλιάνη ολοκλήρωσε την αγόρευσή της και μαζί τις αγόρευσεις της υπεράσπισης του Βασιλή Ξηρού, αναφερόμενη σε μια σειρά εκρήξεις, για τις οποίες ο Βασιλής έχει καταδικαστεί ως απλός συνεργός, κυρίως με βάση τη δική του προανακριτική στην οποία φέρεται να λέει ότι «σε όλες αυτές ήμουν τσιλιδάρος». Η συνήγορος ασχολήθηκε και με τα νομικά ζητήματα που σχετίζονται με το χαρακτηρισμό της πράξης (παντού έχει επιβαρυνθεί ανεπίτρεπτα η κατηγορία) και με την εμπλοκή του Βασιλή, που δεν προκύπτει από πουθενά. Μάλιστα, η δική του «ομολογία» σε αρκετές περιπτώσεις διαψεύδεται από την προανακριτική του Σάββα.

Η συνήγορος έκλεισε την αγόρευσή της με ένα λιτό επιλογό:

«Αναζήτησα ένα επίλογο με αγωνία, ομολογώ δύμως ότι ήταν τόσα τα ζητήματα που θα ήθελα να σας πω και πιστεύω και όλοι μας, για τις πράξεις αυτές, για τον κατηγορούμενο που εκπροσωπούμε, αλλά δεν μπόρεσα να βρω κάτι που να αντιπροσωπεύει όλα όσα θα ήθελα να πω. Βρήκα μόνο να σας πω τι θα σας ζητούσα και όχι τι σας ζητώ. Θα σας ζητούσα, κατ' αναλογία με αυτό που ο Βασιλής Ξηρός έθεσε εδώ στο ακροατήριο, να του αποδώσετε τις ευθύνες που του αναλογούν, όχι στη βάση των προανακριτικών, αλλά στη βάση μιας ξεκάθαρης απολογίας στο ακροατήριο, που δυστυχώς δεν μπόρεσε ο ίδιος να έχει. Θα σας ζητούσα να τον απαλλάξετε γι' αυτές τις κατηγορίες που δεν ομολογεί. Αν τις είχε ομολογήσει σε συνθήκες νομιμότητας, σε συνθήκες διαφάνειας και όχι σε προανακριτικές έγγραφες απολογίες. Καταλήγω πάλι να πω αυτό που στην αρχή της τοποθέτησης μου είπα και σε όλη αυτή τη δική ήταν και παραμένει και θα παραμείνει να είναι το καθοριστικό ζήτημα αυτής της υπόθεσης: αυτές οι προανακριτικές μας δέσμευσαν όλους. Κάποιους τους διευκόλυναν, κάποιους τους δυσκόλεψαν. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, αυτό που εγώ αισθάνομαι είναι ότι αδίκησαν. Θεωρώ ότι αδίκησαν το Βασιλή Ξηρό, θεωρώ ότι αδίκησαν την ιστορία. Μακάρι να μην αδίκησουν και την ποινική ακροαματική διαδικασία».

Από τα δεδομένα της ακροαματικής διαδικασίας, γιατί η ακροαματική διαδικασία δίνει υλικό για κρίσεις στο ποινικό δικαστήριο και όχι η προδικασία, φάνηκε καθόρα ότι «δεν υπάρχει άμεσο νομικό αντίκρισμα της συμπεριφοράς του Γεωργιάδη», με τις κατηγορίες οι οποίες του αποδίδονται και για τις οποίες καταδικάστηκε ήδη στην πρώτη βαθμό, ξεκαθάρισε ευθύς εξαρχής ο συνήγορός του Γιώργος Ζημιόπουλος. Υπάρχουν μόνο στοιχεία που δημιουργούν εντυπώσεις. Το ότι είναι παιδικός φίλος του Βασιλή Ξηρού, το ότι φιλοξενήθηκε και βοηθήθηκε επαγγελματικά από το Σάββα.

Ο συνήγορος έκανε φύλλο και φτερό την προανακριτική του Γεωργιάδη, αποδεικνύοντας ότι αυτή δε μπορεί να στηρίζεται σε δική του αρρήνηση. Να δεχτώ -είπε- την τροποποίηση που προτείνει η εισαγγελέας ως προς το χρόνο ελευσής του στην Αθήνα. Να τον μεταφέρουμε από το φινιόπωρο του 1998 στο φινιόπωρο του 1997. Είναι, όμως, δυνατό να γίνεται η μύηση του Γεωργιάδη από το Σάββα με αναφορές στον πόλεμο των Φόκλαντ που έγινε το 1992; Άλλα και η Γιουγκοσλαβία που κολλάει; Η επέμ-

βαση στη Γιουγκοσλαβία έγινε το χειμώνα του 1999. Ενα χρόνο πριν πρόβλεψε την επέμβαση ο Σάββας και έκανε κατήχηση στον Γεωργιάδη; Ο συλλογισμός αυτός, που στηρίζεται σε ατράνταχτα γεγονότα, ενώλησε την εισαγγελέα που διέκοψε το συνήγορο. Το μόνο που κατάφερε, όμως, ήταν να καταδειξει το μήσος που τη διακατέχει για τον Γεωργιάδη. Ο Γ. Ζημιόπουλος την προκάλεσε ευθέως να τοποθετηθεί και απάντηση στην επέμβαση της ζητήματα που σχετίζονται με το χαρακτηρισμό της πράξης (παντού έχει επιβαρυνθεί ανεπίτρεπτα η κατηγορία) και με την εμπλοκή του Βασιλή, που δεν προκύπτει από πουθενά. Μάλιστα, η δική του «ομολογία» σε αρκετές περιπτώσεις διαψεύδεται από την προανακριτική του Σάββα.

Στην ίδια κατάθεση ο Γεωργιάδης φέρεται να περιγράφει την έκρηξη στην Alphabank με εκπληκτικές λεπτομέρειες, που κανείς δε θα μπορούσε να θυμάται μετά τέσσερα χρόνια. Την ίδια στιγμή, όμως, φέρεται να λέει ότι άφησε τον εκρηκτικό μηχανισμό στο έδαφος, ενώ αυτός αποδειγμένα (το λένε οι αστυνομικές πραγματογνωμοσύνες) τοποθετήθηκε σε μια ζαρντινέα! Και στην ανακρίτρια του απαγγέλλεται κατηγορία για συμμετοχή σε μια ληστεία, που είναι άλλη από τη ληστεία για την οποία κατηγορήθηκε και αθωώθηκε πρωτόδικα! Γ' αυτό και ο Ζημιόπουλος ξεσπά: «Ποιος παραμορφώνει εδώ την πραγματικότητα; Ο Γεωργιάδης; Ποιος δυσχεράνει, ποιος εμποδίζει το ανακριτικό έργο; Ποιος παγιδεύει το ανακριτικό έργο εδώ; Ο κατηγορούμενος Γεωργιάδης; Οταν φέρεται ενώπιον τακτικής ανακρίτριας με κατηγορία -πρωτοφανές αυτό- η οποία είναι παντελώς άσχετη, δεν έχει αισαγγαφεί πουθενά, είναι μια ληστεία άλλη, που έχει γίνει αλλού, με άλλους δράστες και του προσάπτεται και απολογείται γι' αυτήν υποτίθεται; Ποιος παραπλανάται λοιπόν; Ποιος έχει τη δυνατότητα, κ. πρόεδρε, κυρίες και κύριοι δικαστές, να συντάσσει ουσιαστικά τέτοιου ειδούς κατηγορητήρια και ν' αποδίδει τέτοιου ειδούς πράξεις; Ο Γεωργιάδης; Ο Γεωργιάδης που, όπως ισχυρίζεται η εισαγγελέκη έδρα, παραπλάνησε τα αιστυνομικά όργανα και ανεγράφη δυο φορές κατά τη διάρκεια τριήμερης ανάκρισης εανάληπτης, ότι ήρθε το φινιόπωρο του '98; Διότι αυτό επίλεξε ή εισαγγελική πρόταση: ότι παραπλανήθηκε». Πέρα απ' αυτά, βέβαια, υπάρχει και το γεγονός της ανάληψης της ευθύνης για την έκρηξη στην Alpha που έγινε τον Ιανουάριο '98, με την παρενθήση στην «Ελευθεροτυπία». Και η δήλωση Κουφοντίνα, ότι αυτή η ενέργεια δεν είναι της 17N.

Το μόνο που υπάρχει για τον Γεωργιάδη, πέρα από την εμφανέστατα κατασκευασμένη απολογία του, είναι το προγματικό γεγονός ότι, εξυπηρετώντας τον Σάββα, μετέφερε μια ταυτότητα στον αντιπρόσωπο του ιδιοκτήτη της Δαμάρεως. Το γεγονός αυτό ο Γεωργιάδης ουδέποτε το αφήνθηκε. Και όμως, η πρωτόδικη απόφαση του αποδίδει ισχυρισμό που ουδέποτε προέβαλε (ότι τάχα δήλωσε πως εκείνο το διάστημα ήταν στη Θεσσαλονίκη). Ο Γ. Ζημιόπουλος για την κατηγορία της «συμμετοχής» υποστήριξε ότι, ακόμη και αν γίνουν δεκτές οι προανακριτικές, δεν προκύπτει για τον Γεωργιάδη

οπαιτούμενος από το νόμο δόλος, δόλος πρώτου βαθμού, άμεσος και αικάθετος. «Ο Γεωργιάδης δεν έχει αποιλούτως καμία σχέση, ειδικότερα τη σχέση την οποία απαιτεί ο νόμος και συγκεκριμένα η διάταξη του άρθρου 187, με τη συγκεκριμένη υπόθεση. Είναι θύμα συγκυριών, είναι θύμα αικριβώς της σχέσης του, η οποία πράγματι υπήρχε και την οποία εν πάσῃ περιπτώσει κι εμένα προσωπικά εντύπωσε την αποτολόγηση της κοινής λογικής, κ. εισαγγελέα. Δεν είναι δυνατό να πείθεται με στοιχείο αυτό το οποίο θα συνέβαινε μετά από δυο χρόνια. Το '97 υποτίθεται, εσείς το λέτε, ότι γίνεται η στρατολόγηση του και του αναφέρεται ως λόγος στρατολόγησης ποιος; Ο πόλεμος που θα γίνει μετά από δυο χρόνια;» Ο Γεωργιάδης να έκανε διάνοια στην επιλογή του, όμως εμένα να πείθεται με είχε βοηθήσει, δεν έχω να πατώ τίποτε εναντίον του». Γιατί ήταν απολιτικό στοιχείο, νέος άνθρωπος, όμως ειλικρινής, αυθόρμητος και αρνήθηκε τις κατηγορίες με ένα τρόπο όχι μονολεκτικό, όχι αγχωμένο, αλλά με επιχειρήματα σταθερά, με αξιοπρέπεια και αμεσότητα

σταθερά. Να εκτιμηθεί ότι δεν αναφέρει τίποτα για την έκρηξη και ότι αναφέρει πως ο Γεωργιάδης από το 1998 δεν έχει καμία σχέση.

Ο Β. Παπαϊστεργίου ασχολήθηκε επίσης με τις αντιφάσεις του διαχειριστή της Δαμάρεως που κάποια στιγμή «αναγνώρισε» τον Γεωργιάδη, ενώ στην Ασφαλεία που κλήθηκε για αναγνώριση είχε αναγνωρίσει τον... διπλανό. Αυτό που τρομάζει με τον μάρτυρα αυτό -είπε ο συνήγορος- είναι η επιπλούση την οποία αποντά και η ανειλικρίνεια του, γιατί προσπάθησε να κρύψει από το δικαστήριο ότι είχε αναγνωρίσει άλλον άνθρωπο. Ο μάρτυρας αυτός εμφανίστηκε με βεβαίοτητα που δεν προκύπτει από τη μνήμη του, αλλά από την ανάγνωση του προανακριτικού υλικού, που δημοσιεύτηκε στα MME.

Ο συνήγορος ασχορέθηκε αναφέροντας στην επιφύλαξη της παραβιάσεις των δικαιωμάτων των κατηγορούμενων στην προδικασία. «Υπήρχε κράτος έκτακτης ανάγκης, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι υπάρχει μια παράκαμψη των δικονομικών εγγυήσεων όλων τις οποίες προβλέπει ο Νόμος το Σύνταγμα και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας για τον κατηγορούμενο». Μίλησε ακόμα για τις φρικτές συνθήκες επικοινωνίας με τους προφύλακις μενούνους εντολές τους. Ο διευθυντής της φυλακής δεν τους επέτρεψε ούτε τα υπομνήματα που ετοίμαζαν να παραδώσουν στους εντολές τους. Ήθελε πρώτα να τα ελέγξει και να τα εγκρίνει!

Αφού αναφέρθηκε στον τρόπο με τον οποίο ενεργεί η Αστυνομία και στην απονομή μηχανισμών ελέγχου των αυθαίρεστων της,

KONTPA.

μπορεί η Εισαγγελική Αρχή να αποδείξει ξεκάθαρα ότι συμμετείχε ο πελάτης μου, με ποιον τρόπο συμμετείχε, ποια ήταν τα πραγματικά γεγονότα».

5. Η ελληνική κυβέρνηση θα υποχρεώθει να απαντήσει στο Ευρωπαϊκό Δικαιοστήριο σε μια σειρά ερωτήματα. «Πώς εξηγείται ότι δεν έκινησε διαδικασία Αυτόφωρου με την εμπλοκή Ανακριτή» για τον Σάββα Ξηρό;; «Υπό ποιο νομικό καθεστώς βρισκόταν ο κ. Σάββας Ξηρός όταν γίνονταν οι συνομιλίες, αν καταλαβαί με τις Αστυνομικές Αρχές και με τις Εισαγγελικές Αρχές, όταν συναντήθηκαν στο νοσοκομείο»; Πώς εξηγούνται τα συμπτώματα που περιγράφει ο Σάββας Ξηρός (ο Κοντ υποστήριξε ότι σχετίζονται με τη χορήγηση φαρμάκων); Επίσημα, «Θα πρέπει το ελληνικό κράτος ν

οις, «θα πρέπει το ελληνικό κράτος ν' απαντήσει λέγοντας ποιο νομικό κείμενο επιτρέπει την παρουσία κουκουλοφόρων και ένοπλων αστυνομικών δυνάμεων μέσα στην ανάκριση».

Ο Α. Κοντέ κέλεισε τη συντομότατη αγόρευσή του ως εξής: «Στο ενδιάμεσο, μεταξύ του χρόνου της Αστυνομίας και του χρόνου της Ιστορίας υπάρχει ο χρόνος της Δικαιοσύνης. Έχω την εντύπωση ότι αυτός ο χρόνος της Δικαιοσύνης θα πρέπει να είναι ο χρόνος των τεκμηρίων, των πειστηρίων και των αποδείξεων. Γιατί ο χρόνος της Δικαιοσύνης δεν είναι ο χρόνος της Αστυνομίας και των ενόχων και διότι οι αποδείξεις, τ' αποδεικτικά στοιχεία θα βοηθήσουν την Ιστορία να προχωρήσει προς τα εμπρός. Γ' αυτό ο ρόλος σας στην Ιστορία, στην υπόθεση αυτή είναι πάρα πολύ αποφασιστικός θα ελεγα για το χρόνο της Ιστορίας».

■ 233η συνεδρίαση

Παρασκευή, 23.3.07

Ο Αθανάσιος Νίκας άνοιξε τον κύκλο των αγροεύσεων της υπεράσπισης Καρατσώλη παραβέτοντας απόσπασμα από τον πρόλογο του Μ. Μαργαρίτη στο βιβλίο του «Ποινικός Κώδικας», που αναφέρει ότι εγγυήσεις για την κοινωνική νομιμοποίηση μιας δικαιοστικής απόφασης είναι η τήρηση των δικονομικών κανόνων και η ορθή αξιολόγηση των επιχειρημάτων και των αποδεικτικών μέσων, για να σημειώσει ότι στην πρωτόδικη δίκη αυτής της υπόθεσης τα επιχειρήματα συνηγορούν για το αντίθετο.

Ο συνήγορος αναφέρθηκε στην εικόνα που δημιουργήθηκε για τους κατηγορούμενους την περίοδο της σύλληψής τους. Βαρφτίστηκαν ένοχοι από την προδικασία και ουσιαστικά από το δικαστήριο ζητήθηκε η επικύρωση αυτής της εικόνας. Η δίκη που διεξάγεται σε δεύτερο βαθμό –είπε– «έχει ιστορικό χαρακτήρα όπως και η πρωτοβάθμια», δεν πιαύει όμως να βασανίζεται από το βασικό διλήμμα που κυριαρχεί στο ποινικό δίκαιο: «Προστασία της κοινωνίας από το έγκλημα ή προστασία του κατηγορούμενου?». Επικαλούμενος τον Ανδρουλάκη, ο Α. Νίκαις απάντησε ότι εκείνο που προέχει είναι η προστασία του κατηγορούμενου, των δικαιωμάτων του. Δικαιώματα που έχουν καταγραφεί στην ΕΣΔΑ και ιδιαίτερα στο άρθρο 6. Δικαιώματα που καταποτήθηκαν με βάναυσο τρόπο κατά την προδικασία για τους συγκεκριμένους κατηγορούμενους. «Η φερόμενη ως ομολογία Καραπάτηλ και οι έγγραφες απολογίες άλλων συγκατηγορούμενών του, που δύσθηκαν κατά την αστυνομική προανάκριση και την ανάκριση και αποτελούν στοχεία της ποινικής δικογραφίας της υπόθεσης αυτής, με δεδομένη την απόφασή σας επ' αυτού, διαπιστώσουμε ότι δεν επαληθεύτηκαν και ούτε επιβεβαιώθηκαν στο ακροστήριό σας, ενώπιον σας, από έγγραφα, από μαρτυρικές καταθέσεις ή από απολογίες συγκατηγορούμενών του. Επομένως, το πρώτο ζήτημα το οποίο θα πρέπει να βασανίσει το δικαστήριο

σας για τη δημιουργία της δικαιονίκης του πεποιθήσης είναι η αξιολόγηση αυτής ακριβώς της αξιοπιστίας των προανακριτικών απολογιών, κατ' αρχάς του ιδίου του Καρατσώλη και στη συνέχεια και των άλλων κατηγορούμενων, και βεβαίως των ιδιαιτέρων συνθηκών κάτω από τις οποίες αυτές ελήφθησαν».

Σειρά είχαν αφεσώς μετά ορισμένοι νομικοί προβληματισμοί πάνω στον τρομονόμο και στην αποδεικτική ισχύ του 211Α ΚΠΔ, που η εισαγγελική πρόταση ουσιαστικά το μετέτρεψε σε πλάσμα νόμου. Η άποψή που με εκτεταμένες αναφορές στη θεωρία υποστήριξε ο Α. Νίκας είναι ότι «δεν αρκεί η μαρτυρία συγκατηγορούμενου σε ενικό αριθμό ή οι μαρτυρίες συγκατηγορούμενών σε πληθυντικό αριθμό. Χρειάζονται επιπλέον αποδεικτικά στοιχεία τα οποία θα οδηγούν σε πλήρη απόδειξη, σε πλήρη δικαιονική πεποιθηση. Στην περίπτωση του εντολέα μου, του Κώστα Καρατσώλη, θα δούμε ότι αυτό όχι μόνο δε συμβαίνει, θα δούμε ότι το αποδεικτικό υλικό της προδικασίας στην επ' ακροστηρίω διαδίκασία τόσο στον πρώτο βαθμό όσο και ενώπιον σας, εδώ στον δεύτερο βαθμό της υπόθεσης, το αποδεικτικό αυτό λοιπόν υλικό, όχι μόνο δεν επιβεβαιώθηκε, αλλά αποδειγμένα εξουδετερώθηκε».

Στο δεύτερο μέρος της αγόρευσής του ο Α. Νίκας ασχολήθηκε εξαντλητικά τα με το αποδεικτικό υλικό για καθεμιά από τις πράξεις που κατηγορείται ο Καρατσώλης. Τα πέραν κάθε αμφιβολίας συμπεράσματα που προκύπτουν από αυτό το αποδεικτικό υλικό τα αντιπαρέβαλε με τα όσα πειριλαμβάνει η εισαγγελική πρόταση (που δεν κάνει τίποτ' άλλο από το αναπταράγει την πρωτόδικη απόφαση), αποδεικνύοντας έτσι ότι αυτή είναι έωλη. Και κατέληξε, αναφερόμενος στους χαρακτηρισμούς που έχουν ακούστει σε βάρος του Καρατσώλη:

«Οχι, κύριοι δικαστές, δεν ήταν τίποτ’ απ’ όλα αυτά ο Καρατσώλης. Δεν ήταν ο “Στέλιος” της 17Ν, δεν ήταν ο ρέμπτελος, δεν ήταν ούτε αποτυχημένος επαγγελματίας ούτε αποτυχημένος οικογενειάρχης. Ήταν ένας άνθρωπος που δουλεψε σκληρά από μικρός, σας το είπε κι ο ίδιος στην απολογία του, ένας άνθρωπος ο οποίος διαμέλεις πολύ στη ζωή

πος ο οποίος υπόλεψε που η ζωή του. Δούλεψε στο τυπογραφείο, δούλεψε ως μεσίτης, δούλεψε πολλές ώρες για την οικογένειά του, για τα παιδιά του. Αυτός είναι ο Κώστας Καρατσώλης, κ. πρόεδρε, κυρίες και κύριοι δικαστές. Δεν είναι ο "Στέλιος" της Οργάνωσης. Ισως πρέπει να φάνεμε αλλού να βρούμε το "Στέλιο" της Οργάνωσης. Από τη συνολική εκτίμηση όλου αυτού του αποδεικτικού υλικού προκύπτει ότι ο Καρατσώλης είναι αθώος. Προκύπτει ότι το Δικαστήριο σας δεν έχει καμία απόδειξη για καμία από τις κατηγορίες που του αποδίδονται. Δεν έχει πλήρη απόδειξη που να μπορέσει να οδηγήσει στη δικανική πεποιθηση, σε πλήρη βεβαιότητα, περὶ την ενοχή του και για τις πράξεις οι οποίες του αποδίδονται. Ισως οι συνθήκες στην πρωτοβάθμια δίκη δεν ήταν ώριμες, ίσως ο χρόνος, η συγκυρία, δεν ήταν κατόλληλα για ν' αναδειχθεί η αλήθεια για τον Καρατσώλη. Ο χρόνος όμως είναι ο κήρυκας της αλήθειας. Και σήμερα πλέον, αυτή την αλήθεια καλείστε εσείς κ. πρόεδρε, κυρίες και κύριοι δικαστές, να την αναδείξετε και να την κηρύξετε με την απόφασή σας. Μ' αυτές τις σκέψεις νομίζω ότι ευπρεπώς η υπεράσπιση του κ. Κωνσταντίνου Καρα-

τσώλη ζητά την απαλλαγή του από το σύνολο των κατηγοριών που του έχουν απαγγελθεί».

Ακολούθησε η Κέλλυ Σταμούλη, που αγρέψεις για τον Ηρακλή Κωστάρη. Ξεκίνησε με αναφορές στο 211A, θυμίζοντας ότι η αρχή «ένοχος ένοχον ου ποιεί» εξεπήγασε από την αρχαία Ελλάδα. Ακόμα όμως και αν δεχτούμε τη στρεβλωτική ερμηνεία της εισαγγελίας για το 211A, ο Κωστάρης θα έπρεπε να απαλλαγεί. Είναι ο άνθρωπος που ξεκίνησε αρχικά με 22 κατηγορίες και έχει ήδη απαλλαγεί από τις 17. Ανάμεσα σ' αυτές και κατηγορίες που ακρούν ανθρωποκτονίες και απότομεις ανθρωποκτονίας, για της οποίες υπήρχαν επιβαρυντικές καταρέσεις στην αιτιολογία της.

Περινώντας στην υπόθεση Μπακογιάννη, η συνήγορος στηλίτευσε αρχικά το πρωτοφανές εφεύρημα της εισαγγελέας να χρησιμοποιήσει μια αναφορά στην προσανατολική του Καροποσώλη, που δημοσιεύεται να λέει «άκουστα ότι επρόκειτο να χτυπήσουν έναν Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας». Μια αναφορά αόριστη, που θα μπορούσε να ισχύσει π.χ. για τον Πλαπαδημητρίου. Από πότε το «άκουστα» μετατρέπεται σε αποδεικτικό στοιχείο; Η πρωτόδικη απόφαση αναφέρεται στον Μπερετάνο, έναν Φευδομάρτυρα, που ήρθε σ' αυτό το δικαστήριο και τα «μάρζεψε», με αποτέλεσμα η εισαγγελέας να μην τον χρησιμοποιήσει καθόλου στην πρότασή της, να τον αγνοήσει.

Ολοι οι αυτόπτες μάρτυρες μιλούν για δράστες άνω των 30 ετών και ο Κωστάρης ήταν τότε 22. Και όμως, η εισαγγελέας ισχυρίστηκε ότι «οι δράστες ήτανες 23 με 33 χρονών, σύμφωνα με τους αυτόπτες». Και το διαβιβαστικό της Αστυνομίας, που εξέτασε πενήντα μάρτυρες εκείνη την ημέρα, ανακρέφει: «Άπο το σύνολο των εξετασθέντων μαρτύρων προκύπτουν ως εγγύτερα προς την πραγματικότητα τα ακόλουθα χαρακτηριστικά των δραστών: Ηλικία 30 έως 35 ετών, σωματική διάπλαση κανονική». Τους αυτόπτες μάρτυρες ίρθε να επιβεβαιώσει και η δήλωση Κουφοντίνα στο δικαστήριο, ότι σ' αυτή την κορυφαία ενέργεια της Οργάνωσης δε θα μπορούσαν να πάρουν μέρος εικοσάχρονα παιδιά.

Η Κ. Σταμούλη ζετίναξε μία προς μία και τις «παπαριές» του εκπροσώπου των Αμερικανοβρετανών, προκαλώντας την ενόχληση του προέδρου (γιατί άραγε;) που της σύστησε να μην ασχολείται με τους δικηγόρους της πολιτικής αγωγής! Προφανώς, αυτοί έχουν το δικαίωμα να ασχολούνται αικόμα και με υποθέσεις που δεν τους αφορούν (ο Αναγνωστόπουλος δεν είναι στην υπόθεση Μπακογιάννων).

Η συνήγορος συνέχισε και με τις άλλες υποθέσεις που κατηγορείται ο Κωστάρης, αποδεικνύοντας ότι η εισαγγελική πρόταση ειδικά γ' αυτών επεφύλαξε ειδική μετοχείριση. Κατέληξε με τα εξής: «Κυρίες και κύριοι εφέτες, θεωρώ ότι και οποιοσδήποτε δικαστικός λειτουργός μπορεί να βρεθεί, όπως και οποιοσδήποτε πολίτης, σε ένα σταυροδρόμι. Ποιο μονοπάτι σ' αυτό το σταυροδρόμι καλείται να επιλέξει ο δικαστής; Το μονοπάτι το διανθισμένο μόνο με ομολογίες συγκατηγορουμένων; Με διαστρεβλωμένους νομικούς και αυθαίρετους συλλογισμούς; Ή το μονοπάτι που καταδεικνύει σθεναρή δικανική πεποιθήση στηριγμένη σε αιτράνταχτα αποδεικτικά στοιχεία έτσι ώστε να επιβεβαιώσει και το νομικό πολιτισμό της χώρας μας αλλά και τον ίδιο του τον εαυτό; Κύριοι δικαστές, η υπεράσπιση του κ. Κωστάρη σας ζητά να μην επαναλάβετε την ύβρη την οποία διέπραξε η προσβαλλόμενη απόφαση. Δεν αντέχει ο κ. Κωστάρης να συνεχίσει να εκτείνει την ποινή μιας τέτοιας ύβρεως, κ. πρόεδρε».

Ο πολύπειρος Γιάννης Σταμούλης
(υπεράσπιση Καρατσώλη και Κωστάρη)
έκλεισε τις αγορεύσεις της ημέρας, εστιά-

Ζοντας κυριως σε νομικά ζητήματα.

1. Ο τρομονόμος ψηφίστηκε το 2001, οι πράξεις της κατηγορίας έγιναν προγενέστερα και το βασικό αδίκημα («ουσιαστικό μετοχή σε εγκληματική οργάνωση») βασίσθηκε διαφορετικά, για να «χωρέσουν» όλοι στην κατηγορία. Ομως, για τους χουντικούς ο Αρειος Πάγος νομολόγησε διαφορετικά, χαρακτηρίζοντας το αδίκημα της εσχάτης προδοσίας στιγμιαίο. Κατά τον Γ. Σταφούλη «ο νόμος 2821 (σ.α. τρομονόμος) κακουργηματοποιεί πλημμέλημα το οποίον είχε λάβει χώρα προ της ενάρξεως της ισχύος του».

2. Δεν επιτρέπεται σε κανέναν να αυτοενοχοποιείται. Επ' αυτού ο συνίγρωσας αναφέρθηκε σε βιβλίο της συνηγόρου πολιτικής αγωγής Ο. Τσόλκα και στο «Διεθνές Σύμφωνον των Ηνωμένων Εθνών για τα απομικά και πολιτικά δικαιώματα» το οποίον είσι το άρθρο 14 παράργαρος της Κανονικότητας 1 εδάφιον Θ' λέγει ρητώς πώς «σε καμία περίπτωση κανένας κατηγορούμενος δεν πρέπει να οδηγείται εις ομολογίαν την ενοχής του». Ο Γ. Σταμούλης αναφέρθηκε στις υποθέσεις Πολκ-Στακτόπουλου και Τσάπτηαν-Μουντή, για να δειξεις σε τι δικαιοτικές πλάνες έχει οδηγήσει για αυτοενοχοποίηση, που σχεδόν πάντοτε γίνεται κατά τη διαδικασία της αιστυνομικής προανάκρισης. Και όμως, ο τρομονόμος δίνει κίνητρα για την αυτοενοχοποίηση και την ενοχοποίηση τρίτων.

3. Η αρχή «ένοχος ένοχον ου ποιεί έχει» τυποποιηθεί στο 211Α του ελληνικού ΚΠΔ και συνιστά αποδεικτική απαγόρευση. «Δείτε τι κίνητρα διδονται – σημειώσει ο Γ. Σταμούλης- για να υπάρξει η νοοτροπία, επιτρέψε μου, να γίνει ο άνθρωπος όχι απλός καφρί, αλλά ταβανόπροκα εις βάρος άλλων συνανθρώπων». Νομίζω, αξέδριτοι κύριοι δικαστά, ότι θα πρέπει στη συνειδησή σας να δημιουργηθεί το γείται όχι απλώς αμφιβολία, αλλά πλήρης πεποιθήση ότι ομολογίες οι οποίες απεποιάσθησαν -στο βαθμό που απεποιάσθησαν- από τις αιστυνομικές Αρχές, είτε εις βάρος των ιδίων κατηγορουμένων είτε εις βάρος συγκατηγορουμένων πάσχοντων ένα ελάττωμα αθερόπευτο: είναι ναι κίνητρα προς ενοχοποίησην άλλων ανθρώπων ή προς αυτοενοχοποίησην, προκειμένου να τύχουν των μέτρων επι-

εικίσια τα οποία θέσπισε ο Νόμος 2821 Αντιλαμβάνεσθε δε πόσο επισφραλές αωτοποδεικτικό μέσο είναι αυτού του ειδους οι καταθέσεις, αυτού του ειδους οι απολογίες, και η επισφράλεια τους είναι επιβεβαιωμένη με σειρά αποφάσεων του αναιρετικού μας Δικαστηρίου» (παρέθεσε νομολογία του Αρείου Πάγου). Αναφέρθηκε ακόμα σε άρθρο του Η. Αναγνωστόπουλου (που άλλα υποστηρίζει σ' αυτή τη δίκη), που χαρακτηρίζει «μάρτυρες του στέμματος» εκείνους που απάτη το νόμο αφείβονται με μείωση ποινής αν καρφώσουν συγκατηγορούμενούς τους

Αναφερόμενος ειδικά στον Κωστάρη και ακρού περιέγραψε πώς αυτός απαλλάχτηκε από τόσες κατηγορίες, μάζεύει οντας στοιχεία που του εξασφάλιζαν αικλόνητα άλλοθι, ο Γ. Σταμούλης σημειεύει ως: «Αυτά τα αδιάψευστα άλλοθι γιαού μια σειρά κατηγοριών, που προέκυψαν κατά την πρωτοβάθμια δίκη και υπερχρέωσαν το δικαστήριο να αχθεί εις απολλακτικήν κρίσιν, μπορεί να έχουμε την αξίωσιν από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο να φέρουμε εμείς το βάρος της αποδείξεως ότι την συγκεκριμένη ημέρα και ώρα δεν ήμασταν εκεί που μας αποδίδεται, επειδή ο α' συγκατηγορούμενος και ο β' συγκατηγορούμενος μας ενοχοποιεί; Αυτοί δηλαδή οι οποίοι είναι "μάρτυρες του στέμματος" μας ενοχοποιούν και με βάση αυτές τις μαρτυρίες, χωρίς καμίαν άλλην απόδειξην, οδηγούμεθα εις μίαν καταδίκην σε τόσο βαριές ποινές. Έχω την αίσθησιν, αξιότιμοι κύριοι δικασταί, ότι θα πρέπει με ιδιαίτερη φροντίδα να δείτε ότι δεν υπάρχει καμιά απολύτως απόδειξις, πέραν μαρτυριών του στέμματος, που να ενοχοποιεί τον κ. Κ.

στάρη για οποιαδήποτε από τις πέντε πράξεις για τις οποίες κατεδικάσθη πρωτοδίκιως».

Οσο για το λόγο της εμπλοκής των Κωστάρη και Καρατσώλη στην υπόθεση, ο Γ. Σταμούλης επανέλαβε αυτό που κατά κόρον έχει λεχθεί. Οτι αυτή έγινε για να στηριχτεί η εμπλοκή του Γιάννη Σερίφη.

■ 234η συνεδρίαση
Δευτέρα, 26.3.07

Η Τασία Χριστοδούλοπούλου έκλεισε τον κύκλο των αγορεύσεων της υπεράσπισης Κωστάρη, με μια καλοδουλεμένη, λεπτομερειακή αγόρευση, η οποία ξεκινώντας από το γενικό φόντο της υπόθεσης, τοποθέτησε το μέρος της που αφορά τον Κωστάρη στις προγματικές του διαστάσεις. Ευθύς εξαρχής χτύπησε στην καρδιά του ζητήματος: «Στην πρωτόδικη δίκη υπήρχε ένας φοβερός θόρυβος, μια αφόρητη πολυλογία, μια δαιμονοποίηση, μια τρομολαγνεία, όπως προσφυώς είχε αποκαλεστεί εκείνο το κλίμα. Κανένα δικαίωμα δεν έμεινε ανεπιρέαστο, από το τεκμήριο αιθωάρτης μέχρι το απόρρητο της προσωπικής ζωής των κατηγορουμένων. Φτιάχτηκαν καριέρες, φτιάχτηκαν ήρωες, φτιάχτηκαν συγγραφείς, έγινε αναδιάταξη των μηχανισμών του κράτους, ποτέ δεν επένδυσαν τόσοι πολλοί τόσα πολλά σε μια δίκη. Ενόψει του εθνικού στοιχήματος της Ολυμπιάδας του 2004, τα ΜΜΕ, η Πολιτεία, θα έλεγα και η κοινωνία στην πλειοψηφία της, συντάχθηκαν με αυτό το στόχο, της εξάρθρωσης της τρομοκρατίας. Η αυτονομική εκκαθάριση της υπόθεσης δέχθηκε τον έπαινο, τον πολιτικό έπαινο, τον πολιτικό εγκωμιασμό της Πολιτείας αλλά και των συμμάχων μας, των υπερασταντικών συμμάχων. Μέσα λοιπόν σ' αυτό το κλίμα διεξήχθη η πρωτόδικη δίκη. Οπως ξέρετε, η δίκαια δίκη αυτό που θελεί και προϋποθέτει είναι η αμεροληψία των δικαιωτών. Ήταν δυνατόν, μέσα σ' αυτό το κλίμα, να έχει διασωθεί η αμεροληψία, η αντικειμενική κρίση, η νηφαλιότητα που απαιτείται για να κριθεί μια τόσο σοβαρή υπόθεση; Νομίζω πως όχι».

Κι ύστερα, ερχόμαστε στη δεύτερη δίκη, που διεξήγεται μέσα σε κλίμα εκκωφαντικής σιωπής, λέσ και ουδείς ενδιαφέρεται να δώσει συνέχεια στο παλιό κλίμα. Συνήθες που, σε συνδυασμό με την απόρριψη από το δικαστήριο όλων των ενστάσεων της υπεράσπισης και την αναφορά του σε σημεία της πρωτόδικης απόφασης, δημιουργήσαν στους κατηγορούμενους την εύλογη ανησυχία ότι βαίνουμε απλά προς επιβεβαίωση της πρωτόδικης απόφασης. Παρά τις αποφάσεις που έχει ήδη πάρει το δικαστήριο, η Τ. Χριστοδούλοπούλου εισηγήθηκε στους δικαστές: «κατά το στάδιο της απόφασής σας θα πρέπει ν' αξιολογήσετε όλα αυτά, θα πρέπει να πάρετε αποστάσεις από εκείνη την πραγματικά την τραγική εποχή που νοιμίζω ότι θα καταγραφεί ως η πιο μελανή σημιγή της ιστορίας της κοινωνίας μας, της πολιτείας και της Δικαιούσης, έτσι όχι τη γνώμη, και πραγματικά να κριθούν οι κατηγορούμενοι και ο εντολέας μου με βάση τους κανόνες της δίκαιης δίκης. Ν' αναδείξετε αυτή τη σύμπτωση του πώς γίνεται όλοι οι κατηγορούμενοι ανεξαρτήτως ηλικίας, ανεξαρτήτως του χρόνου ένταξης που φέρονται να έχουν σ' αυτή την Οργάνωση, ανεξαρτήτως του πόσα κακουργήματα τους αποδίδονται, να παραιτούνται όλοι των δικαιωμάτων τους στην προανάκριση. Αυτό είναι ένα γεγονός που δεν έχει σχέση σύτε με τους κανόνες της κοινής πείρας ούτε με την κοινή λογική. Θα πρέπει κι αυτό να το αποκωδικοποιήσετε». Βέβαια, ο Κωστάρης ζήτησε δικηγόρο. Ακόμη και στο δείγμα γραφής που του ζητήθηκε έγραψε ότι θελει δικηγόρο. Και η εισαγγελέας, για να προ-

σπεράσει αυτή την κραυγαλέα παραβίαση δικαιωμάτων, καταφεύγει στο τέχνασμα ότι... ζήτησε δικηγόρο για την ανάκριση!

Στη συνέχεια η Τ. Χριστοδουλοπούλου ξαναχτύπησε στην καρδιά του ζητήματος σε ό,τι αφορά τον Κωστάρη και τη θέση του στη δίκια: «Νομίζω ότι το φόντο μέσα στο οποίο διεξάγεται αυτή η δίκη για τον Ηρακλή Κωστάρη είναι ότι έχει απαλλαγεί από 17 άπ' τις 22 κατηγορίες. Αυτό κατά τη γνώμη μου, το οποίο είναι πρωτάκουστο για μια υπόθεση, δίνει κάποια συμπεράσματα. Πώς απηλλάγη

Δεν πρέπει να πει κάτι; Καλά η σύζυγός του, καλά ο χωριανός του, που μεταφέρει ένα κλίμα από το χωριό, αλλά ο άλλος μάρτυρας, γεωπόνος, οικογενειάρχης, από την Πρέβεζα, που απλά συνέδεσε την κατηγορία με ένα περιστατικό που θυμόταν και βρήκε την οικογένεια του Κωστάρη για να έρθει να καταθέσει στο δεύτερο βαθμό; Τι θα πει το δικαστήριο γ' αυτόν;

από 17 κατηγορίες; Και μάλιστα τις 11 τις αφαίρεσε το βουλεύμα. Τι είχε γίνει; Ποιος τις απέδωσε αυτές τις 17; Ή τις απέδωσαν οι συγκατηγορούμενοί του σ' αυτές τις περιφήμες προανακριτικές ή τις απέδωσε η Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία. Και στις δυο περιπτώσεις, δεν ίσχυαν. Τι συμπέρασμα βγαίνει; Είναι δυνατόν μια προανακριτική να είναι φευδής όταν τον αθωώνει και να είναι αληθής όταν τον καταδικάζει; Διότι εδώ θα παίξουμε με τη λογική. Οι, θα πω, πραγματικά έχω προσπαθήσει χωρίς υπερβολές να κατανοήσωμε κάποιους κονόνες

3. Κλοπή όπλων από το Συκούριο: Η Τ. Χριστοδουλοπούλου χαρακτήρισε «νομικά γελοία» την κατηγορία και εισηγήθηκε στο δικαστήριο την απολλογή όλων των κατηγορούμενων. Πέραν αυτής της γενικής προσέγγισης, όμως, για τον Κωστάρη, αν δεχτούμε την απόδοση σ' αυτόν του ψευδωνύμου «Χάροη», και πάλι δεν υπάρχει καμια περιγραφή όπτε στις προανακριτικές. Τι ακριβώς έκανε; Ανέβαινε στα κεραμίδια, μετέφερε όπλα, τα έβαζε σε τσάντες; Δεν πρέπει να υπάρχει εξαπομικυμένη περιγραφή, όπως απαιτείται ο νόμος:

μολες να καταγράψω κατόπιν δικαιονός της λογικής και με βάση αυτούς να δούμε αν είναι συμβατά τα απόδεικτικά μέσα που έχουν συγκεντρωθεί για τον Ηρακλή Κωστάρη. Στη συνέχεια απηλόγη και από το αικροστήριο από έξι κατηγορίες. Είχε αυτός το βάρος της απόδειξης της αθωότητάς του; Οχι. Ισχύει ακόμα ότι το βάρος της απόδειξης της ενοχής το έχει η εισαγγελική αρχή. Παρολούστα, κατάφερε μ' ένα φοβερό αγώνα, μ' έναν άθλο, σε συνθήκες απομόνωσης, σε συνθήκες τραγικές που κανείς δεν ήθελε να τον βοηθήσει, ν' αποδείξει την αθωότητά του από άλλες έξι κατηγορίες και να φτάσουν στις 17. Και για τις άλλες πέντε που δεν κατάφερε να βρει αξιόπιστα στοιχεία ή που το δικαστήριο το πρωτόδικο δεν τα θεώρησε αξιόπιστα, πρέπει να καταδικαστεί. Με ποια λογική; Επειδή δε βρήκε για τις πέντε ενέργειες; Και πού είναι αυτό το περίφημο βάρος της απόδειξης; Και πού είναι αυτό το περίφημο τεκμήριο της αθωότητας;».

Μετά απ' αυτή την καίρια εισαγωγή, η συνήγορος πέρασε στη διερεύνηση μίας προς μία των κατηγοριών που έχουν απομείνει στον Κωστάρο.

στις συνεδριάσεις, διακινεί τα έντυπα, επικοινωνεί με τον Τύπο; Τίποτα απολύτως δεν έχει αναφερθεί από κανέναν. Ακόμα και αν δεχτεί κανείς ότι το «Χα» (ούτε καν «Χάρη») των τετραδίων είναι ο Κωστάρης, τα τετράδια φτάνουν μέχρι το 1997. Για το μετέπειτα χρονικό διάστημα δεν υπάρχει τίποτα. Δεν υπάρχει τίποτα ούτε στις προανακριτικές, που τις έχει δεχτεί το δικαστήριο.

2. Εισβολή στο ΑΤ Βύρωνα: «Εκεί έχουμε πάλι απουσία περιγραφής της δράσης του Ηρακλή Κωστάρη. Καμία περιγραφή. Ούτε στο βούλευμα και στην κατηγορία ούτε στην καταδίκη. Τι έκανε αυτός ο άνθρωπος εκεί; Ήταν απ' αυτούς που πήγαν και κλειδώσαν μέσα τους Αστυνομικούς, απ' αυτούς που έβαλαν στις σακούλες τα όπλα, απ' αυτούς που κάθονταν απ' έξω, απ' αυτούς που ήταν μέσα και κοίταζαν; Έχουν καταφρέθη αυτά, η εξαπομίκευση της περιγραφής της ευθύνης των κατηγορούμενών; Ή, επειδή έχουμε πολλές κατηγορίες, δεν πειράζει, ας τις δίνουμε και αριστα; Τι ακριβώς έκανε σ' ένα πολυπρόσωπο έγκλημα ο εντολέας μου; Πρέπει να το περιγράψει κάποιος». Ο Τσελέντης, που το δικαστήριο των θεωρεί ειλικρινή, δεν αναφέρει τίποτα για Κωστάρη. Και κανένας άλλος δεν τον αναφέρει μετά, έστω σε κάποιο ρεμπετάδικο. Και τους δυο μάρτυρες που ήρθαν και ανέφεραν άλλοι οι τοπικών μαρτύρων, για να στηρίξει τη πρόταση ενοχής για τον Κωστάρη! «Αν σήμερα τον Κωστάρη τον θεωρούμε 35 ετών το πολύ, τότε που ήταν 23, δε θα φωνάζαν σαν παιδάκι; Και άραγε δε θα υπήρχε ένας μάρτυρας να τει πότι ήταν τρεις δράστες, πέντε, σαράντα πέντε και ένας μεταξύ αυτών με μια παιδική φάτσα; Διότι δεν είναι δυνατόν, φαίνεται ο άνθρωπος και έχετε και μια φωτογραφία απ' την ταυτότητα που είναι πιο κοντά, είναι ένα μωρό. Δεν προκύπτει ότι κανείς από τους δράστες είχε αλλάξει φυσιογνωμία, είχε βάλει μουστάκια, είχε βάλει γυαλιά, είχε βάλει πτερούκα, κανείς δεν το είπε αυτό. Είναι τρεις δράστες με κουστούμια, κρατάνε κάποιους φακέλους, τσάντες κτλ. και προχωρούν. Πώς συμπίπτει λοιπόν ότι αυτοί οι αυτόπτες περιγράψανε ένα άτομο 30-35 ετών κι αυτό το άτομο, επειδή το είπε ένοις, ενώ όλοι οι άλλοι λένε άλλες ηλικίες, συμπίπτει με την περιγραφή του Ηρα-

«κλή Κωστάρη;».

Υπάρχει, όμως, και ο περιβόητος Μπεσετάνος. Στο πρωτόδικο χλευάστηκε από την έδρα και απαξιώθηκε σαν μάρτυρας, όμως η υπόθεση κάνει αναφορά σ' αυτόν, γεγονός που υποχρέωσε τη συνήγορο να αναφερθεί αναλυτικά στην αφεντιά του. Στην εμφάνισή του «ξαφνικά» στη φάση της ανάκρισης μετά τις συλλήψεις και στην αναγνώριση ενός μόνο από τρία άτομα με τα οποία υποτίθεται ότι διοισταυρώθηκε για ελάχιστα δευτερόλεπτα πριν από 13 χρόνια, και στο «σύσου» της αναγνώρισης, όπου υπέρδεψε τον Κωστάρη με τον Καρατσώλη. Τι κίνητρα είχε ο Μπερετάνος να έρθει να αναγνωρίσει τον Κωστάρη; ανασωτήθηκε η συνήγορος, «Δεν είναι τυχαίο ότι αναφέρθηκα στο κλίμα της πρωτόδικης δίκης, στο κλίμα της εξάρθρωσης και της αστυνομικής εκκαθάρισης της υπόθεσης, τότε, που όλοι είχαν ενεργοποιηθεί οι φαντασίες τους, οι πολιτικές εντυπώσεις τους. Σε μια τέτοια λοιπόν συγκυρία θεωρώ πολύ πιθανό ο κ. Μπεσετάνος να θελήσει να έρθει εδώ για να βοηθήσει την δικαστική εκκαθάριση της υπόθεσης. Τα κίνητρά του λέω ότι δεν

«Ηρθε λοιπόν και ο κ. Μπερετάνος στο δεύτερο βαθμό να εκφράσει τις αμφιβολίες του, να μας μιλήσει ότι πήγε και έξοι-
υλογήθηκε. Εξομολογείται κάποιος όταν
έχει πει την αλήθεια; Δεν το έχω ακού-
σει αυτό. Συνήθως έξομολογούνται αυ-
τοί που λένε φέματα, αυτοί που έχουν
τύψει, αυτοί που θέλουν να λυτρωθούν
από κάποιο βάρος συνειδησιακό. Αυτοί
έξομολογούνται. Ο κ. Μπερετάνος ήρθε
εδώ και λέει: "πήγα και έξομολογήθηκα
κι έρχομαι να σας πω ότι αμφιβάλλω".
Πώς θα αξιολογθεί αυτό; Ακόμη κι αν
δεχτούμε ότι αυτός ειδικά έχει ένα φω-
βερό προσόν να συγκρατεί σε σφιλ
φωτογραφικής μηχανής, να τα καταγράψει χα-
ρακτηριστικά και έρως είναι ένα καιρόν συν-

οικικηριστικά και άρα είναι έγκυρη η αναγνώριση του και κατά συνέπεια μπορεί. Γιατί αμφέβαλλε στη συνέχεια; Η συνήγορος της Πολιτικής Αγωγής, η κα Τσόλκα, είπε ότι ο κ. Μπερετάνος εκφράζει και μάλιστα εκφρούθηκε αναδρομικά από την υπεράσπιση στον πρώτο βαθμό. Εγώ τότε δεν ήμουν στον πρώτο βαθμό, διάβασα όμως τα πρακτικά της δίκης και δεν είδα κανένα εκφρούσιμό. Είδα έκπληξη, είδα απορία, είδα αναπάντητες ερωτήσεις από τη μεριά του κ. Μπερετάνου, αλλά εκφρούσιμό δεν είδα. Πολύ περισσότερο δεν θα μπορεί να εκφρούσει τον Μπερετάνο ο Ηρακλής Κωστάρης που έχει τιμωρηθεί ισόβια και που δεν έχει καμία δυνατότητα όχι να απειλήσει ή να εκβιάσει τον οποιονδήποτε, αλλά να κάνει το οτιδήποτε».

Η Τ. Χριστοδουλοπούλου αναφέρθηκε σε εκτάσεις στις τερατώδεις υπερβολές και τα σοφίσματα με τα οποία η πολιτική απαγωγή προσπάθησε να χτυπήσει τα αιλόνιτα υπερασπιστικά επιχειρήματα του Κωστάρη. Απάντησε σε ένα προς ένα τα σοφίσματα της πολιτικής αγωγής και κατέληξε: «Γιατί όμως

λένε τέτοιες υπερβολές; Μήπως τελικά αυτό που κινητοποιεί υπερβολές, διαστρεβλώσεις, αποσιωπήσεις είναι γιατί υπάρχει μια κοινή παραδοχή, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σε βάρος του Ηρακλή Κωστάρη δεν είναι τόσο σοβαρά, τόσο συντριπτικά και πρέπει να καταφύγουμε και σε διάφορες αυθαίρετες ερμηνείες και σε διάφορα άλλα, για να τεκμηριώσουμε την εμπλοκή του στην υπόθεση Μπακογιάννη; Το λέω αυτό, γιατί υπάρχει μετά η δήλωση του Δημήτρη Κουφοντίνα, που ειπώθηκε ότι ο Δημήτρης Κουφοντίνας ήθελε να βοηθήσει τον Κωστάρη. Βγήκε και είπε ότι "εμείς δεν χρησιμοποιούσαμε σε κορυφαίες ενέργειες της Οργάνωσης νεαρά μελή". Η και εισαγγελέας ενοποιήσε τα δυο σκέλη αυτής της δήλωσης, ενώ είναι πασιφανές, λευτή» και κάποια «άκουσα». Το επιχείρημα της συνηγόρου ήταν συντριπτικό και μόνο σαφείς απαντήσεις επιδέχεται: «Να πούμε ναι στις προανακριτικές -και θα πω και παρακάτω όταν θα μιλήσω ειδικά γ' αυτές- ολές τις προανακριτικές να τις βάλουμε εδώ στο τραπέζι. Δεν είπε, κα εισαγγελέα, ο Καρατσώλης ότι συμμετείχε ο Κωστάρης στην υπόθεση Μπακογιάννη. Και αυτό είναι υπερασπιστικός μας ισχυρισμός. Δεν το είπε ούτε ο Θωμάς Σερίφης, δεν το είπε ούτε ο Παύλος Σερίφης, που είχε την πιο στενή προσωπική σχέση. Αυτοί οι τρεις εάν ο Κωστάρης ήταν δράστης του Μπακογιάννη, θα το έλεγαν ανάμεσα στα άλλα που έχουν πει, φεύγει ή αληθινά, κατά τη γνώμη τους και κατά τη γνώμη σας. Για μας είναι συνολικά φευδής».

το έγραφαν και οι εφημερίδες, ότι στο δεύτερο μέρος αυτής της δηλωσης, περιγράφει κάποιο άλλο μέλος. Τελικά τίθεται το ερώτημα: ήθελε να βοηθήσει ο Κουφοντίνας τον Κωστάρη ή δεν ήθελε; Μάλιστα, η κα Τσόλικα είπε ότι είναι υπαρχηγός, ότι ο κ. Γιωτόπουλος έχει υπαρχηγό τον Τζωρτζάτο και ο Κουφοντίνας τον Κωστάρη. Φτάσαμε σε αυτή την τελική κατασκευή! Τελικά ήθελε να τον βοηθήσει; Αν ήθελε να τον βοηθήσει, θα του ξέφευγε τον Κουφοντίνα, που κατά κοινή παραδοξή είναι πανέγυρος; Που είναι έμπειρος; Που είναι εδώ σε όλη τη διάρκεια της διαδικασίας και θα "κάρφωνε" τον Ηρακλή Κωστάρη, που ήξερε ότι αρνιέται ότι ήταν στην υπόθεση Μπακογιάννη; Είναι δυνατό να φτάνουμε να δίνουμε τέτοιες ερμηνείες; Γιατί τις χρειάζομαστε αυτές τις ερμηνείες; Για να αποδείξουμε τι; Κάτι που δεν αποδεικνύεται και είναι προφανές. Διότι δεν είναι δυνατό να γίνεται συστηματική παραποίηση των στοιχείων και όταν ο εντολέας μου εκρήγνυται και λέει "χιοτί τα λέτε αυτό" να του λέμε "γίνεσαι αντιπάθης". Τον πνίγει η οδικία! Δικάστε τον με βάση τα στοιχεία που υπάρχουν εν πάσῃ περιπτώσει. Αξιοποιήστε ό,τι υπάρχει. Άλλα δεν χρειάζεται να προχωρήσουμε και σε κατασκευές που δεν προκύπτουν από τη ζωή και από τη δικογραφία».

Ομως, την απάντηση σε όλες τις κατασκευές την έδωσε ο καθηγητής Γιαννίδης, συνήγορος πολιτικής αγωγής κι αυτός, γεγονός που δεν διέλαθε της προσοχής της Τ. Χριστοδούλοπούλου: «Ερχεται μετά -διάβασα τα πρακτικά- ο συνήγορος πολιτικής αγωγής, ο κ. Γιαννίδης, ο οποίος δεν ήξερε τι είπε η κα εισαγγελέας ούτε η κα Τσόλκα, και μιλάει για τη δήλωση Κουφοντίνα, ως έγινε, και λέει για το πρώτο τμήμα που αφορά τον Κωστάρη και το δεύτερο που αφορά τον Τζωρτζάτο. Και απομυθοποιείται όλη αυτή η προσπάθεια, που κατά τη γνώμη μου δεν υπήρχε κανένας λόγος να ειπωθεί».

Με τον ίδιο μεθοδικό τρόπο, μη αφήνοντας τίποτα «να πέσει κάτω», η συνήγορος αναφέρθηκε και σε όλους τους άλλους τερατώδεις ισχυρισμούς, τους τραβηγμένους από τα μαλλιά, τους πέραν της κοινής λογικής και της κοινής πείρας, με τους οποίους εισαγγελία και πολιτική αγωγή, σε αγαστή συνεργασία, προσπάθησαν να αποξώσουν τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς και τα στοιχεία άλλοι που βρήκε ή προσπάθησε να βρει ο Κωστάρης. Η καλοδουλεμένη τοποθέτηση της σε όλα τα σημεία προκλέσει την ενόντωντης εισαγγελέα, η αυτού, κα εισαγγελέα, η πτυχειφέ και κυριοι δικαστές, αποδεικτικά στοιχεία για να καταδικαστεί ένας ανθρώπος για ένα τόσο σοβαρό αδίκημα; Δηλαδή, είπα ότι μια ανθρωποτονία, μια κλασική ανθρωποτονία, σε ένα Μικτό Ορκώτο που θα γινόταν μια τεχνική υπεράσπιση, θα είχαμε να πούμε χιλιάδες πράγματα. Θα έλεγε ο κατηγορούμενος τον λόγο του, τον αντίλογο η πολιτική αγωγή, αλλά αυτά εδώ δεν είναι επιχειρήματα. Δεν είναι δυνατό με αυτά τα στοιχεία να μπορούμε να καταδικάσουμε έναν άνθρωπο με τόσο βαριά ποινή που επισύρει αυτό το ένγκλωμα!!!!

καλεόει την ενοχλητή της εισαγγελέα, η οποία τουλάχιστον δύο φορές διέκοψε τη συνήγορο προσπαθώντας να στρίξει τους αυλογισμούς της πρότασής της. Πανέτοιμη η Τ. Χριστόδουλοπουλού τη «ρούμπωσε» και τις δύο φορές. Ειδικά όταν αναφερόταν στις προανακριτικές των Καρατσώλη και Χριστόδουλου και στα σοφίσματα με τα οποία η εισαγγελέας προσπάθησε να τις αξιοποιήσει σε βάρος του Κωστάρη, ενώ ακόμα και απ' αυτές δεν προκύπτει τίποτα, πέρα από συμμετοχή σε μια συζήτηση για ένα βου-

χή. Μήπως αυτό δίνει εγκυρότητα στα
άλλοθι που έχει στις όλλες υποθέσεις;
Δεν θα μπορούσε να έχει έναν φίλο που
να έχει γενεθλια εκείνη την ημέρα; Εναν
γνωστό που να έχει μια επέτειο γάμου,
κάπι, και να τον έχει καλέσει σε μια τα-
βέρνα; Και μια και είναι κατασκευαστής
άλλοθι, να τον φέρει εδώ και να πει εμείς
εκείνη τη μέρα ήμαστε στην τάδε τα-
βέρνα στην Κηφισιά τα πίναφε και τα λοι-
πά; Ή, αφού ήρθαν τόσοι πολιτι-
κοί μάρτυρες να μιλήσουν για την προ-
σωπικότητά του, για τις πολιτικές του
ανησυχίες, δε θα υπήρχε και καμιά εκ-
δήλωση πολιτική ή να την επινοήσου-
νε; Τον Μάρτιο του 1991 που έβραζε το

πολιτικό ενδιαφέρον, συγκυβερνήσεις, κυβερνήσεις εθνικής ενότητας, και να πουν τον ειδαμε τον Κωστάρη, ήταν σε αυτή την εκδήλωση; Δεν το έκανε, φέρθηκε φυσιολογικά. Και το έκανε αυτό, γιατί τα άλλα δεν τα κατασκεύασε, τα άλλοιθι. Ήρθε ο άνθρωπος, ο ένας αυθορμήτως, ο άλλος ο οποίος τον γνώριζε και είπε για το ΑΤ Βύρωνα. Πολύ περισσότερο δεν μπορούμε να πούμε ότι κατασκεύασε το άλλοιθι με τη γνοίκα του. Αν όμως σε κάθε περίπτωση ήθελε να κατασκευάσει, ήτανε πρόσφορο το έδαφος να κατασκευάσει. Και θα ήθελα να σας πω και το εξής: Η κατηγορία Στιούαρτ είναι πιο σοβαρή από το ΑΤ Βύρωνα. Αν λοιπόν έπρεπε να κάνει επιλογή μης κατασκευής, γιατί μπορεί να μου πείτε θα φαινόταν αν είχε σε όλα άλλοι, θα του λέγαμε "βρε παιδί μου τώρα σε όλα εχεις εσύ άλλοιθι." Δε θα διάλεγε κατά τη γνώμη σας τον Στιούαρτ; Θα διάλεγε το ΑΤ Βύρωνα; Πολύ άνετα μπορούσε να κατασκευάσει, αν ήθελε, το οποιοδήποτε άλλοιθι. Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει πραγματικά να αξιολογήσουμε το γεγονός ότι σαν φυσιολογικός άνθρωπος, που δένει με τους κανόνες της εμπειρίας και της λογικής, έρχεται εδώ και λέει, συγνώμη, ήταν βράδυ, δεν μπορώ να θυμηθώ τίποτα, όπως δεν μπορεί κανείς μας να θυμηθεί τίποτα για το τι έκανε πριν δέκα και δεκαπέντε χρόνια και δεν έχει κανένα λόγο να το θυμάται».

Το ουσιαστικό ζήτημα είναι άλλο και η συνήγορος χτύπησε και πάλι κέντρο: «Είναι, όπως ανέφερα και πριν, η τελευταία ενέργεια της Οργάνωσης. Μετά από και εξαφανίζεται ο Χάρος. Τι έγινε, κύριε πρόεδρε; Εχουμε ένα πρόσωπο το οποίο λαμβάνει μέρος στην κορυφαία ενέργεια της Οργάνωσης και μετά δεν τον ξαναβλέπει κανείς πουθενά. Τι είναι αυτό, δεν είναι ένα μυστήριο; Δεν σας δημιουργεί αμφιβολία, δεν μπορεί να μη σας δημιουργεί απορία, τι έγινε αυτός ο άνθρωπος που 23 χρονών επιστρέψε ύθηκε να

δολοφονήσει τον Μπακογιάννη, σε μια τόσο κορυφαία ενέργεια της Οργάνωσης, και μετά δεν τον βλέπουμε πουθενά; Απόντα από τα πιο απλά ως τα πιο δύσκολα. Γρέπει κάπως να το προσεγγίζουμε κι αυτό και να δούμε και τις ιδιαιτερότητες που είχε αυτή η υπόθεση». Η συνήγορος θύμισε τι αναφέρεται στην προσανακριτική του Σάββα: «Τα νέα μέλη έπρεπε να περάσει πολύς χρόνος για να συμμετάσχουνε σε δολοφονία, για αυτό κι εγώ συμμετείχα το '89» (τρία χρόνια μετά την ένταξή του). Ο Κωστάρης, όμως, φέρεται να έχει συμμετάσχει στην κορυφαία ενέργεια της Οργάνωσης όντας νεοενταχθείς, χωρίς να έχει πάρει μέρος στη σχετική συζήτηση και την πρετοιμασία, και μετά εξαφανίζεται από το προσκήνιο, δεν τον ξαναβρίσκουμε ποτέθενά.

Θα σας πω και μια φαινομενικά παραδοξολογία, συνέχισε η Τ. Χριστοδουλοπούλου. «Για μας οι προσανακριτικές είναι υπερασπιστικός ισχυρισμός, διότι κύριε πρόεδρε, κυρίες και κύριοι δικαστές, με αυτές τις προσανακριτικές ο Ηροκλής Κωστάρης έχει απαλλαχεί από δεκαεπτά κατηγορίες. Θεωρούμε ότι όσο τον αφορά είναι παντελώς ψευδείς. Το ότι δεν μπόρεσε για πέντε αδικήματα να βρει

περαιτέρω αποδεικτικά στοιχεία ικανά να ανατρέψουν την κρίση του πρωτόδικου δικαιοστηρίου, αυτό δε σημαίνει ότι έχοντας ή Εισαγγελική Αρχή το βάρος της αποδείξης της ενοχής του, δε θα έπρεπε να εισφέρει και ότι, τι εισέφερε, τουλάχιστον όπως τα σχολίασα, νομίζω ότι σε καμία περίπτωση δεν οδηγούν στην αποδεικτική βεβαιότητα που απαιτεί ο νόμος. Γιατί πρέπει να απαντήσετε στο αμειλικτο ερώτημα, πώς είναι ψευδείς για δεκαεπτά αδικήματα και είναι αληθείς για πέντε; Δεν είναι δυνατόν αυτό να μην το απαντήσει κανείς και να μπορεί να σταθεί η επιχειρηματολογία του κατά τα λοιπά».

Στη συνέχεια, ασχολήθηκε και με όλα τα υπόλοιπα που θεωρούνται αποδεικτικά μέσα σε βάρος του Κωστάρη. Για παράδειγμα τα τετράδια. Αυτό το «χα», αν υποθέσουμε ότι αναφέρεται στο «άλαρη» και αν ο «χάρης» είναι ο Κωστάρης, θα πρέπει να αναφέρεται σε κάποιο ιδιαίτερα δραστήριο μέλος της Οργάνωσης, αφού γίνονται συνεχείς αναλήψεις σ' αυτόν τον κωδικό. Ελα όμως που για τον Κωστάρη προκύπτει το εντελώς αντίθετο. Δραστήριος περιγράφηκε στο καγηγορητήριο, όμως για τη συντριπτική πλειοψηφία των ενεργειών αθωώθηκε. Από το 1991 και μετά εξαφανίζεται από κάθε ενέργεια. Πώς θα δεσει αυτή η εικόνα με τις συνεχείς αναλήψεις χρημάτων; «Θα ήθελα λοιπόν να πω –κατέληξε η συνήγορος– ότι όλα αυτά που ανέφερα, που πάνω σε αυτά έγινε προ-σπάθεια νοι στηριχθεί η ενοχή του Ηρακλή Κωστάρη, δεν είναι ούτε καν υπόνοιες. Οχι αποδεικτικού χαρακτήρα ενδείξεις, δεν είναι ούτε καν υπόνοιες. Ξέρετε ότι το Δίκαιο μας καταστρώνει μια κλίμακα για τις ενδείξεις, θέλει απλές ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη. Στη συνέχεια, όταν είναι να πληργεί το αγαθό της ελευθερίας ή η αξιοπρέπεια ενός ανθρώπου με παραπομπή σε ένα σοβαρό δικαστήριο, θέλει αυτές οι ενδείξεις να ενδυναμωθούν, να χρωματιστούν, να γίνουν αποχρώσεις ενδείξεις. Στη συνέχεια, όταν βγαίνεις και είσαι στο στάδιο μιας τελεσιδικής καταδικαστικής απόφασης, αυτές οι αποχρώσεις ενδείξεις πρέπει πανηγυρικά να αποδειχθούν και οι αποδεικτικού χαρακτήρα ενδείξεις πλέον να παράγουνε μονοσήμαντα τη βεβαιότητα ότι αυτός ο συγκεκριμένος συνδέεται και ευθύνεται γι' αυτές τις πράξεις. Εδώ, όλα αυτά για τα οποία αναφερθήκαμε, είναι απλές υπόνοιες και καταγράφεις, ενός υποκειμενισμού που μπορεί να έχει οποιοδήποτε άνθρωπος, δεν είναι όμως ένας δικανικός συλλογισμός που μπορεί να οδηγήσει σε δικαστική κρίση».

Στη συνέχεια, η Τ. Χριστοδουλοπούλου κωδικοποίησε τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς Κωστάρη: Είναι υπερασπιστικός ισχυρισμός το γεγονός ότι έχει απαλλογεί από δεκαεπτά κατηγορίες και για τις πέντε δεν είναι υποχρεωμένος να αποδείξει την αθωάτητά του, πρέπει η Εισαγγελική Αρχή να αποδείξει την ενοχή του. Ολες οι προανακριτικές αποδείχθηκαν φευδείς ως προς τον Κωστάρη. Και των φίλων του και αυτών που έχει στενή προσωπική σχέση και των άλλων που υποστηρίζει ότι ούτε τους γνώριζε, ούτε τους είχε δει. Αποτελεί υπερασπιστικό ισχυρισμό η περιγραφή που γίνεται από τους αυτόπτες μάρτυρες για την υπόθεση Μπακογιάνη, η ανάληση της αναγνώρισης από τον Τέλιο και από τον Μπερετάνο, τα άλλοι ή που έχει για το ΑΤ Βύρωνα από δύο ανθρώπους και για το Μπακογιάνη από τη σύζυγό του. Επίσης, υπερασπιστικός ισχυρισμός είναι η δήλωση του Κουφοντίνα ο οποίος παρόλο που δε μιλάει πολύ είπε πολύ συγκεκριμένα ότι «ποτέ δε θα χρησιμοποιούσαμε ένα νεαρό άτομο στην κορυφαία ενέργεια της Οργάνωσης». Και βεβαίως, υπερασπιστικός ισχυρισμός του Ηρακλή Κωστάρη αποτελεί, ακόμα κι αν έχετε δεχτεί όλα αυτά, το κενό και η

απουσία δράσης ενός τέτοιου στελέχους, που συμμετέχει στην κορυφαία ενέργεια της Οργάνωσης, μετά το 1991, όπου δε φέρεται να συμμετέχει σε καμία απολύτως πράξη.

Και ο επιλογος της αγόρευσης Χρι-
στοδουλοπούλου:

«Κύριε πρόεδρε, κύριοι δικαστές, σκοπός της ποινικής δίκης δεν είναι η αναζήτηση της αλήθειας. Σκοπός της ποινικής δίκης είναι η απόδοση δικαιούσυνης. Οσοι λένε ότι σκοπός της ποινικής δίκης είναι η ανακάλυψη της αλήθειας λένε ένα

νομικό και δικαιαϊκό ψέμα. Οι εποχές που ο σκοπός ήταν η ανακάλυψη της αλήθειας συνέπεσαν με τυραννικά καθεστώτα, αποτελούν μελανές στιγμές στην ιστορία της ανθρωπότητας και ήρθε η νομιμότητα για να πει ότι ο κατηγορούμενος είναι υποκείμενο της ποινικής δίκης με δικαιώματα και κατά συνέπεια η αλήθεια που αποδεικνύεται με νόμιμο τρόπο, μόνο αυτή η αλήθεια είναι και νόμιμη και νομιμοποιημένη και δικαιολογημένη. Όλα τα άλλα είναι αλήθειες που μπορεί να είναι η αλήθεια του διωκτικού μηχανισμού, που ευτυχώς στον εικοστό αιώνα καταγράφηκε στην ιστορία η απόσταση διωκτικού μηχανισμού και δικαστικού μηχανισμού. Τώρα βλέπουμε δυστυχώς ότι όλο το χάσμα αυτό γεφυρώνεται. Δεν είναι συναντόντων η αλήθεια, όπως την ελαφράβανε ο αισθονομικός μηχανισμός, να γίνει αλήθεια του δικαστικού μηχανισμού. Οι δικαστές έχουν τους δικούς τους κανόνες στην αναζήτηση όλων των παραμέτρων της αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος και με αυτούς τους κανόνες είναι εξοπλισμένοι να γα διερευνούν τις

εναί εσόντα πλέον, μη να ισχέουν τις υποθέσεις. Ξέρετε πολύ καλύτερα από μένα ότι στις υποθέσεις που εκδικάζετε πάντα εντοπίζεται ένα τμήμα της αλήθειας. Εχετε κανένα πρόβλημα γι' αυτό; Κανένα. Αυτά τα διλήμματα, αυτές οι απορίες είναι λυμένες, γιατί τηρείτε το νόμο και δικάζετε με βάση την αλήθεια που αποδείχθηκε. Αυτός είναι ο σκοπός της ποινικής δίκης, αυτή η αλήθεια είναι νόμιμη. Άλλιώς θα φτάσουμε στην ηθικολογία, ότι όλα τα μέσα μπορούν να χρησιμοποιηθούν, γιατί ο σκοπός είναι ιερός, ο σκοπός είναι η εξάρθρωση της τρομοκρατίας. Δεν πειράζει. Βασανιστήρια; Τι έγινε; Αυτό δεν είχε πει και ο Αρειος Πάγος το 1973; Οτι ναι, η ομολογία αποστάστηκε με βασανιστήρια, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι δεν ήταν αληθής. Κι αυτή η απόφαση γράφεται από διόλους τους συγγραφείς, είναι η πιο κατάπτυστη που έχει βγάλει ο Αρειος Πάγος στην ιστορία του. Διότι δεν είναι ο άνθρωπος μέσο για κανένα σκοπό, υπάρχει μια ηθι-

κή, η θητική των μέσων, των μέσων απόδειξης. Κι ο δικαστής δεν προγραμματώνει τις υποκειμενικές του απόψεις ή τις προκαταλήψεις ή τις πολιτικές του πεποιθήσεις ή τους φόρους του ή τις υπηρεσιακές εξαρτήσεις. Ο δικαστής προγραμματώνει τη δικαστική του συνειδηση και αυτή η δικαστική συνειδηση δε διαμορφώνεται αυθαίρετα, υπάρχει η ελευθερία εκτίμησης του αποδεικτικού υλικού, αλλά υπάρχει και η κοινή λογική, υπάρχει ο νόμος, υπάρχουν τα όρια με βάση τα οποία κινείται ένας δικαστής στην ποινική δίκη για να καταλήξει σε μία δικαστική κρίση. Αυτή λοιπόν τη δικαστική βεβαιότητα χρειάζεται να έχετε κι εσείς, για να μπορείτε να κρίνετε αυτή την υπόθεση, που είναι ο δεύτερος και τελευταίος βαθμός κρίσης στην ουσία. Κι αυτό είναι ένα σημαντικό δικαίωμα για τον κατηγορούμενο, ο δεύτερος βαθμός κρίσης. Ξέρετε ότι στα αυταρχικά μοντέλα δε δίνεται ο δεύτερος βαθμός, θα θυμίσαστε, εγώ ήδη ήμουνα δικιγόρος, ότι η χώντα είχε στερήσει το δεύτερο βαθμό κρίσης από όλα τα κακουργήματα. Και επανήλθε μετά τη μεταπολίτευση η δυνατότητα -και μάλιστα με αγώνες των κρατουμένων ισοβιτών- η δυνατότητα να υπάρχει και δεύτερος βαθμός κρίσης, για-

τί ο νόμος θεωρεί ότι το τεκμήριο αιθωά-
τητας συνεχίζει να υπάρχει, ότι οι δικα-
στές είναι άνθρωποι, μπορεί να είχαν μια
λαθαρέμηνη κρίση, ότι οι δικαστές ναι επη-
ρεάζονται από ένα κλίμα. Δεν είναι δυ-
νατόν, δεν είναι θεσμικά κατοχυρωμένη
η κοινή γνώμη, ευτυχώς κατά τη γνώμη
μου, στο ποινικό μας σύστημα. Ομως, το
ξέρετε ότι υπάρχει και λειτουργεί, στις
σοβαρές δίκες λαμβάνεται υπόψη τι ζη-
τάει η κοινή γνώμη, αν επικροτεί ή δεν
επικροτεί μια τέτοια απόφαση ή μια άλ-
λη.

Οσα μπόρεσα να συνοψίσω και να πω, λυπάμαι προφατικά που δε βρίσκεται στο ακροατήριο η οικογένεια Μπακογιάννη και η κόρη του Στιούαρτ. Νομίζω ότι θα ήταν σημαντικό και διαπαιδαγωγητικό να ακούσουν την αλήθεια του κατηγορούμενου. Ξέρουν την αλήθεια των Διωκτικών Αρχών, μάλιστα, ξέρουν την αλήθεια του Πρωτόδικου Δικαστηρίου, ξέρουν την ανάγκη τους τη θεμιτή και απόλυτα δικαιολογημένη να τιμωρηθούν οι δράστες της δολοφονίας του πατέρα τους, όμως δεν ξέρουν την αλήθεια του κατηγορούμενου. Και νομίζω ότι αυτό είναι μια παράμετρος που αξίζει τον κόπο και οι ιδιοί να το δουν και να το ακούσουν και να το συνεκτιμήσουν. Γιατί έτσι διεξάγεται η δίκη, κατ' αντημολία, και είναι παράγοντες της δίκης αυτής, γιατί είναι θύματα, γιατί χάσανε τον πατέρα τους και θα πρέπει να ακούσουνε τι λέει αυτός ο κατηγορούμενος, τι, αιρίες λέει, ή λέει κάτι σημαντικό που ίσως χρειαστεί να μιλήσουμε γι' αυτό; Νομίζω λοιπόν ότι θα ήταν ίσως πολύ χρήσιμο αν βρισκότανε η οικογένεια Μπακογιάννη στο ακροατήριο.

...Σας καλώ λοιπόν στο ονόμα αυτού του κράτους Δικαίου (σ.σ. προηγουμένως είχε αναφερθεί στην απόφαση γερμανικού δικαστήριου που αθώωσε τον Βαΐνριχ), που κάθε τόσο επανεμφανίζεται, να υπολογίσετε, να κατανοήσετε τα θύματα, να κατανοήσετε τη σημασία του προσώπου του Παύλου Μπακογιάννη που δολοφονήθηκε. Ομως, θα πρέπει να αιτιολογήσετε τη δικαστική σας κρίση χωρίς να λάβετε υπόψη σας αν θα δυσαρεστηθούν τα θύματα ή αν ένα μισαλλόδοξο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας αναφερθεί και πει τι είναι αυτός ο δικαστής που έπειρε την θέληση

τοι οι δικαιώτες και τι οποιφράσεις βγαζουν. Εγώ ελπίζω, εύχομαι, προηγμοτικά η δικαιοστική σας κρίση ν' αποκονσταστήσει το δημοκρατικό ελεύθεριμα που ήταν τόσο κραυγαλέο στην προανάκριση, ν' αποκαταστήσει αυτή τη διαταραχή που επήλθε στο Δίκαιο και στην απονομή της δικαιοσύνης με το πρωτόδικο δικαιοστήριο και να δώσει σε όλους μας εμπιστοσύνη για το μέλλον. Γιατί πάνω απ' όλα, μέσα απ' την πράξη σας αυτή, δεν είναι μόνο ότι αποδίδεται δικαιοσύνη, αλλά προστατεύεται το περιβάλλον Δικαίου που έχει ανάγκη η κοινωνία για να ζει ειρηνικά. Αυτό έχει ανάγκη. Να ξέρει ότι θα τιμωρηθεί ο ένοχος, να ξέρει ότι θα αθωαθεί αυτός για τον οποίο δεν προκύπτουν τέτοιες σοβαρές αποδείξεις ενοχής. Εύχομαι λοιπόν και η δική σας απόφαση ν' αποτελεί ένα αισιόδοξο μήνυμα για όλους μας, για το μέλλον της Δικαιοσύνης, για το μέλλον αυτών των ανθρώπων. Γιατί ο Ηρακλής Κωστάρης έχει μια ζωή που αξίζει σε βασισμό. Είναι ένας παιδί, ένα παιδί μεταναστών. Ήρθε απ' την άγονη Θεσπρωτία στην Αθήνα με προσδοκία να εργαστεί, να φτιάξει οικογένεια, να βοηθήσει την πατρική του οικογένεια, είχε πολιτικές ανησυχίες, τον περιγράψανε μάρτυρες επώνυμοι και ανώνυμοι. Η ζωή αυτού του ανθρώπου δεν έχει σημασία; Το μέλλον του; Το ότι δε θα είναι έξω να δει τα παιδιά του, να δει αυτή την κοινωνία όπως την ονειρεύτηκε, να δουλέψει; Όλα αυτά είναι τόσο ασήμαντα μπροστά στο ότι ενδεχομένως θα δυσαρεστηθούν κάποιοι απ' τις απαλλαγές; Και θα πρέπει να κάνουμε απλές διορθωτικές κινήσεις απ' το πρω-

τοδικό δικαστήριο, τηρώντας το ίδιο κλίμα μέσα στο σκεπτικό της απόφασης; Γιατί δε μπορώ να φανταστώ κάποιο άλλο σκεπτικό που να είναι πιο αναλυτικό, πιο νομιμοποιημένο και να οδηγεί όμως ταυτόχρονα και στην καταδίκη αυτών των ανθρώπων.

Σας κάνω λοιπόν εκκληση, στο όνομα όλων αυτών που είπα, σ' αυτά που προσπάθησα να έχηγγήσω, χωρίς να υπερβάλλω - γιατί δε μου ταιριάζει κι αυτό, όχι γιατί ειδικά γ' αυτή την υπόθεση το έχω - και να σας ζητήσω να συνεκτιμήσετε όλα αυτά τα υλικά, προκειμένου να οδηγηθείτε σε μια ορθή δικαστική κρίση και να μας κάνετε όλους υπερήφανους για το μέλλον της Δικαιοσύνης, αλλά και κυρίως να εμπεδώσετε το αίσθημα ασφάλειας στους πολίτες, αυτό είναι το μέγιστο αγαθό. Δεν είναι η ασφάλεια του κράτους, είναι η ασφάλεια των πολιτών. Αυτό ξέραμε, αυτό υπηρετήσαμε, αυτό θέλουμε όλοι, να αισθάνονται οι πολίτες ασφαλείς μέσα σε μια κοινωνία με δεκάδες ανταγωνισμούς και που η Δικαιοσύνη δεν έχει το ρόλο του παίκτη, είναι διαιτητής των κοινωνικών ανταγωνισμών, είναι υπεράνω αυτών των ανταγωνισμών. Τους αποτιμά και μπορεί να λύνει τα προβλήματα. Δεν υπάρχουν αδιέξοδα στη Δικαιοσύνη. Εχετε την Ποινική Δικονομία. Εάν την τηρήσετε, δε θα έχετε κανένα, ούτε προσωπικό ούτε νομικό, αδιέξοδο ούτε διλήμμα. Θα είσαιστε υπερήφανοι για την απόφαση σας».

Ακολούθησε ο Γιάννης Μαντζουράνης, που έκλεισε τον κύκλο των υπερασπιστών του Κώστα Καρατσώλη. Στην εισαγωγή του, ακρού αναφέρθηκε στις θεμελιώδεις αρχές της ποινικής δίκης, ο συνήγορος τόνισε: «Οφειλω με ειλικρίνεια και ευθύτητα να πω, ότι μετά την πολύμηνη ακροαματική διαδικασία, διαπιστώνεται σε αυτή την αίθουσα, ότι ως επί το πλείστον ετηρήθησαν οι τύποι με ευλάβεια από το δικαστήριό σας, πληγ όμως συχνά παραβιάστηκε η ουσία των αρχών που διέπουν τη διεξαγωγή μιας ποινικής δίκης». Και εξήγησε τι εννοεί, αναφερόμενος στις παρεμπίττουσες αποφάσεις που έχει πάρει το δικαστήριο και ειδικά στη νομιμοποίηση των προανακριτικών απολογιών στην Αντιτρομοκρατική.

Στη συνέχεια, ο Γ. Μαντζουράνης αναφέρθηκε στις πράξεις για τις οποίες κατηγορείται ο Καρατσώλης:

1. Εισβολή στο ΑΤ Βύρωνα: Τα μόνα στοιχεία στα οποία στηρίζεται η καταδικαστική απόφαση για τον Καρατσώλη είναι η προανακριτική του και οι προανακριτικές των Σάββα και Χριστοδούλου Ξηρών. Οι εισαγγελέις θεωρούν ειλικρινή την προανακριτική του Καρατσώλη. Ομως, αυτός αναφέρεται και σε συμμετοχή του Κωστάρη. Γιατί λοιπόν κρίνεται ειλικρινής η αναφορά στον Κωστάρη γι' αυτή την ενέργεια και κρίνεται ανειλικρινής η αναφορά σε συμμετοχή του Κωστάρη στα ΕΛΤΑ Βύρωνα (που επίσης γίνεται στην προανακριτική του Καρατσώλη), για την οποία ο Κωστάρης αθωώθηκε; Όσο για τους μάρτυρες αστυνομικούς, «πώς είναι δυνατόν με κουκούλα στο κεφάλι και μαντήλι στο πρόσωπο να βλέπεις αν έχει κοντά κουρεμένα μαλλιά, γιατί το μαντήλι στο κεφάλι υπτιθέται ότι τα μαλλιά είναι στο κεφάλι. Και φέροντας λοιπόν και μαντήλι στο πρόσωπο, να βλέπεις ότι το πρόσωπο είναι χλωμό και οδύνατο και κάτω από το μαντήλι το μουστάκι. Προφανώς, θα ήταν κονένια αρρογνούφραντο, από αυτά που φοράνε οι χορεύτριες στα ανατολικά χαρέμια. Το δεύτερο άτομο ηλικίας 25 έως 28 ετών, 1,70 ύψος, κοντά μαλλιά όχι πολύ πτυκνά, χωρίς μουστάκι, λεπτός, έφερε κουκούλα στο κεφάλι και μαντήλι στο πρόσωπο. Και εδώ είναι προφανές ότι η μάρτυς μάλλον διοθέτει ικανότητες ίνδού φακίρη που μπορεί να βλέπει και μέσα από τους τοίχους. Διότι πώς είναι δυνατόν να διαπιστώνει ότι

δεν έχει μουστάκι, ενώ φοράει μαντήλι στη μούρη, ή πως είναι δυνατόν να λες ότι έχει κοντά μαλλιά όχι πολύ πυκνά, προσέξτε: όχι πολύ πυκνά, ενώ φοράει κουκούλα στο κεφάλι! Εάν με αυτά τα δεδομένα και αυτή την ακριβή περιγραφή μπορεί να θεωρηθεί αυτή η μάρτυς αξιόπιστη, τότε θα χρειαστεί όχι απλό άλμα, αλλά άλμα επί κοντώ επί της λογικής!!! Και αξιόπιστη όμως να θεωρηθεί η μαρτυρία τους, σε τίποτα δε συμπίπτουν οι περιγραφές με τον Καρατσώλη.

Αλλά και από τις προανακριτικές δε βγαίνει καμία άκρη, καθεμιά είναι διαφορετική από την άλλη, και το μόνο που μπορεί να ενοχοποιήσει τον Καρατσώλη είναι η δική του προανακριτική, στην οποία οδηγείται στην ευτονοχοποίηση, κατά παράβαση της συνταγματικής απαγόρευσης, όπως γράφει η Ο. Τσόλκα στο βιβλίο της (είναι απ' αυτά που οι πανεπιστημιακοί της πολιτικής αγωγής τα έχουν κάνει «γραφάρω», υποστηρίζοντας στη δίκη τα ακριβώς αντίθετα απ' αυτά που τονίζουν στο θεωρητικό τους έργο).

Κατά τον Γ. Μαντζουράνη, στόχος της συγκεκριμένης ενέργειας της 17Ν ήταν να εξευτελίσει την Αστυνομία. Ήταν ενέργεια πρωτίστως συμβολική. Η βία που ασκήθηκε ήταν γ' αυτό το σκοπό και όχι για την αφαίρεση των κινητών αντικειμένων που πήραν. Κατά συνέπεια, δεν πληρούται η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της ληστείας και η πράξη πρέπει να χαρακτηριστεί κλοπή και να παραγραφεί.

2. Κλοπή όπλων από το Συκούριο: Γι' αυτή την κατηγορία και ο εισαγγελέας έχει προτείνει απολλαγή του Καρατσώλη (έχει εμφανίσει άλλοι με μάρτυρες που κατέθεσαν) και ο συνήγορος εισέφερε συμπληρωματική και ενισχυτική της εισαγγελικής πρότασης επιχειρηματολογία. Επίσης, αναφέρθηκε και σε μερικά εξαιρετικά λεπτά νομικά ζητήματα, που έχουν να κάνουν με τη «συρροή» των πράξεων στην ίδια ενέργεια.

3. Ληστεία στα ΕΛΤΑ Βύρωνα: Ο Καρατσώλης έχει καταδικαστεί με βάση την προανακριτική ομολογία του και την προανακριτική του Χριστόδουλου. Είναι η υπόθεση που, με βάση την πρωτόδικη απόφαση, κρίθηκε ότι λέει ψέματα για τον Κωστάρη. Τότε γιατί να λέει αλήθεια για τον εαυτό του; έθεσε το κρίσιμο ερώτημα στην ίδια ενέργεια.

4. Ληστεία στα ΕΛΤΑ Βύρωνα: Ο Καρατσώλης έχει καταδικαστεί με βάση την προανακριτική ομολογία του και την προανακριτική του Χριστόδουλου. Είναι η υπόθεση που, με βάση την πρωτόδικη απόφαση, κρίθηκε ότι λέει ψέματα για τον Κωστάρη. Τότε γιατί να λέει αλήθεια για τον εαυτό του; έθεσε το κρίσιμο ερώτημα στην ίδια ενέργεια.

5. Ενταξη και συμμετοχή: Τα αποδεικτικά στοιχεία για τον Καρατσώλη είναι η ομολογία του, η προανακριτική απολογία του Θωμά Σερίφη, η προανακριτική απολογία του Κονδύλη, τα τρία δακτυλικά αποτυπώματα και το πρόχειρο τετράδιο της Οργάνωσης για τα έτη '91 - '97. Ο Μαντζουράνης άρχισε μεθοδικά να αποδομεί την αξία αυτών των αποδεικτικών μέσων της πρωτοβάθμιας απόφασης. Ο Καρατσώλης φέρεται να μετέχει σε μια ενέργεια και η επόμενη να είναι μετά από 9 χρόνια, ενώ στο μετάξιο η 17Ν έχει κάνει σωρεία ενέργεια! Η επόμενη ενέργεια που φέρεται να συμμετέχει ο Καρατσώλης είναι μετά 5 χρόνια, ενώ και πάλι έχει μεσολαβήσει σωρεία ενέργειαν της 17Ν! Ολοι οι υπόλοιποι φέρονται να συμμετέχουν συνεχώς σε ενέργειες το διάστημα της συμμετοχής τους, ενώ ο Καρατσώλης φέρεται να συμμετέχει μόνο σε τρεις ενέργειες μέσα σε 14 χρόνια. Πρόκειται για ένα απιθανολογικό σενάριο, όπως το χαρακτήρισε ο συνήγορος. «Με άλλα λόγια, είναι μελος της Οργάνωσης, συναντιέται σε τακτά χρονικά διαστήματα με τα άλλα μέλη της Οργάνωσης -κατά την εκκαλούμενη απόφαση- άλλα η Οργάνωση είναι ολιγομελής, είναι συνωμοτική, υπάρχει βραδεία κινητικότητα εισόδου και έξόδου των μελών και παρ' όλα αυτά ένα μέλος, που στην πρώτη του ενέργεια έλαβε μέρος σε μια θεαματική ενέργεια, σε μια επικίνδυνη ενέργεια, στο Αστυνομικό Τμήμα, μετέπειτα παραμέ-

θεωρηθεί το ίδιο και ανειλικρινής για τον Κωστάρη. Δεν μπορεί στη μία περίπτωση να είναι αναληθής και στην άλλη ειλικρινής».

4. Ληστεία στον ΟΤΕ Πατησίων: Ο Καρατσώλης καταδικάστηκε με βάση τη δική του προανακριτική και την προανακριτική του Σάββα. Με τίποτε άλλο. Οσο για το ατράνταχτο άλλοι που εμφανίστηκαν, το επαγγελματικό ρωντεβού με τον επιχειρηματία Ιωάννου, προκειμένου να του δειξει ένα οικόπεδο (έχουμε γράψει πολλές φορές γι' αυτό), θεωρήθηκε ότι αφορά άλλες ημερομηνίες! Ο Γ. Μαντζουράνης αναφέρθηκε στην κατάθεση του μάρτυρα Ιωάννου, που δεν τον έφερε η υπεράσπιση άλλοι τον κάλεσε το δικαστήριο (ο ίδιος δεν προσέρθηκε να βοηθήσει την υπεράσπιση). «Ενας άνθρωπος που ουδεμία σχέση έχει με την Αριστερά, με την τρομοκρατία, με την πολιτική ανυπαρχίας τα έχουν κάνει «γραφάρω», υποστηρίζοντας στη δίκη τα ακριβώς αντίθετα απ' αυτά που τονίζουν στο θεωρητικό τους έργο).

Η κατάθεση Ιωάννου αποτελεί ένα ακόμη πλήγμα στην αξιόπιστία της προανακριτικής του Καρατσώλη, που έχει πτηληγεί και από άλλα στοιχεία (αθωώσεις Κωστάρη). «Το πρώτο παραμύθι που διαβάσαμε στις προανακριτικές είναι; Το πρώτο ανέκδοτο; Γιατί για ανέκδοτα είναι να ελέγχεται την πολιτική, έρχεται, αφού έχει αρνηθεί, μετά από απόφαση του δικαστηρίου, για να μην προσαχθεί βιαίως, και καταθέτει αυτά τα οποία καταθέτει και τα οποία προκύπτουν και από έγγραφο». Και με την κατάθεση των προσφέρει ατράνταχτο άλλοι στον Καρατσώλη. Άλλοι που επιβεβαιώνεται και από τις καταθέσεις του κτηματομεσίτη Θάνου και της υπαλλήλου που κρατούσε τα ραντεβού στο γραφείο. Δεν είναι άλλοι που εφευρέθηκε εκ των υστέρων, γιατί η απέντα του Καρατσώλη, στην οποία αναφερόταν το ραντεβού, είχε κατασχεθεί από την Αντιτρομοκρατική και βρισκόταν ανάμεσα στη πειστήρια.

Η κατάθεση Ιωάννου αποτελεί ένα ακόμη πλήγμα στην αξιόπιστία της προανακριτικής του Καρατσώλη, που έχει πτηληγεί και από άλλα στοιχεία (αθωώσεις Κωστάρη). «Το πρώτο παραμύθι που διαβάσαμε στις προανακριτικές είναι; Το πρώτο ανέκδοτο; Γιατί για ανέκδοτα είναι να ελέγχεται την πολιτική, έρχεται, αφού έχει αρνηθεί, μετά από απόφαση του δικαστηρίου, για να μην προσαχθεί βιαίως, και καταθέτει αυτά τα οποία καταθέτει και τα οποία προκύπτουν και από έγγραφο». Και με την κατάθεση των προσφέρει ατράνταχτο άλλοι στον Καρατσώλη. Άλλοι που επιβεβαιώνεται και από τις καταθέσεις του κτηματομεσίτη Θάνου και της υπαλλήλου που κρατούσε τα ραντεβού στο γραφείο. Δεν είναι άλλοι που εφευρέθηκε εκ των υστέρων, γιατί η απέντα του Καρατσώλη, στην οποία αναφερόταν το ραντεβού, είχε κατασχεθεί από την Αντιτρομοκρατική και βρισκόταν ανάμεσα στη πειστήρια.

5. Ενταξη και συμμετοχή: Τα αποδεικτικά στοιχεία για τον Καρατσώλη είναι η ομολογία του, η προανακριτική απολογία του Θωμά Σερίφη, η προανακριτική απολογία του Κονδύλη, τα τρία δακτυλικά αποτυπώματα και το πρόχειρο τετράδιο της Οργάνωσης για τα έτη '91 - '97. Ο Μαντζουράνης άρχισε μεθοδικά να αποδομεί την αξία αυτών των αποδεικτικών μέσων της πρωτοβάθμιας απόφασης. Ο Καρατσώλης φέρεται να μετέχει σε μια ενέργεια και η επόμενη να είναι μετά από 9 χρόνια, ενώ στο μετάξιο η 17Ν έχει κάνει σωρεία ενέργεια! Η επόμενη ενέργεια που φέρεται να συμμετέχει ο Καρατσώλης είναι μετά 5 χρόνια, ενώ και πάλι έχει μεσολαβήσει σωρεία ενέργειαν της 17Ν! Ολοι οι υπόλοιποι φέρονται να συμμετέχουν συνεχώς σε ενέργειες το διάστημα της συμμετοχής τους, ενώ ο Καρατσώλης φέρεται να συμμετέχει μόνο σε τρεις ενέργειες μέσα σε 14 χρόνια. Πρόκειται για ένα απιθανολογικό σενάριο, όπως το χαρακτήρισε ο συνήγορος. «Με άλλα λόγια, είναι μελος της Οργάνωσης, συναντιέται σε τακτά χρονικά διαστήματα με τα άλλα μέλη της Οργάνωσης -κατά την εκκαλούμενη απόφαση- άλλα η Οργάνωση είναι ολιγομελής, είναι συνωμοτική, υπάρχει βραδεία κινητικότητα εισόδου και έξόδου των μελών και παρ' όλα αυτά ένα μέλος, που στην πρώτη του ενέργεια έλαβε μέρος σε μια θεαματική ενέργεια, σε μια επικίνδυνη ενέργεια, στο Αστυνομικό Τμήμα, μετέπειτα παραμέ-

νει ανενεργό»!!! «Αυτό, κύριοι δικαστές, αντίκειται στους κανόνες της κοινής λογικής, αλλά και αντίκειται και στους κανόνες λειτουργίας των συνωμοτικών Οργανώσεων».

«Φέρεται, κατά την εκκαλούμενη απόφαση, ότι ένα στοιχείο που αποδεικνύεται στη συμμετοχή του είναι η αναγραφή στο πρόχειρο τετράδιο εσόδων - εξόδων, το ταμείο της Οργάνωσης που φέρεται να τηρούσε ο κ. Κουφοντίνας, ότι κατά τα έτη 1991-1997 ο κ. Καρατσώλης που '95 έλαβε 300.000 και το '96 έλαβε 600.000. Και τίθεται το ερώτημα, κύριοι δικαστές, από το '91 ως το '97 δεν έχει καμία συμμετοχή σε καμία πράξη. Δεν προκύπτει καμία πράξη, δεν υπάρχει συμμετοχή του σε καμία από τις αποδιδόμενες στην Οργάνωση πράξεις. Το 1988, το 2002. Καμία άλλη. Διότι ακόμα και αν συμβαίνει ότι είναι διάσιμη η πράξη στην οποία δεν αρκεί κύριοι δικαστές. Θα πρέπει να έχει ο κατηγορούμενος τη δυνατότητα να ελέγξει την αξιοπιστία των ιδιωτών της προηγουμένης πρά

μπτωχο, το σχεδόν ανύπαρκτο αποδεικτικό υλικό, το αμφιβόλου νομιμότητας και ουσιαστικής αποτελεσματικότητας αποδεικτικό υλικό, και να οδηγηθεί σε κρίση δικαιη, όπως έχει υποχρέωση».

Ακολούθησε ο Νίκος Πρωτέκδιος, υπερασπιστής του Κ. Τελίου, ο οποίος από την αρχή της αγάρευσής του είπε ότι υπάρχουν εύλογες αμφιβολίες για το κατά πάσο ο εντολέας του διέπραξε τις δυο πράξεις για τις οποίες καταδικάστηκε (Ανδρουλιδάκης-Παλαιοκράσι). Οπως είπε, την εμπλοκή του στις δυο αυτές ενέργειες μόνο ο ίδιος τις αναφέρει, ενώ ο Σάββας τις αναφέρει σε συμπληρωματική απολογία του, μετά την κατάθεση Τελίου (πριν δεν είχε αναφερθεί σ' αυτόν, μολονότι αναφέρθηκε στις δυο αυτές ενέργειες). Ο Τελίος –είπε ο συνήγορος– παραδέχτηκε τη φυσική του παρουσία και αρνήθηκε ότι συνέδραμε με οποιονδήποτε τρόπο τους δράστες, απέδωσε δε τη φυσική του παρουσία στις απειλές που δεχόταν. Γ' αυτό και ο Ν. Πρωτέκδιος θεωρεί ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο επέδειξε υπερβολική αυτοτρόπητα καταδικάζοντας τον Τελίο για απλή συνέργεια στις δυο αυτές πράξεις.

Επιτιθέμενος στην υπεράσπιση Γιωτόπουλου-Τζωρτζάτου, που κατήγγειλε τον Τελίο, ο συνήγορος σημείωσε ότι στον πρώτο βαθμό δεν αμφισβήτηκε η φυσική του νόσος, αλλά αντίθετα ζητήθηκε ψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, όμως στο δεύτερο βαθμό αμφισβήτηκε η φυσική του νόσος και δεν ζητήθηκε ψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη. Διάβασε δε εκτενές απόσπασμα από την απολογία Γιωτόπουλου στον πρώτο βαθμό, που έλεγε ότι ο Τελίος είναι ένας φυσικά άρωστος άνθρωπος και δεν είναι αυτός στον οποίο στηρίζεται η Αντιτρομοκρατική.

Κατά τον Ν. Πρωτέκδιο, ο Τελίος μόνον τον εαυτό του ρουφίριανεψε και κανέναν άλλο. Κατέθεσε μόνο όσα γνωρίζει και δεν κατέθεσε αυτά που δεν γνωρίζει. Άλλως, θα μπορούσε να πει πολύ περισσότερα απ' αυτά που είπε για να στηρίξει το κατηγορητήριο σε άλλες πλευρές που ήταν αδύναμο.

Με βάση αυτόν τον βασικό καφβά ο Ν. Πρωτέκδιος αντιμετώπισε με αυστηρά νομικό τρόπο, χωρίς πολιτικές αναφορές και αποφεύγοντας οποιονδήποτε απαξιωτικό χαρακτηρισμό για τη 17Ν ή για κάπιον κατηγορούμενο (τήρησε δηλαδή τη δικηγορική δεοντολογία και δεν ταυτίστηκε με τον πελάτη του), τις δυο καταδίκες του Τελίου, ζητώντας στο τέλος την οθώση του.

Σε περίπτωση που το δικαστήριο τον κρίνει ένοχο, ο συνήγορος ζήτησε να απαλλαγεί, με βάση το άρθρο 17 του νόμου 1916/90 (τρομονόμος του Μητσοτάκη), επειδή τροσήλθε αυτοβούλως στην Αστυνομία πριν τη σύλληψή του και έδωσε πληροφορίες που βοήθησαν στην εξάρθρωση της Οργάνωσης. Συνδρομή η οποία δεν αμφισβητείται, όπως σημειώνεται. Άλλως, να εφαρμοστεί η διάταξη για την κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, επειδή «δέχτηκε σοβαρότατες απειλές κατά της ζωής του και των ζωών των μελών της οικογενείας του από μια οργάνωση ιδιαιτέρως επικινδυνή, γεγονός που συνιστά αναμφισβήτητη κατάσταση ανάγκης».

Ο Πρωτέκδιος έκανε αυτό που έπρεπε να κάνει ως υπερασπιστής. Και βέβαια, δεν απέφυγε την αντίφαση: από τη μια ο Τελίος μόνο τον εαυτό του ρουφίριανεψε, από την άλλη να του δοθούν τα ευεργετήματα του τρομονόμου, επειδή με την ομολογία του βοήθησε στην εξάρθρωση της Οργάνωσης.

Από τη μια ο Τελίος μόνο τον εαυτό του ρουφίριανεψε, από την άλλη να του δοθούν τα ευεργετήματα του τρομονόμου, επειδή με την ομολογία του βοήθησε στην εξάρθρωση της Οργάνωσης. Επειδή είναι κατηγορούμενος, αλλά τη διεκπεραίωση ή αντίφαση. Ομως δεν είχε και τρόπο να την ξεπεράσει. Προτίμησε (και αυτό τον τιμά) να διατηρήσει την προσωπική του αξιοπρέπεια και ευ-

πρέπεια. Στο κάτω-κάτω, αυτός είναι δικηγόρος, δεν είναι ο Τελίος.

Τη συνεδρίαση έκλεισε ο Θεμιστοκλής Σοφός, συνήγορος του (απότος και πάλι) Παύλου Σερίφη, ο οποίος εισαγωγικά ζήτησε από το δικαστήριο να ενσύκεψε με μεγάλη προσοχή στους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς όλων των κατηγορούμενων (θα δούμε παρακάτω γιατί έκρινε απαραίτητη αυτή την προσχηματική –όπως θα αποδειχτεί αναφορά).

Αμέσως μετά έδωσε το στήμα της θέσης του πελάτη του: «Ο Παύλος Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών να αποδειξει κάτι σε βάρος της απολογίας του, διότι δεν έχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο να το κάνει. Ούτε όμως σας είπε ότι την ανακαλώ, διότι δεν θα ήταν ευπρόσωπο απέναντί σας να το κάνει, δεν θα ήταν πειστικό για να το πούμε διαφορετικά!!! Κακώς δε άλλος συνήγορος υπεράσπισης (εννοούσε τον Ι. Μυλωνά) προσπάθησε να καταδειξει ότι ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δίκιο, εφόσον ο Π. Σερίφης δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία ενώπιον του πελάτη του. Οταν ο Π. Σερίφης πιέστηκε στην απολογία του. Διότι –όπως είπε- ο Π. Σερίφης έχει ικανούς υπερασπιστές (sic!) και δε χρειάζεται τη συνδρομή άλλων. Εχουμε «σούρε» πολλά στον Μυλωνά, στο πλαίσιο αυτού του ρεπορτάζ, αλλά στο συγκεκριμένο ζήτημα είχε απόλυτο δ

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Χρόνια δολά σε όσους γιορτάζουν αύριο. Παρεμπιπόντως, πάρα τις αισιόδοξες προβλέψεις, η εποχή του υδροχόου δεν ήρθε ακόμα. Αντ' αυτού, μας ήρθε ο εγώ-καιρος...

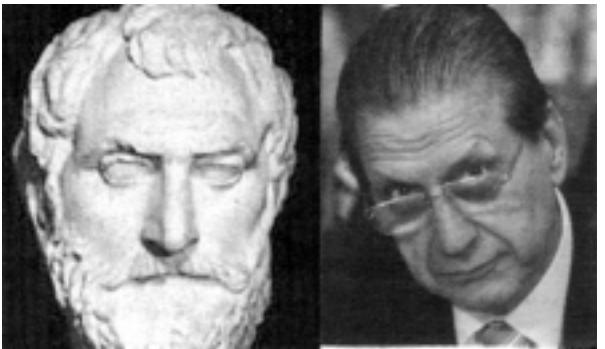
* Yes EE.

* Ξανά στη μόδα το τσιτουρέν. Κάθε τρεις και λίγο, τα βήματα του Τσι-Σα συνοδεύει ένα εύγλωπο πλατάς.

* Είναι καιρός να ιδρυθεί μια νέα ΠΟΛ.ΑΝ., τη φορά αυτή ως ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΗΜΙΚΟΤΗΤΑ.

* Τι δυμόμαστε εμείς οι τεμπέληδες! Την Ελίζα Βόζενμπεργκ που πριν λίγα χρόνια δήλωνε δημοσίως ότι είναι αντικομμουνίστρια, με γάλλους και βαυαρούς προπάπους. Και καμάρωνε πως... Σαββατογεννήμηκε την ίδια μέρα (14/9/1956) με τον Δημήτρη Αθραμόπουλο, στο δημιγένες κόμμα του οποίου διετέλεσε εκπρόσωπος. Α, ναι, όταν ήταν 14χρονη (το εδνοσωτήριον έτος 1970) έπαιξε στην ταινία «Η Ρένα είναι οφ σάιντ», παραμένουσα έκτοτε σε αυτή τη δέση.

* «Πήγαν χαμένα τα λουλούδια / αυτοί δεν είναι αγγελούδια / δα τα μυρίσουνε και να / δ' αρχίσει ο ψεκασμός ξανά». Από τη νέα ποιη-

Θαλάσσης ο Μιλήσιος και αειδαλής ο μη λύσεως

τική συλλογή της Κοκκινοσκουφίτσας – Baudelaire «Τα άνθη του κακού».

* Κουφλιάς! Δεν ακούει ούτε αυτά που λέει! Γι' αυτό μιλάει κυνικά για τη λειψυδρία.

* Η στήλη προτείνει να τιμωρούνται παραδειγματικά οι αυτόχειρες φαντάροι. Άκούς εκεί να δυμούνται τα ψυχολογικά τους, την ώρα που βρίσκονται στο τρυφλό κολέγιο, στη στοργική αγκαλιά της μητρίδας (κατά το πατρίδα)!

* Και ΗΠΑ και Ρωσία, εδνική ανεξαρτησία. Φτιάξτε τον τιμημένο (αγωγό) δεν μπορώ να περιμένω.

* Το ρωσόφιλο υπουργείο ανάπτυξης δυναμιτίζει το έργο του αμερικανόφιλου υπουργείου εξωτερικών, καθώς το αραβόφιλο υπουργείο οικονομικών παρακολουθεί με σκεπτικισμό. Κι εμείς περιμένουμε να πάρει δέση η κινεζόφιλη (ΚΚΕ) και η ευρωλατινόφιλη (ΣΥΝ) αριστερά.

* Ρωσόφιλη, αμερικανόφιλη, αραβόφιλη, σύφιλη.

* Καιρό έχεις να φανείς από το Four Seasons. Μη σε ψάχνουν...

* Ε, αγαπητοί χριστιανοί, είναι φυσικό να τρώτε φασολάδα κι αγριόχορτα σαράντα μέρες, όταν μόνο για μια Κυριακή (Πάσχα) δέλεις μισό μισό γι' αρνάκι άσπρο και παχύ.

* Ακόμα να απαλλάξει ο καπιταλισμός τους χριστιανούς από το βάψιμο των αβγών. Πρωσθήστε ρε τις κότες με αιμορροΐδες.

* Γκαρδόν, δικαδή Γκαρδόν, ο άλλος ψόφηδε, τώρα δτρίμωχε τιδάλεθ κουφάλεθ.

* Το αγόρι που αγόρευε και του μόλου τα εννιάμερα (ακριβώς).

* Γιατί να το κρύψουμε άλλωστε; Είμαστε μανιακές μανιάτισσες, μανιώδεις αναγνώστριες του μανιάματος αντίστασης.

* Να βοηθήσω κι εγώ η απόφυτη εξ αταξίου σχολίου, προσβλέποντας στα δύο περίου εκατομμυριάκια των επικηρύξεων: Ο Επαναστατικός Αγώνας αναγραμματισμένος κρύβει πολλά μυστικά: Σας κοιτάνε σαν παγωτά, Σκατά ενός στα παγώνια, Αν το σκάσω παν' τα γείσα, Εσπασα για να τον κάτω, Αγόνας αεί πώς κατανάς και τέλος το κορυφαίο Ανατόκισες αγαπώντας.

* «Ο αστυνόμος με συνέλαβε στο όνομα του νόμου. Εγώ τον χτύπησα στο όνομα της ελευθερίας» Κλεμάν Ντιβάλ.

* Κλούβες, κλουβιά και κλούβια ιδανικά. Πάντα επίκαιρο.

* Μετά τα όσα διαβάσαμε στο προηγούμενο Κοντρόφυλλο για τα Κοντροτζέφωνα, να ελπίζουμε ότι το μέτρο της αποκατάστασης δια επεκταθεί και σε άλλα τηλέφωνα; Αντε γιατί κατάνησε αρδία. Ασε δε το πολυετές όργιο με την αλληλογραφία. Ακόμα περιμένει τα cd η Ελλη...

* «Σκουριασμένοι αστυνόμοι, πώς μπορούν και μ' αφήνουν ήσυχο; Τώρα είναι η καλύτερη στιγμή να χιμήξουν στα περιοδικά με τανάλιες, πένσες και μαχαίρια! Σας παρακαλώ προσθέστε κι άλλα! Εμπρός! Στη μάχη τα ταμπούρλα» (Pablo Neruda – «Φέρτε τον αμέσως»).

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufita@eksegersi.gr

της Οργάνωσης πολιτικής βίας και τον πάρει μεταμεσονύκτες ώρες στον ανακριτή για να καταθέσει, σημαίνει ότι έχει προηγηθεί μια συμφωνία. Γι' αυτό βιάζεται τόσο. Η ομολογία του Παύλου Σερίφη είναι προϊόν συναλλαγής. Κατευθείαν στην καρδιά του ζητήματος ο Σπύρος Φυτράκης, αγορεύοντας ως συνήγορος υπεράσπισης του Νίκου Παπαναστασίου.

Χαρακτήρισε –δικαίως- προϊόν συναλλαγής την μεταμεσονύκτια ομολογία του Παύλου Σερίφη, στην οποία στηρίζεται κατά κύριο λόγο η ενοχή του Νίκου Παπαναστασίου. Αυτή η ομολογία δεν είναι επαρκές δεδομένο ότι για να συνδυαστεί με τα άλλα, σημείωσε με έμφαση ο έμπειρος συνήγορος. Οσο για τα άλλα, αναφέρονται σε παραγεγμένο χρόνο και γι' αυτό το δικαστήριο δεν τα ερεύνησε, ούτε στο πρώτο ότι στο δεύτερο βαθμό, για να δει τι απ' αυτά είναι αληθές και τι όχι. Επομένως, για να καταδικαστεί ο Ν. Παπαναστασίου για συμμετοχή στην Οργάνωση, έγινε μια γενίκευση σε σαθρή βάση, μια γενίκευση που στηρίζεται σε μια σαθρή ομολογία.

Ποια είναι τα άλλα στοιχεία σε βάρος του Παπαναστασίου; Ενα αποτύπωμα σ' ένα βιβλίο και μια γραφή σε ατζέντα του μαγαζιού του, που φέρεται να ταυτίζεται με γραφή που βρέθηκε σε κρηστόγυρο της 17N. Ο Φυτράκης δε μπήκε στη διαδικασία να αποδειχεί αν είναι ή δεν είναι το αποτύπωμα του Παπαναστασίου, αν είναι αληθινό ή πλαστό. Πήγε κατευθείαν στη νομολογία, καταθέτοντας και αναλύοντας αποφάσεις, για υποθέσεις πολιτικής βίας μάλιστα, που απεφάνθησαν ότι αποτύπωμα σε κινητό αντικείμενο δε μπορεί να θεωρηθεί απόδειξη ενοχής.

Μένοντας σε αυστηρά νομικό επίπεδο, ο Σ. Φυτράκης κατέληξε ζητώντας την αθώωση του Παπαναστασίου, όχι την παραγραφή.

Ακολούθησε ο Παναγιώτης Ρουμελιώτης, ο βασικός υπερασπιστής του Παπαναστασίου, που ξεκίνησε με μια νηφάλια τοποθέτηση για την υπόθεση. Αναφέρθηκε στο κλίμα που δημουρήθηκε την περίοδο των συλλήψεων και στην προσπάθεια αποτελεσμάτων. Θύμισε ότι από τη νομοταρασκευαστική επιτροπή παραπήδηκαν δύο οι καθηγητές του Ποινικού Δικαίου, μεταξύ των οποίων και ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Η. Αναγνωστόπουλος. «Σκεφτείτε καλά, όταν θα εφαρμόζετε αυτόν τον νόμο», ήταν η προτροπή του προς τους δικαστές.

Ο συνήγορος επανήλθε αναλυτικά στην υπόθεση Τζαντ, μολονότι ο Παπαναστασίου πρωτόδικα που προκύπτει από την ΕΠΕ Πετρολίωνων, όπου σκοτώθηκε ο αστυφύλακας Μάρτης. Εμπλοκή που προκύπτει και πάλι από την προανακριτική του Χριστόδουλου, που περγράφει τα σχετικά με μια αύριο αστυνομική ορολογία, που δεν ταιριάζει όχι σε μέλος επαναστατικής Οργάνωσης, σε αριστερό, αλλά ούτε σε έναν απλό άνθρωπο. Ο Π. Ρουμελιώτης αναφέρθηκε σε όλα τα δεδομένα της υπόθεσης, στην καταθέσεις των μαρτύρων, στα δημοσιεύματα των εφημερίδων της επομένης, στο άλλοθι του εντολέα του (εργαζόταν σε εταιρία με συγκεκριμένο ωράριο) και τέλος στην καταθέση Τσελέντη, που λέει ότι δεν είδε κανένα Παπαναστασίου σ' αυτή την ενέργεια.

Ο Π. Ρουμελιώτης έκλεισε με την κατηγορία της ένταξης και συμμετοχής για την οποία έχει καταδικαστεί ο Παπαναστασίου (έχει ήδη εκτίσει την ποινή και είναι ελεύθερος). Στηλίγεται ως χονδροειδή φέματα αυτά που ισχυρίζεται στην υγιεινή προανακριτική του ο Παύλος Σερίφης. Και επικαλέστηκε τον Τσελέντη, που ήταν κατηγορηματικός, ότι ο Παπαναστασίου δεν είχε καμία σχέση με την Οργάνωση, αλλά τον είχε δει σε κόποιες πολιτικές συζητήσεις πιλαινούχου τύπου, στις οποίες μελή της Οργάνωσης έπαιρναν μέρος, χωρίς ποτέ να δηλώνουν την ιδιότητά τους. Αναφέρθηκε ακόμα και στην καταθέση Τσελέντη, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η ενέργεια που αναφέρει (το χολιγονιπανού τύπου σενάριο για την προσαγωγή του ενώπιον του...) κουκουλοφόρου ιερατείου της οργάνωσης ουδέποτε έλαβε χώρα. Άλλα κι αν έλαβε, πουθενά ο Τσελέντη δεν ταυτίζει με τον «Νικήτα» που λέει ότι ήταν εκεί.

Με την ίδια μεθοδικότητα ο Π. Ρουμελιώτης κονιφορτοποίησε και όλα τα άλλα στοιχεία βάσει των οποίων καταδικάστηκε πρωτόδικα ο Παπαναστασίου για συμμετοχή και ζήτησε την καθαρή αθώωση.

δεκτού να διαβάζονται ονόματα από μια προανακριτική που η υπεράσπιση δεν την αποδέχεται και που αυτός που φέρεται να την έχει δώσει την έχει καταγγελεί ως κατασκευασμένη. Στάση δικηγόρου στηριζόμενη σε αρχές και δεοντολογία, σε ευθεία αντίθεση με κάποιους άλλους, που έγιναν «ντουντούκες» των πελατών τους, ρουφιανεύοντας για λογαριασμό τους, όχι μόνο συγκατηγορούμενους α

■ Υπουργείο Υγείας

Αναπνέεις μόνο στις τουαλέτες

Το Μητροπολιτικό Θεραπευτήριο υποβάλλει συνέχεια αιτήσεις για τη χορήγηση άδειας κάμερας εκπομπής ποζιτρονίων (απεικονιστική ιατρική κάμερα) αλλά απορρίπτεται από την επιτροπή χορήγησης άδειών, διότι δεν συντρέχουν τα κριτήρια της 54067 Υπουργικής Απόφασης και ιδιαίτερα το πληθυσμιακό κριτήριο. Κοντά σ' αυτό, τελευταία υπέβαλε αίτηση και η Ιατρόπολη αλλά και το Ερρίκος Ντυνάν παλαιότερα. Τι προσδοκούν; Μήπως ο υπουργός Υγείας Δ. Αβραμόπουλος έχει να μας πληροφορίζει κάτι επ' αυτού; Δε γνωρίζουμε τις σχέσεις του με το Μητροπολιτικό Θεραπευτήριο, αλλά εκείνο που γνωρίζουμε σίγουρα είναι ότι σκοπεύει να κατεβάσει το κριτήριο χορήγησης της άδειας της συγκεκριμένης κάμερας απ' τους 1.000.000 κατοίκους στους 750.000. Άρα, κάποιες επιπλέον άδειες θα χορηγηθούν σε ιδιώτες και αυτό δε μας φρίνεται καθόλου συμπτωματικό.

Το όλο σκηνικό μας θυμίζει την υπόθεση της αίτησης για τη χορήγηση άδειας αξονικού τομογράφου στον Bill Σταθάκο, στη Σπάρτη. Ο κύριος Bill υπήρξε «τελετάρχης της εθνικής παρέλασης» στη Νέα Υόρκη (εκεί εξάλλου είναι και η έδρα του), όπως τελετάρχης υπήρξε και ο Αβραμόπουλος. Η αίτηση του Bill απερρίφθη απ' την επιτροπή (στην πραγματικότητα του την έδωσαν αλλά μετά φοβήθηκαν και του την ξαναπήραν), διότι δεν τηρούσε το πληθυσμιακό κριτήριο. Μετά όμως την απόρριψη, παρουσιάστηκε ένα «περίεργο» σχέδιο τροποποίησης της τελευταίας απόφασης χορήγησης άδειών από τον γενικό επιθεωρητή Υγείας-Πρόνοιας Σαμπατακάκη, που επεδίωκε να κατέβει το κριτήριο χορήγησης άδειών για τους αξονικούς απ' τους 50.000 κατοίκους στους 35.000. Το σχέδιο αυτό προορίζοταν «συμπτωματικά» να υπογράφει από τον Αβραμόπουλο, ενώ τις

αποφάσεις υπογράφει κανονικά ο αρμόδιος υφυπουργός Γιαννόπουλος. Τότε, συντάκτης μας τηλεφώνησε στον σύμβουλο του υπουργού Αδαμίδη και τον ρώτησε πώς προέκυψε αυτή η τροποποίηση και μήπως αποσκοτώσε στο να εξυπηρετηθεί κάποιος ήμετερος. Αυτός μας παρέπεμψε στον... εισαγγελέα, αλλά η ουσία του ζητήματος είναι ότι τελικά η τροποποίηση δεν τέρασε.

Αίτηση για να πάρει άδεια γ' αυτή την απαραίτητη κάμερα έχει κάνει και το Ερρίκος Ντυνάν, όπου διευθυντής του ακτινολογικού είναι ο Στριγγάρης, πρόεδρος της Ακτινολογικής Εταιρίας κλπ. Να επισημάνουμε ότι απ' το Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας έχει εκδοθεί και γνωμοδότηση για να κατέβει το όριο για τη χορήγηση της κάμερας απ' τους 1.000.000 κατοίκους στους 750.000. Κι αυτό ήταν απαραίτητο για την ηγεσία του υπουργείου, διότι το ρεπορτάζ μας λέει ότι ορισμένοι Πασάροι βουλευτές τους «κάρφωσαν» στη βουλή ότι επιδιώκουν να εγκρίνουν την κάμερα σε ιδιώτες και έτσι θα 'πρεπε να βρεθεί μια «επιστημονική» εξήγηση. Ταυτόχρονα όμως δημιουργείται και μια ευκαιρία για το Ερρίκος Ντυνάν ώστε να διεκδικήσει την κάμερα.

Εδώ να θυμηθούμε ότι ενώ ο Στριγγάρης ήταν μέλος της επιτροπής χορήγησης άδειων έκανε αίτηση για να πάρει άδεια αξονικού στην Αθήνα (!) και την πάτησε. Ο ίδιος σε προηγούμενη συνεδρίαση της επιτροπής συναίνεσε να χορηγηθεί άδεια στην EXPRESS SERVICE στη Θεσσαλονίκη, σε μια περίπτωση δηλαδή ανάλογη με τη δική του. Επιπλέον, η EXPRESS SERVICE δεν είναι ούτε καν ιατρική αλλά οδικής βοήθειας εταιρία. Ισως στο προεδρικό διάτογμα 84 του 2001, που προβλέπει τις προϋποθέσεις και τους όρους για τη λειτουργία των μονάδων πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, να εφαρ-

μόζονται οι διατάξεις περί... οδικής βοήθειας! Πάντως, ο Στριγγάρης προσπάθησε ν' ανοίξει το δρόμο για τη δική του περίπτωση, αλλά τελικά το μόνο που κατάφερε ήταν να γλιτστρήσει και να πέσει στο λάκο.

Μια εξέταση με κάμερα εκπομπής πιζοτρονίων σε δημόσιο νοσοκομείο θα κοστίζει περίπου 1.300 ευρώ. Στην ιδιωτική κλινική τώρα κοστίζει περίπου 2.500 ευρώ. Δηλαδή, πληρώνει το Ταμείο και βάζεις κι εσύ από την τσέπη σου. Ο παραπέμπων ιατρός παίρνει προμήθεια, γιατί να μην σε παραπέμπει στους ιδιώτες; Φουσκώνει έτσι η «ιδιωτική πρωτοβουλία», αφού επιπλέον το μόνο δημόσιο νοσοκομείο που διαθέτει μια τέτοια κάμερα είναι ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ, ενώ διαθέτουν δύο ιδιωτικές κλινικές και αναμένεται να προστεθούν κι άλλες. Τα σύγχρονα μηχανήματα βρίσκονται μακριά απ' τα δημόσια και πανεπιστημιακά νοσοκομεία. Ούτε το Αρεταίειο ούτε το Αττικό νοσοκομείο έχουν τέτοια κάμερα, αν και έχουν λάβει σκοπιμότητα εδώ και δεκάδες χρόνια. Άλλα μήπως το Αρεταίειο χρησιμοποιεί τον αξονικό τομογράφο των 64 τομών (ή 128 τομών για αναίμακτη στεφανογραφία); Οχι βέβαια, τέτοια άδεια είλαβε η EXPRESS SERVICE!

Οι αστικές κυβερνήσεις υποβαθμίζουν τη λειτουργία του δημόσιου νοσοκομείου, δεν προμηθεύουν τον απαραίτητο εξοπλισμό, «φουσκώνουν τα πανιά» της ιδιωτικής υγείας. Σύμφωνα με στοιχεία του ICAP, στο διάστημα 1998-2004 οι ιδιωτικές δαπάνες υγείας σημείωσαν αύξηση με μέσο ετήσιου ρυθμού 8,1%, για να φτάσουν το 2004 το 46,1% του συνόλου των δαπανών για την Υγεία. Τα κέρδη τους αυξάνουν κατακόρυφα, οι μετοχές τους σκαρφαλώνουν στα ύψη και οι εργαζόμενοι βάζουν το χέρι βαθιά στην τσέπη.

Ηεργοδοσία συνεχίζει να βγαίνει απονιχτά υπέρ της εργατοπατερικής ομάδας του Σ.

Αλεβίζόπουλου στο εργοστάσιο του Παπαστράτου στον Πειραιά. Στις 22 Μάρτη, ο διευθύνων σύμβουλος της Φίλιπ Μόρρις Λαουρέντ Μποϊσάρτ εξέδωσε ανακοίνωση που απευθύνεται στους εργαζόμενους της εταιρίας, τους οποίους με θράσος προσφωνεί «συνάδελφους». Ο κύριος αυτός «αισθάνθηκε την ανάγκη να επικοινωνήσει» με τους εργαζόμενους και να τους γνωστοποιήσει ότι οι εργατοπατέρες της ομάδας Αλεβίζόπουλου και Σία επαναφέβασαν τη θέση τους ότι υποστηρίζουν την ξεπουληματική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας. Ενώ γνωρίζει ότι η σύμβαση αυτή έχει οριστικά καταργηθεί, ισχυρίζεται, ψευδώς στην ανακοίνωσή του, ότι είναι έγκυρη.

Ενεργεί έτσι γιατί θέλει να στείλει στους εργαζόμενους του Παπαστράτου το τρομοκρατικό μήνυμα να μη διανοηθούν να πάρουν πίσω τις υπογραφές τους από τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, που τις υπέγραψαν πριν από δύο χρόνια με απειλές από στελέχη της επιχειρησης και εργατοπατέρες, ότι όσοι δεν υπογράψουν θα

απολυθούν ή ότι η επιχείριση θα ξανασκεφτεί σοβαρά αν θα μεταφέρει το εργοστάσιο στον Ασπρόπυργο αν διαπιστώσει ότι πολλοί εργαζόμενοι δεν υπογράφουν τις ατομικές συμβάσεις εργασίας.

Θα το ξαναπούμε για μια φορά ακόμη, ότι η ξεπουληματική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας δεν ισχύει. Οσοι εργαζόμενοι πάρουν πίσω την υπογραφή τους από την ατομική σύμβαση δικαιούνται να πληρώνονται με τις παλιές συμβάσεις, που ήταν καλύτερες απ' αυτή, και να πάρουν αναδρομικά

■ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Χέρι-χέρι εργοδοσία και εργατοπατέρες

αυτά που η Φίλιπ Μόρρις κλέβει από την 1η Γενάρη του 2005.

Ο Λαουρέντ Μποϊσάρτ «αισθάνθηκε αικόμη την ανάγκη» να ενημερώσει τους «συναδέλφους», ότι θα συνεχίσει να προσλαμβάνει συμβασιούχους ορισμένου χρόνου για να δουλέψουν στην παραγωγή, ενώ γνωρίζει ότι με την ισχύουσα νομοθεσία απαγορεύεται η πρόσληψη συμβασιούχων ορισμένου χρόνου για κάλυψη «πάγιων και διαρκών αναγκών». Ενεργεί τόσο απροκάλυπτα, γιατί το προεδρείο του ΔΣ του σωματείου δεν το ελέγχει ο «κακός» Κ. Βαρβεράκης και η «παρέα του» της Αμεσης Δημοκρατίας, αλλά τα καλόπαιδα του Αλεβίζόπουλου, που έχουν το μοναδικό προσόν να λένε ναι σ' όλες τις αποφάσεις της εργοδοσίας.

Ο Μποϊσάρτ «αισθάνθηκε τέλος την ανάγκη» να ενημερώσει τους «συναδέλφους του», ότι τώρα, που στο τιμόνι βρίσκονται τα καλόπαιδα, θα γίνει η μεταφορά του εργοστασίου στον Ασπρόπυργο και ότι θα δοθούν τα «πτακέτα». Δεν αισθάνθηκε όμως την ανάγκη να ενημερώσει πάσοι από τους σημερινούς εργαζόμενους του Παπαστράτου θα συνεχίσουν να δουλεύουν στον Ασπρόπυργο.

Δεν θα σταματήσουμε να τονίζουμε, ότι δύο το ΔΣ του σωματείου θα το ελέγχουν οι εργατοπατέρες, όσο οι εργαζόμενοι στο εργοστάσιο του Παπαστράτου θα εξακολουθούν να υποκύπτουν στις πιέσεις και την τρομοκρατία του μαύρου μετώπου εργοδοσίας-εργατοπατέρων, όσο δεν παίρνουν την υπόθεση στα χέρια τους, μόνο μερικές εκατοντάδες, λιγότερες από τα δάκτυλα του ενός χεριού, θα συνεχίσουν τη δουλειά στον Ασπρόπυργο. Οι εργαζόμενοι στον Παπαστράτο πρέπει να ξεπεράσουν το φόβο και την τρομοκρατία και μαζικά να πάρουν πίσω τις υπογραφές τους από τις ατομικές συμβάσεις εργασίας.

Μελισσοχώρι: Στίβος αντί επιλόγου

Μετά το θόρυβο που δημιούργησε ο πληρέστερο ιστορικό θα βρείτε στο προηγούμενο φύλλο, οι αρμόδιο

Είναι βαριά η π...α του τσολιά, όταν μπαίνει στον κ...ο του

Φτου σας ξεφτίλες. Τρίζουν τα κόκαλα του Κολοκοτρώνη και του Νικηταρά. Παραμονή της εθνικής επετείου χάστε από τους αλλόθρησκους μέσα στην έδρα μας. Ντροπή σε όλους όσους ήταν στο Καραϊσκάκι (ξεφτίλισατε και τον έτερο οπλαρχηγό ανίκανο) και στους παίχτες και στους θεατές. Οι παίχτες δεν κατάλαβαν τη σημασία του αγώνα για το λαό και το έθνος και περιφέρονταν στο γήπεδο λες και έπαιζαν φιλικό παιχνίδι και η πλειοψηφία των θεατών ανεχόταν τον διασυρμό, χωρίς να κάνει καμία ενέργεια για να αλλάξει την εξέλιξη του αγώνα. Πού είναι, ωρέ ζαγάρια, ο πατριωτισμός σας; Παντζύριζαν οι σχτρού και εσείς τους κοιτούσατε (ορισμένοι προσκυνημένοι τους χειροκρότησαν κιδάς μετά το τέλος της μάχης), χωρίς να κάνετε τίποτα.

Εχετε γίνει Ευρωπαίοι και πολιτισμένοι και ξεχάσατε τα εγκλήματα που έχουν κάνει στον λαό μας οι παλιότουρκοι. Ευτυχώς που ήταν στο γήπεδο λίγοι τσολιάδες και οι πατριώτες του Στόκου και έσωσαν το πατριωτικό φρόνημα, πετώντας συνέχως στους τουρκολάδες μπουκάλια, καρέδες, νομίσματα, χαρτοπαινίες και ό,τι άλλο είχαν πρόχειρο, προκειμένου να σταματήσουν την προέλαση των βαρβάρων, χωρίς όμως να τα καταφέρουν. Ηρωική ήταν η προσπάθειά τους και πρέπει να τους χειροκροτήσουμε που κατάφεραν να μην τους πάρουν τα στρινγκάκια που φορούσαν και έτοι τώρα διλούμεις οι βολεμένοι να μπορούμε να υπερηφανεύσμαστε ότι δεν μας πήραν τα σώματα οι Τούρκοι.

Ας δούμε όμως τον αγώνα στην ποδοσφαιρική του διάσταση. Χωρίς αρχή και τέλος η Εθνική έχασε με κάτω τη χέρια ένα παιχνίδι που ξεκίνησε με τους καλύτερους οικονούς. Το γήπεδο ήταν κατάμεστο, στο 5ο λεπτό η Εθνική βρέθηκε μπροστά στο σκορ, άπαντες νόμισαν ότι άλλα τελείωσαν εκεί, με αποτέλεσμα να χάσουν τον έλεγχο του αγώνα και να μην μπορέσουν να παρακολουθήσουν την εξέλιξή του, με το τελικό αποτέλεσμα να είναι οδυνηρό. Οι παίχτες της Τουρκίας, αμέσως μετά το γκολ που δέχτηκαν, φόρτσαραν περισσότερο και όσο περνούσε η ώρα κυριαρχώσαν στο γήπεδο, αφού κατάφεραν να κερδίσουν όλες σχεδόν τις προσωπικές μονομαχίες. Οσοι έχουν στοιχειώδεις ποδοσφαιρικές γνώσεις, έβλεπαν ότι ήταν θέμα χρόνου να έρθει η ανατροπή στο σκορ και μάλλον θα πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι που το ημίχρονο έλιξε ισόπαλο. Οσοι περίμεναν ότι στα αποδυτήρια θα αφυπνίζονταν (πατριωτικό το ρήμα, για να είναι ασορτί με την εθνική εορτή) οι παίχτες μας και ότι θα άλλαζε η κατάσταση διαψεύστηκαν.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Το δεύτερο ημίχρονο άρχισε στο ίδιο μοτίβο με το οποίο τελείωσε το πρώτο και η συντριβή ήρθε σαν απόλυτα φυσιολογικό αποτέλεσμα.

Ορισμένοι ίσως να σταθούν σε δυο πολύ κρίσιμες φάσεις που πιθανά να άλλαζαν την εικόνα του αγώνα. Αναφερόμαστε στις ευκαιρίες του Γιαννακόπουλου, όταν το σκορ ήταν 1-2 και του Κυριακού στο 1-3, αφού ένα γκολ σε αυτές τις συνθήκες, ίσως να άλλαζε και τη ροή του αγώνα. Πιθανά ένα γκολ σε μια από αυτές τις δυο φάσεις να γλίτωνε την Εθνική από το διασυρμό, σε καμία περίπτωση όμως δε θα μπορούσε να κρύψει την εικόνα παρακμής και κορεσμού που παρουσίασε η ομάδα.

Εκτός όμως από την «τρικυμία» που υπήρχε στην ομάδα, αντίστοιχη τρικυμία υπήρχε και στις εξέδρες του γηπέδου. Η πλειοψηφία των φιλάθλων που πήγε στο Καραϊσκάκι, είχε σαν στόχο να ενισχύσει την ομάδα χωρίς να παρασυρθεί σε θενικιστικά παραλήρημα. Υπήρχε όμως και μια κολάρι οργανωμένη μερίδα από φασιστική, που έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να δυναμιτίσουν τον αγώνα. Η εξέλιξη του παιχνιδιού δεν τους βοήθησε, γιατί ως γνωστόν «ο χαμένος είναι σε χειρότερη κατάσταση από τον γαμηλένο», απότο η πλειοψηφία του κόσμου δεν είχε διάθεση για ντράβαλα. Κάποια στιγμή λοιπόν, μετά το δεύτερο γκολ των Τουρκών πήσα από την εστία του Νικοπολίδη, που ήταν τα πανό του φασιστικού εσμού, άρχισε να πέφτει ξύλο. Από την τηλεόραση ειδίφευ να πέφτουν αρκετές ψιλές ανάμεσα στους Ελληνάρες και το πλέον πιθανό είναι κάποιος να έβρισε τον Νικοπολίδη, ο οποίος «έπινε» το δεύτερο και το τρίτο γκολ και οι οπαδοί του Ολυμπιακού να ζήτησαν το λόγο. Το σενάριο αυτό είναι το πιθανότερο, αφού ως γνωστόν στην πλειοψηφία τους οι φασίστες είναι οπαδοί του Παναθηναϊκού.

Η ένταση της εξέδρας μεταφέρθηκε και στο γήπεδο, μεγαλώνοντας την «τρικυμία» των διεθνών. Ενα ακόμη επεισόδιο με πρωταργωνιστές οπαδούς της Εθνικής ήταν η κόντρα τους με τον Σεϊταρίδη. Μετά το τέταρτο γκολ των Τουρκών, είδαμε σε απευθείας μετάδοση τον Σεϊταρίδη να βρίζεται με ορισμένους οπαδούς στο κέντρο του γηπέδου και στη συνέχεια κάθε φορά που έπαιρνε την μπάλα στα πόδια του οι γιούχες ήταν τόσο ισχυρές που ακούγονταν από την τηλεόραση. Το μοναδικό παρήγορο της βραδιάς ήταν ότι στη λήξη του αγώνα η πλειοψηφία των φιλάθλων που είχαν απομείνει στο Καραϊσκάκη χειροκρήτησε τους τούρκους ποδοσφαιριστές, αναγνωρίζοντας την ανωτέρωτη τους μέσα στον αγωνιστικό χώρο.

Πλέον, στο παιχνίδι με τη Μάλτα στη Βαλέτα η νίκη ήταν μονόδρομος, αφού κάθε άλλο αποτέλεσμα θα ελαχιστοποιούσε τις ελπίδες πρόκρισης. Εστω και με την ψυχή στο σώμα η Εθνική πήρε το διπλό και για λίγο καιρό τα σκουπίδια θα σπρωχτούν κάτω

από το χαλί. Ως πότε, όμως;

Κος Πάπιας

■ ΡΑΙΑΝ ΦΛΕΚ Half Nelson

Ενας εμπνευσμένος νεαρός καθηγητής Ιστορίας ταλαντεύεται εξ αιτίας της εξάρτησής του από τα ναρκωτικά και της προσπάθειάς του να είναι συνεπής στο διδακτικό του έργο. Μια δεκατριάχρονη έγχρωμη μαθήτρια γίνεται συμμέτοχη στο μυστικό του και η σχέση που δημιουργείται μεταξύ τους ανοίγει νέες δυνατότητες και για τους δύο...

Μια ενδιαφέρουσα ταινία, που δεν είναι αριστούργημα, είναι όμως μια άλλη, ιδιαίτερη ματιά στο θέμα των εξαρτήσεων. Ομως, το μεγαλύτερο από της είναι ο πολλά υποσχόμενος Ράιαν Γκόσλινγκ στον πρωταργωνιστικό ρόλο, σε μια ευφυή, εσωτερική ερμηνεία, που σε «διάλογο» με την παρουσία και την ερμηνεία της νεαρής Σαρίκα Επτά αποτελεί τον βασικό λόγο για να δει κάποιος αυτή την ταινία.

■ ΑΛΕΝ ΡΕΝΕ

Προσωπικοί φόβοι σε δημόσιους χώρους

Ο γοδοντατετράχρονος Αλέν Ρενέ μετακέρευτε στη μεγάλη οθόνη το ομώνυμο θεατρικό έργο του Βρετανού Άλαν Αικμπτορν και φιλοδοξεί να δώσει με τη διασκευή και τη μεταφορά του στο Παρίσι (Μπερσί) εικόνες της σύγχρονης αστικής ζωής. Στην ταινία παρουσιάζονται επτά χαρακτήρες που οι σχέσεις μεταξύ τους, σύμφωνα με τον Ρενέ, θυμίζουν ιστό αράχνης. Εποιητικός χαρακτήρας κινείται, υπάρχει άμεσος αντίκτυπος στο υπόλοιπο κομμάτι του ιστού και πάει λέγοντας.

Η ταινία περιγράφει με χιούμορ και χωρίς εξάρσεις την καθημερινότητα, τις απογοητεύσεις, τη μοναξιά και το αέναο κυνήγι της ευτυχίας από τους επτά χαρακτήρες, που η προσπάθειά τους να κάνουν την επιθυμία τους προγματικότητα σκοντάφτει σε κάθε τους βήμα. Ο Ρενέ συνδέει τις επιμέρους ιστορίες με δεξιοτεχνία, όμως μένοντας στην επιφάνεια και την ασημαντότητα των ηρώων του και αναδεικνύοντας αδιάφορες πλευρές της μικροαστικής ζωής, καταλήγει να κάνει μια ταινία που πραγματικά δεν έχει να πει

Αστυνόμος πλαίσιο

Ο σκιτσοτσάτος της Ελ(Μα)

Αν-ομολόγη-τες σχέσεις

Είναι πάρα πολύ βαθιά (4-1) η τρύπα του τσολιά

- ◆ Παιδεία μαχών (και όχι αιδοία μοιχών).
- ◆ Ο Γιωτόπουλος, τον Μυλωνά, τον Τζωρτζάτο, ω Τέλ(ε)ιο.
- ◆ Εχετε παρατηρήσει ότι κάποιοι Ελληνοράδες έχουν ακόμα ανηρτημένες τις σημαίες;
- ◆ Yasasin Türkiye (ειμεθα εθνοπρόδοτοι έθνους αναδέλφου).
- ◆ Τα όμορφα ΚΑΦΑΟ όμορφα και γονται (να ζηταρόβγια!).
- ◆ «Η επινόηση νέων πυποποιημένων παθήσεων -όπως «η διαταραχή ελλειμματικής προσοχής και υπερκινητικότητας» σε παιδιά ή διάφορες μορφές εθισμού σε ενιγλίκους- αντανακλά την τάση να ορίζεται ένα ευρύτερο φάσμα εμπειριών με ψυχιατρικούς όρους. Καταλήγει επίσης σε μια περαιτέρω συσκότιση των ορίων ανάμεσα στο φυσιολογικό και στο μη φυσιολογικό». (M. Fitzpatrick, «Η τύραννια της υγείας») - παραθέτουμε το απόστασμα γιατί σε πρόσφατο σχετικά δημοσίευμα του ένθετου «Παιδεία και κοινωνία» της Κυριακάτικης ΑΥΓΗΣ με τον τίτλο «Διαταραχή...» προτείνεται μέχρι και θεραπεία(!) σε μαθητές/τριες. (Ψυχραιμία, παιδιά!).
- ◆ Από την «Επιτέωρηση ΤΕΧΝΗΣ» (τ.129, Οκτώβριος 1965) αντιγράφουμε: «09/11/1965. Ο υπουργός Παιδείας δηλώνει στους δημοσιογράφους, ότι η Ρωμαϊκή και Μεσαιωνική Ιστορία του Κ. Καλοκαιρινού είναι θαυμάσιο βιβλίο και δεν ευσταθούν οι αιτιάσεις για το περιεχόμενό του».
- ◆ Επειδή μας τάχει κάνει μπαλόνια το παπαδαριό τσιμπήστε την τελευταία Κυριακάτικη ΑΥΓΗ του Μάρτη και διαβάστε πρωτότυπα κείμενα για τη στάση του παπαδαριού πριν την έναρξη της επανάστασης του '21...
- ◆ Στο πιο πρόσφατο τεύχος του περιοδικού «Αριστερή Ανασύνταξη» διαβάσαμε περί ενοποίησης δύο οργανώσεων. Πρόβλημά τους. Οταν όμως δεν συγκαταλέγουν το ΚΚΕ στο αστικό πολιτικό φάσμα τότε τί να πούμε; Απάτες, αυτοπάτες, κρατάνε πιστή, ή υπάρχει ακόμα η έλξη της μήτρας;
- ◆ «Για να βγάλουμε την Ευρωπ. Ενωση από το αδιέξοδο» γράφουν (χαμογελώντας) οι Οσκαρ Λαφροντέν και Γκρέγκορ Γκίζι (μνημόνιο στην «Διεθνή Διάσκεψη της Αριστεράς για τη Ευρωπούνταγμα, Βερολίνο 09/11/07, δημοσίευση Αυγή, 22/03/07). Στη διάσκεψη συμμετείχαν μεταξύ άλλων και Μαρί-Ζωρζ Μπιφέ (Κ.Κ. Γαλλίας), Ανδρος Κυπριανού (ΑΚΕΛ) και Γιάρομιρ Κόλιτσεκ (ευρωβουλευτής - Κ.Κ. Βοημίας και Μοροβίας). Καλά ο ΣΥΝ, ο Περισσός τι έχει να πει για τόσο τρανταχτές (Γκ. Γκίζι) παρουσίες και «αντιφάσεις» «συντροφικών» δυνάμεων (ΑΚΕΛ, κ.λ.π.);
- ◆ Ταλιμπάν-Ταλιμπάν!
- ◆ Τί χέστης αυτός ο Κίμωνας!
- ◆ Γελάστε και λίγο: «Για την ισχυροποίηση του ΚΚΕ και το Λαϊκό Μέτωπο» - συνδιάσκεψη Κ.Ο. Κρήτης του Περισσού.
- ◆ Μπορεί αιθουσες να μην υπάρχουν αλλά από Laptop καλά πάμε...
- ◆ Τον εαυτό της και την («ανανεωτική» τουλάχιστον) Αριστερά εξακολουθεί να χαντακώνει η ΑΥΓΗ δημοσιεύοντας αποσπάσματα από την προδικτατορική ΑΥΓΗ, όπως αυτό της 30/03/67 (22 μέρες πριν το φασιστικό πραξικόπημα...) στο οποίο αναφέρεται ότι «η Αριστερά προχωρεί στην προετοιμασία για εκλογική αναμέτρηση». Βλακεία ή απλή(;) συνέργεια...();
- ◆ «Κυβέρνηση ενόπτητας» στην Παλαιοπόντη (κείμενο και τίτλος) βλέπει το ΠΡΙΝ (24/03/07). (Αδαίς συντάκτης ή...);
- ◆ «Αριστερά της Αριστεράς είναι η Δεξιά» είχε πει ο Χαρλακος Φλ. - και μετά «προσελήφθη» στον Περισσό η Λίανα...
- ◆ Μια όμορφη παπάρα: «Πράξη ανυπακοής να μη χαθεί το εξάντονο» (Γ. Μαΐστρος στην ΑΥΓΗ, 24/03/07).
- ◆ «Παλεύουμε από καλύτερες θέσεις» είναι ο τίτλος σημειώματος του Αλ. Καλύβη (και ανάλογο το περιεχόμενό του) στην ΑΥΓΗ της 24/03/07. (Ε, ρ, τι κάνει μια έδρα παραπάνω...);
- ◆ Δηλαδή στη διάσωση του ANTI θα συμμετέχουν και οργανισμοί και τράπεζες [με επήστια συνδρομή 200 ευρώ];
- ◆ Τώρα που είναι καμμένο χαρτί ο Tony Blair ξεσπαθώσαν όλοι και όλες εναντίον του (όχι όμως κατά του καπιτολισμού). Βλέπε λ.χ. George Michael.
- ◆ Τσιμπήστε arctic monkeys («Brainstorm») και deus ex machina στα sites www.myspace.com/deusexmachinagr και www.myspace.com/arcticmonkeys.
- ◆ Αυτό το Πάσχα αφουγκραστεί-

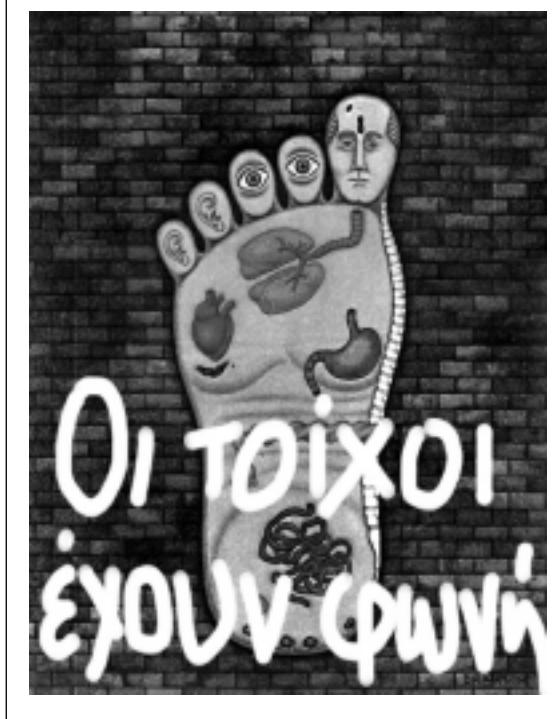
τε τα κατά μισθωτό/ωρομίσθιο/άνεργο στλάβιο πάθη.

- ◆ Δ! Κ.Π.Σ. με 10,5 δισ. ευρώ (Yum! Yum!).
- ◆ Λειψανδρία στο Στρατό - χαίρε, ω Βαλλιανάτε!
- ◆ Χρησιμοποιεί τον Τζωρτζάτο για να χτυπήσει... Κουφοντίνα στο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ ο γνωστός κ. Θ. Λεκάτης: «Κύλησε το τέζερης και βρήκε το καπτάκι» το σχόλιό του. Ε, ρε, Λεκάτη, πρέπει νάχεις καπνοσακκούλες (πολιτικές και μη) - πράγμα που δεν διαθέτεις, κακόμιορε.
- ◆ 574,6 εκατ. ευρώ τα καθαρά κέρδη του ΟΤΕ το 2006.
- ◆ «Κεραυνός Καραμανλή» (τίτλος της ΑΦΟΔΕΥΜΑΤΙΝΗΣ, 23/03/07). Σκέτος Δίας, ο υπερδιπλάσιος!
- ◆ Εσείς ακόμα να κάψετε την ελληνική σημαία - προσφορά του ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΡΥΠΟΥ; (23/03/07).
- ◆ Ολο το φάσμα του αστικού πολιτικού κόσμου ήταν εκεί: Παπούλιας, Καραμανλής, Μητσοτάκης, Τζανετάκης, Πάγκαλος, Αλαβάνος (ΣΥΝ), Κολοζώφ (Περισσός). (Στην εκδήλωση για τα 100 χρόνια από τη γέννησή του «ψήφισαν και τα δέντρα» και της θεωρίας του αριστεροχουντισμού Κ. Καραμανλή).
- ◆ Ελληνικές και αμερικανικές αρχές: τα 1,6 εκ. ευρώ βάλτε τα όπου δει (με αγάπη Ε.Α.= ένας όσχετος).
- ◆ 4 χρόνια κατοχής του Ιράκ από τους σταυροφόρους: και πάλι σε παλούκι κάθονται.
- ◆ Μολάκιας είμαι να πάω στο στρατό να με αυτοκτονήσουν;
- ◆ Τι λερεμεγάλε! 90 χιλιάδες κάτι τα μέλη της νεολαίας ΠΑΣΟΚ. (Σαν τις μελισσες την άνοιξη - βλέπε πριν τις εκλογές).
- ◆ Πώς μπορεί ένα videogame όπως οι «300» να ονομάζεται φιλμ; (Η χρήση σελαλούντιν δεν είναι αρκετή).
- ◆ Σαφώς πιστή στις ορθόδοξες χριστιανικές αρχές η κυβέρνηση αυξάνει τα τιμολόγια μιας σειράς υπηρεσιών ώστε να γίνει κατανοητό - και υποχρεωτικό- το μήνυμα της νηστείας...
- ◆ Νηστεία ή ληστεία;
- ◆ Ή απιστία;
- ◆ Και κάθε τόσο η ΑΦΟΔΕΥΜΑΤΙΝΗ «σαλπίζει» προσλήψεις στο δημόσιο.
- ◆ Στα 81 νιάωθα 18! (Μίκης). Ευρηματικό.
- ◆ Χαμηλοί οι φόροι στην Ελλάδα ως ποσοστό του ΑΕΠ (eurostat). Ξαναωχ!

◆ Δε μασάνε οι νεαροί ματανάστες στη Γαλλία.

- ◆ Τελικά οι μπάτσοι αφούλανε τα χρηματικά κατευθείαν κατόπιν διαταγής ή γιατί κλάνουν-μέντες;
- ◆ Τελικά αποδεήτηκε ότι τα Ταμεία δεν είχαν - ούτε έχουν ζώνη αγνότητας.
- ◆ 2,5 δισ. ευρώ τα έργα μέσω ΣΔΙΤ. (Oh! Shit!).
- ◆ Μάνια πήρες πολύ αέρα/ από τότε που πήρες τη θέση του πατέρα.
- ◆ Τι παναπτεί συνομιλούν η ΠΟΣΔΕΠ με το Συντονιστικό; Ετοιμάζεται το καπέλωμα τώρα;
- ◆ «Η 50χρονη Ε.Ε. δεν ικανοποιεί όπως πριν τους πολίτες της» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 21/03/07). Ναι, αλλά η ίδια αιρούνται με το να τους πηδάει ποικιλοτρόπως...
- ◆ Για ποιο λόγο ακριβώς το ΚουκουΗΠΤΑ δώρισε μέρος του αρχείου του στο πανεπιστήμιο της πολιτείας της Ν. Υόρκης; (Γιατί αυτό μας θύμισε κάτι πάρε-δώσε του Περισσού με το ελληνικό κράτος σε σχέση με τα αρχεία του ΚΚΕ - του Κ.Κ.Ε., όχι του Περισσού).
- ◆ Τελικά η Λιάνα είναι ή δεν είναι χριστιανοκομουνίστρια, εθνικομποσελβίκα, καφαμανλίκη υπέρ της πατριδίας-θρησκείας-οικογένειας;
- ◆ Και οι ποικιλοποικίλοι διανοούμενοι μπροστά στην ογκούμενη φτώχεια ηχοσηγούν αδιαφορώντας ή συνεχίζοντας της ψηλής τους τον χαρά.
- ◆ Με 2.250 ευρώ «εισόδημα» το χρόνο φοράς ή δε φοράς κουκούλα;
- ◆ Χρυσοφόρα για τις τράπεζες τα δάνεια προς τα νοικοκυρία. (Οσο ο νοικοκύρης των νοικοκυρών παραμένουν νοικοκυράδιοι δεν βλέπουμε νοικοκύρεμα του συνολικού νοικοκυρίου.)
- ◆ Η Δρούζα -πονηρώς ποιούστην κάνει «οικειοθελώχη».
- ◆ Ενώ το πόπολο εξακολουθεί να σκουπιδογεύεται τα ρεφίματα της θείας TV.
- ◆ Οι (βολικές) μαλακίες του Πουκεβίλ έκαναν την 25η Μαρτίου «εθνική επέτειο».
- ◆ Κοίτα, ρε γαμοτο: ο ένας Σάββας στη φυλάκια, κι ο άλλος υπουργάρα.
- ◆ Μωρέ, δίκαιον ότι σ' αυτή τη χώρα -αλλά και παγκοσμίως- επιπλέοντας με φελλοί και οι κουράδες.

Βασιλής

◆ Δεξιάμε τη δύναμη μας! - Ανατρέπουμε τους συσχετισμούς - Με ισχυρή Πανσπουδαστική Κ.Σ.

Οχι. Δυστυχώς, δε δεξιάτε καμία δύναμη. Επιτρέπεται εσείς οι πρωτοπόροι να μπαίνετε σε κοινά πλαίσια με τους αριστερούς οπορτουνιστές; Θα τρίζουν τα κόκαλα του Χαρίλαου. Επιτρέπεται εσείς οι πρωτοπόροι να ενσωματώνεστε στις πορείες των δεξιών και αριστερών οπορτουνιστών; Δε φοβηθήκατε μήπως σας κολλήσουν το μικρόβιο του αντικομιουνισμού (ο αντικομιουνισμός με την Κνίτικη έννοια, φιλε αναγνώστη, μη βαράς); Επιτρέπεται εσείς οι πρωτοπόροι να σέρνεστε σε καταλήψεις διαφρείας, ενώ θελετε ανοιχτές σχολές, με πολύμορφες μορφές πάλης (πάρτι, συνεστιάσεις, εκδρομούλες, γλέντια, βραδιές στο Συρμό); Πώς θα γίνουν εκλογές σωστά και στην ώρα τους; Επιτρέπεται εσείς οι πρωτοπόροι να μη μπορείτε να περιφρουρήσετε την πορεία από τους προβοκάτορες, τους πράκτορες της Ασφάλειας, τους πράκτορες των Αμερικάνων, τους βαλτούς, τους εχθρούς του κινήματος; Επιτρέπεται να αναλαμβάνουν αυτό το ύψιστο για το κίνημα έργο, τα ΜΑΤ, οι εισαγγελείς και τα δικαστήρια; Θα τρίζουν τα κόκαλα του Τσολάκη. Τίποτα, δεξιάτε μεγάλη ανεπάρκεια. Ολο λόγια είσαστε. Γ' αυτό και 'γω θ

Με το συνδικαλιστικό σχήμα των «Παρεμβάσεων-Συστειρώσεων» στους εκπαιδευτικούς έχουμε συμπορευτεί και έχουμε συγκρουστεί (τελευταία φορά ήταν με τη συμμετοχή τους στο ύπουλο κλείσιμο της μεγάλης απεργίας των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης). Δε μπορούμε να μη συμφωνήσουμε, όμως, με την άποψη που είδαμε γραμμένη σε ανακοίνωση των «Αγωνιστικών Παρεμβάσεων Δ.Ε. Δυτ. Αθήνας», η οποία μοιραζόταν στην πτωματική προείδοπο της περασμένης Τετάρτης. Την παραθέτουμε:

«◆ Γιατί οι “δικοί μας” σ’ όλων των παρατάξεων πλην Πα-

μας. Ο κλάδος βοά και θέλει εξηγήσεις. Οσο γρηγορότερα, τόσο καλύτερα. Το ΔΣ της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ οφειλουν να τοποθετηθούν δημόσια. Να υπερασπίσουμε τους κόπους μιας ζωής».

Διαπαραταξιακή, λοιπόν, για να μην πούμε διακομματική η συμμετοχή γραφειοκρατών συνδικαλιστών της ΑΔΕΔΥ στο ΔΣ του ΤΕΑΔΥ. Δύο από το ΠΑΣΟΚ, ένας από τη ΝΔ, ένας από τον Περισσό, ένας από τον ΣΥΝ. Και οι μόφωνες οι αποφάσεις τους. Ετσι εξηγείται το ότι από Περισσό και ΣΥΝ ακούστηκαν πάρα πολλά ενάντια στην κυβέρνηση, αλλά δεν ακούστηκε κουβέντα ενάντια

γκλονιστικό ντοκουμέντο. Την κατάθεση στον εισαγγελέα της διευθύντριας του ΤΕΑΔΥ Παναγιώτας Καραδήμα, στην οποία πήγαν να φορτώσουν την ευθύνη για τη λαμογιά με την «Ακρόπολις» και άνοιξε το στόμα της βγάζοντας στη φόρα τα πάντα, σε μια κατάθεση-ποταμό που κράτησε 10 ώρες:

◆ Ο πρώην πρόεδρος του Ταμείου είχε εισηγηθεί, με απόρρητη έκθεση προς τον πρώην υπουργό Εργασίας Π. Παναγιωτόπουλο, την πρόσληψη εξειδικευμένου πρωσαποτικού για το τζογάρισμα των αποθεματικών στο Χρηματιστήριο. Προφανώς, φοβόταν ότι οι χρηματιστές τους

σεις στα μέλη του Δ.Σ.».

◆ Αποκάλυψε ακόμα η Π. Καραδήμα, ότι ο Πρινιωτάκης ενημέρωσε τη διοίκηση του ΤΕΑΔΥ για την έκδοση του συγκεκριμένου «δομημένου» ομολόγου, τέσσερις μήνες πριν αυτό εκδοθεί, αποδεικνύοντας ότι είχε ενημέρωση και ουσιαστικά λειτουργούσε ως «ντίλερ» του υπουργείου Οικονομικών.

Πέντε συνδικαλιστές της ΑΔΕΔΥ απ’ όλο το πολιτικό φάσμα δέχονταν τη συνεχή παρουσία του Πρινιωτάκη. Δέχονταν να παρευρίσκεται στις συνεδριάσεις του ΔΣ, να τους ενημερώνει, να τους προτείνει τι θα αγοράσουν και τι θα πουλήσουν. Αυτοί οι

■ Σκάνδαλο ασφαλιστικών ταμείων

Λερωμένη η φωλιά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας

ρεμβάσεων συμφώνησαν ομόφωνα σ’ αυτές τις συναλλαγές με τα “σκυλιά” της αγοράς;

◆ Γιατίδε μειοψήφισαν, δεν φήμισαν λευκό, δεν παραιτήθηκαν, “δεν έκοψαν τις φλέβες τους”, δεν ανέδειξαν το ζήτημα;

◆ Αν δεν ήξεραν γιατί δε ρώταγαν;

◆ Και αν χάθηκαν τόσα εκατομμύρια από τα ταμεία μας γιατί δεν ενημερώνουν τον κλάδο;

◆ Αν μπλέχτηκαν δεξιοί και αδεξιοί αντάμα γιατί αλληλοκαλύπτονται ακόμα και με όρκους σωπής;

Στο ΔΣ του ΤΕΑΔΥ η ΑΔΕΔΥ άριστε εκπροσώπους της από τις παρατάξεις ΠΑΣΚΕ (2), ΔΑΚΕ (1), ΣΥΝ (1), ΕΣΑΚ-ΔΕΕ ΠΑΜΕ (1). Οφειλουν όλοι τους να δώσουν δημόσια εξηγήσεις και να αναλάβουν τις ευθύνες τους ιδιαίτερα αυτοί που γίνονται τημήτες των πάντων. Θα συμφωνήσουμε ότι το θεσμικό πλαίσιο πνήγει τα ταμεία εξανεμίζει τις εισφορές μας, δανείζει στο δημόσιο και τους καπιταλιστές “χοντραίνει” τους χρηματιστές και τα τσακάλια της αγοράς. Υπάρχουν όμως πολιτικές ευθύνες στην εκπροσώπηση

στους εκπροσώπους της ΑΔΕΔΥ στο ΔΣ του ΤΕΑΔΥ. Να τους ψέξουν έστω για ανεπάρκεια, βρε αδερφέ. Απορεί κονείς, αν οι εκπρόσωποι του Περισσού και του ΣΥΝ, που και οι πολιτικοί τους φορείς και οι συνδικαλιστικές τους παρατάξεις ξελαρυγγίζονται να φωνάζουν ενάντια στο τζογάρισμα των αποθεματικών των Ταμείων στο χρηματιστήριο, ενήργησαν κόντρα στη γραμμή. Άλλα αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, θα έπρεπε να τους είχαν διαγράψει. Θα έπρεπε να τους είχαν ασκήσει κάποια κριτική, έστω τώρα που αποκαλύφτηκαν οι βρομιές. Επομένως, το συμπέρασμα στο οποίο οδηγούμαστε είναι πως η καθεστωτική Αριστερά, για μια φορά ακόμα, συμπεριφέρεται υποκριτικά. Δημοσίως καταγγέλλει το τζογάρισμα των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, ενώ στο παρασκήνιο τα στελέχη της υπερψηφίζουν τις αποφάσεις για τζογάρισμα και μάλιστα στην πιο σκληρή μορφή του.

Ομως τα πράγματα είναι πολύ πιο σοβαρά. Στο φύλλο της «Ελευθεροτυπίας» την περοσμένη Τετάρτη, οι Κ. Κατή-Π. Στάθης έβγαλαν ένα συ-

έκαναν ότι ήθελαν, επειδή δεν είχαν γνώσεις. Βέβαια, για μας τίποτε δεν θα άλλαζε επί της ουσίας, όμως ο πρώην διοικητής εισηγήθηκε αυτή την τεχνοκρατική λύση για να βγάλει από πάνω του την ευθύνη ενός ενδεχόμενου σκανδάλου, που μάλλον το οσμίζοταν. Η Καραδήμα κατέθεσε στον εισαγγελέα αντίγραφο της έκθεσης.

◆ Η έκθεση αυτή έμεινε στο συρτάρι. Αντί για την πρόσληψη εξειδικευμένου πρωσαποτικού του Ταμείου, «προσλήφθηκε» ως σύμβουλος ο Πρινιωτάκης, αντιπρόεδρος της «Ακροπόλεως». Αναφέρει η διευθύντρια του ΤΕΑΔΥ:

«Ο Θεόδ. Πρινιωτάκης, αντιπρόεδρος της “Ακρόπολις”, είχε υποκαταστήσει τα όργανα της Διοίκησης του Ταμείου. Πέρνουσε πολλές ώρες στο ΤΕΑΔΥ. Στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν μέσα και εκπρόσωπος της “Ακρόπολις”. Αυτό συνέβη τόσο στη συνεδρίαση του Ιουλίου, που αποφασίστηκε η αγορά του πρώτου ομολόγου, όσο και στη συνεδρίαση του Οκτωβρίου του 2006, που αφορούσε το “κρυψό” ομόλογο. Ο αντιπρόεδρος της “Ακρόπολις” που ήταν παρών εξηγούσε και έδινε απαντή-

άσχετοι αναγνώριζαν σαν θέση τους τον αντιπρόεδρο μιας χρηματιστηριακής εταιρίας!

Ρωτάμε: από ασχετούντη το έκαναν αυτό; Από καλοσύνη; Από αφέλεια; Αν ναι, γιατί δε βγήκαν να παραδεχθούν δημόσια τις ευθύνες τους, παρά άρχισαν κάτι μισόλογα με τα οποία προσπαθούσαν να μετακυλίσουν τις ευθύνες στον Σημαιοφοριδή; Κάτι ήξερε ο Τσιτουρίδης, όταν από την πρώτη στιγμή έλεγε ότι η αγορά του κομπιναδόρικου ομολογου έγινε με ομόφωνη απόφαση του ΔΣ του ΤΕΑΔΥ. Προφανώς ήξερε και για τη σύσκεψη με τον Πρινιωτάκη, που παρουσίασε στο ΔΣ του Ταμείου το ωραίο «προϊόν». Και βέβαια, στο κόλπο από το οποίο θησαύριζαν σε βάρος των Ταμείων τόσοι μεσαίαντες (από τη JP Morgan μέχρι την «Ακρόπολις») ήταν και το υπουργείο Οικονομίας που εξέδωσε το ομόλογο και το υπουργείο Απασχόλησης που ελέγχει τα Ταμεία. Ομως εδώ μας ενδιαφέρουν μόνο οι ευθύνες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Μετά τις τελευταίες αποκαλύψεις, οι κύριοι αυτοί πρέπει να ελεγχθούν όχι μόνο πολιτικά αλλά και ποιενά.

άσχετοι αναγνώριζαν σαν θέση τους τον αντιπρόεδρο μιας χρηματιστηριακής εταιρίας!

Εμείς εδώ (πραγματικά) δεν λογοκρίνουμε

Ο γνωστός σκιτσογράφος (της «Ελευθεροτυπίας» και όχι μόνο) Στάθης Σταύρου που στη γραφεία της «Κ» για να διαμαρτυρηθεί (ευγενικά, οφείλουμε να πούμε) για σχόλιο σε βάρος του, που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο. Κατά την άποψή του, η ατάκα «ΕΜΕΙΣ ΕΔΩ (ΔΕΝ ΛΟΓΟ) ΚΡΙΝΟΥΜΕ», στην καθημερινή στάλη του στην «Ε» της Δευτέρας 19.3.07, δεν αναφερόταν στη γνωστή κόντρα της ιδιοκτήτριας της «Ελευθεροτυπίας» με τον Δημήτρη Κουφοντίνα, αλλά αναφερόταν στο θέμα που απασχολούσε τη στάλη του τη συγκεκριμένη μέρα. Μας διαβεβαίωσε, μάλιστα, ότι αυτό συμβαίνει πάντα στη στάλη του και θα πρεπει να το προσέξουμε.

Το πρώτο που του είπαμε, επειδή δεν είχαμε εκείνη τη στιγμή μπροστά μας το επίμαχο φύλλο της «Ε», ήταν να μας στείλει μια επιστολή και εμείς θα τη δημοσιεύσουμε μαζί με την οποία απάντηστη μας. Το διαβεβαιώσαμε δε, ότι επειδή εμείς σεβόμαστε πραγματικά την αλήθεια, δεν θα έχουμε κανένα πρόβλημα να ανασκευάσουμε, αν όντας κάναμε λάθος ανάγνωση της στάλης του. Αρνήθηκε να στείλει επιστολή κι αναρωτιόμαστε γιατί. Δεν θα επιχειρήσουμε να δώσουμε εμείς την απάντηση, την αφίνουμε στους αναγνώστες μας.

Η αισθησή μας ήταν, ότι οι χειρόγραφες ατάκες δίπλα στο σκίτσο με το αεροπλανάκι έχουν αυτονομία και δε σχετίζονται με το (ή τα) σχόλιο(α) του σκιτσογράφου, αλλά είπαμε πως άνθρωποι είμαστε, μπορεί να αισθησή μας να είναι λάθος. Ξεψυλλίσαμε, λοιπόν, κάμποσα φύλλα της «Ε» και διαπιστώσαμε ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι χειρόγραφες ατάκες είναι αυτόνομα σχόλια και δεν συνοδεύουν, εν είδει τίτλου, τα κυρίως σχόλια της στάλης «Ναυτίλος».

Ξαναδιαβάσαμε προσεκτικά τη στάλη της επίμαχης Δευτέρας, μια μέρα μετά την εξαιρετικά προβεβλημένη στο ανταγωνιστικό «Θέμα» δημοσίευση των καταγγελτικών δηλώσεων και ανοιχτής επιστολής Κουφοντίνα. Αναφερόταν στη γνωστή διαμάχη για το βιβλίο Ιστο